

51 036-57

BIELIŃSKA GÓRA, UL. SZYBKA 10, 03-200 ZIELONOGÓRZA

UNIwersytet Zielonogórski

wesolych świąt

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 174-7867

Najstarsza kolęda polska,
tekst z rękopisu kórnickiego z 1551-1555 r.:
zapis nutowy za K. Mioduszewskim,
"Wielki Śpiewnik kościelny" 1838

*Anioł pasterzom mówił:
Chrystus się nam Narodził
W Betlejem, niebardzo podłym mieście
Narodził się w ubóstwie
Pan wszego stworzenia*

*Taki Pan chwały wielkiej
uniżył się marności
pałacu wysokiego, żadnego
nie miał zbudowanego
Pan wszego stworzenia*

*Chcę się dowiedzieć tego
Poselstwa wesolego
Bieżeli do Betlejem spieszliwie
Znaleźli Dziecię w chliwie
Maryję z Józefem*

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

**UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI**

REDAKCJA
ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Krzysztof Białas-Heltowski, Joanna Borgensztajn, Marek Dankowski,
Agnieszka Gašiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Lidia Najder-Kozdrowska, Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rozewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniem autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.

Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w grudniu 2007 r.

Nakład: 900 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

NA PIERWSZEJ STRONIE OKŁADKI: JEAN FOUQUET „DZIECIĄTKIEM”, OK. 1490, OLEJ NA DESCE, 94x85 cm; ANTWERPIA KONINKLIJK MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN

*Z okazji
Świąt
Bożego Narodzenia
oraz
Nowego 2008 Roku
zdrowia, sukcesów
i pomyślności
w życiu zawodowym,
osobistym i rodzinnym
życzy
Rektor UZ
prof. Czesław Osękowski*

....w numerze:

W Bożym Narodzeniu nadziei	4
Najważniejszy jest Uniwersytet rozmowa z JM Rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesławem Osękowskim ...	5
Z obrad Senatu.....	8
Zarządzenia JM Rektora	11
Nowi profesorowie na UZ	14
Podpisanie listu intencyjnego	20
10 lat działalności Instytutu Politologii	21
Skąd kandydaci na studia czerpią informację o Uniwersytecie Zielonogórskim	22
Wy(Od)jazdowy Festiwal Nauki.....	24
V Dni Niemieckie	25
Wiadomości wydziałowe	26
Wydział Artystyczny.....	26
Wydział Ekonomii i Zarządzania.....	30
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.....	32
Wydział Fizyki i Astronomii	34
Wydział Humanistyczny.....	35
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	36
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii ...	40
Wydział Mechaniczny	41
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych.....	41
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	43
Przepis na Gazetę - 2.....	47
Kolędy Świata.....	48
Nowości wydawnicze	49

W Bożym Narodzeniu nadziei

Do świata materii, w zmysłowe kształty, do miejsc, w których ciało i krew dyktują swoje prawa, a narodziny i śmierć są sobie bliskie, przyszedł Niewidzialny i przyobłął się w widzialność. Wydarzenie, które się ziściło i wypełniło w tajemniczym spotkaniu nieskończoności z tym, co naznaczone przemianami, ciągle naznaczone jest rysem uobecnienia, ciągle spełniające się dzięki spełnieniu. Już się narodziła nadzieja, już się wypełniły obietnice, a wciąż człowiek tęskni za osobistym doświadczeniem pewności tej nadziei, chcąc ją odnaleźć we własnej egzystencji. Boże Narodzenie, święto spełniającej się nadziei, odkupienie i wyzwolenie z beznadziei i smutku. „Odkupienie zostało nam ofiarowane w tym sensie, że została nam dana nadzieja, nadzieja niezawodna, mocą której możemy stawiać czoło naszej teraźniejszości: teraźniejszość nawet uciążliwą, można przeżywać i akceptować, jeśli ma jakiś cel i jeśli tego celu możemy być pewni, jeśli jest to cel tak wielki, że usprawiedliwia trud drogi” (Papież Benedykt XVI, *Spe salvi*). Na drodze Bożych Narodzin jest miejsce dla wielokrotnych narodzin człowieka.

Zanim ludzie spotkają się przy wigilijnym stole, wielu z nich z pewnością podejmie się trudu *nastrojenia* ku temu, co niezbywalne i nie do unicestwienia. I dokona się powrót człowieka do źródła nadziei, jeśli pozwoli się na rozpoznanie w sobie wewnętrznej siły pragnienia, że warto odbudować w sobie nadzieję przemianą. Źródło nadziei, tym razem i kolejnym razem, dało się skłonić i zejść do ubogiej stajni, gdzie ukazała swoje prawdziwe oblicze Miłość Wcielonego Słowa. Upodobała sobie w tym, co bliskie człowiekowi, który cierpi, przeżywa samotność, czuje się pogubiony i odrącony. Umiłowała to, co człowiek poczytuje sobie i przeżywa jako swój sukces, w radości zwycięstwa i w szczęściu rozwoju. Ta Miłość straciła głowę dla człowieka w całej jego ludzkiej kondycji. Bóg się rodzi dla człowieka w jego człowieczych obszarach życia. Niełatwo uwierzyć tej prawdzie, choć wiara i nadzieja zmiernają ku prawdzie.

Prawda narodzin Boga w ludzkiej kondycji, objawiona i opisana, proponuje siebie, by zostać przyjętą. W wolności jej wyboru i możliwości jej odrzucenia zawarta została istota zaufania Boga wobec człowie-

ka, który uczynił wszystko dla człowieka, dla tego człowieka, który może otrzymać od Boga wszystko. Bóg ufności i człowiek ufny – nobilitacja dla świata materii, przemiana więzienia materialnego kosmosu w duchową oazę życia i przeobstwienie człowieka w momencie wcielenia się Boga. Wszystko ogniskujące się w ubóstwie betlejmskiej stajni i w pokorze Dziecięcia.

Obszary zmagania człowieka, by zrozumieć świat i własne istnienie, kontekst zatroskania o jakość odniesień do tych, z którymi się spotyka w salach i na korytarzach uczelnianych dróg, drażnienie w obszarach i płaszczyznach wiedzy, nabywanie mądrości i poszukiwania sensu poprzez jej pryzmat – wszystko to niewidzialnie i dyskretnie przenikane łaską Bożych narodzin.

Od bram wschodu słońca, aż po granice kręgu ziemi, wszyscy, co rozpoznali dzień Jego narodzenia sławią Go jako Króla z Maryi zrodzonego i potężnego Stwórcę wszystkich rzeczy, za to, że przyjął postać sługi, by w ludzkim ciele zbawić ludzi i nie zatracić swoich stworzeń. Weselą się anielskie chóry i śpiewają Bogu hymn radości, gdy prostym pasterzom ukazał się Pasterz, którego mocą świat zaczął istnieć (Jutrznia „Narodzenie Pańskie”). Istniał od dawna, a wraz z Bożym Narodzeniem 2007 roku zaistniał na nowo.

ks. Paweł Prüfer

Najważniejszy jest Uniwersytet

rozmowa z JM Rektorem
Uniwersytetu Zielonogórskiego
prof. Czesławem Osękowskim

Panie Rektorze, pozostał jeszcze tylko rok do zakończenia kadencji – najwyższy czas zapytać więc o to co było i oczywiście o to co będzie. Które z planów udało się zrealizować?

Do zakończenia kadencji rektorskiej pozostało jeszcze dziewięć miesięcy. Sytuacja w jakiej we wrześniu 2005 r. obejmowałem obowiązki była niezwykle skomplikowana. Brakowało kilku podstawowych kierunków kształcenia typowych dla uczelni o charakterze uniwersyteckim oraz tych, które można było utworzyć łącząc potencjał naukowy uczelni i potrzeby regionu lubuskiego. Utworzonych zostało więc siedem nowych kierunków kształcenia: biologia, ekonomia, inżynieria biomedyczna, automatyka i robotyka, pielęgniarstwo, bezpieczeństwo narodowe i wychowanie fizyczne. Uzyskaliśmy dwunaste uprawnienie do doktoryzowania tj. z literaturoznawstwa, a z zarządzania znajduje się w toku.

U progu kadencji zastanawiając się nad tym jak funkcjonować jako rektor zdecydowałem się na model uczelni otwartej. Udało się moim zdaniem ten cel zrealizować niemal w 100 procentach. Dziś Uniwersytet jawi się jako uczelnia obecna we wszystkich obszarach życia regionu, jesteśmy na okragło w mediach, utrzymujemy kontakty z władzami administracyjnymi i samorządowymi Zielonej Góry i województwa lubuskiego, nawiązały się interesujące kontakty z przemysłem, otworzyliśmy się na młodzież licealną a nasi studenci uzyskali dalsze obszary do aktywności naukowej i kulturalnej.

Trzy lata kadencji rektorskiej to jednocześnie wiele, ale również zbyt mało aby podjąć i zrealizować wszystkie zamierzenia. Swoje funkcjonowanie rozłożyłem na trzy etapy. W pierwszym starałem się uspokoić i uporządkować sytuację finansową Uniwersytetu, a była ona przecież bardzo trudna. Dziś mogę powiedzieć, że podjęte działania, w tym także oszczędnościowe, zakończyły się sukcesem. O około 11 milionów złotych zmniejszyło się nasze zadłużenie w bankach, doprowadziliśmy do zawarcia ugody z ZUS-em i systematycznie spłacamy nasze zadłużenie wobec tej instytucji, które jednak jest ciągle wysokie i wynosi kilkanaście milionów złotych

(dotychczas spłaciliśmy około 5 mln), zrestrukturyzowane zostało nasze zadłużenie w bankach, odblokowane zostało ponad 80 procent naszego majątku trwałego, który po prostu w całości był zastawiony w bankach. Wszystko to następowało w bardzo trudnych negocjacjach, bowiem powszechnie sądzono, że Uniwersytet nie wydzwignie się z bardzo trudnej sytuacji finansowej. Porządkowanie spraw finansowych odbywało się przy wysokim spadku naszych dochodów ze studiów niestacjonarnych: w 2007 roku wpływy za studia niestacjonarne były o 12 milionów zł mniejsze niż w roku 2003. Jednak pomimo tego zachowaliśmy płynność finansową a rokowania na przyszłość są coraz lepsze.

W drugim etapie doprowadziliśmy do zmian w systemie kształcenia, polegających na wdrożeniu procesu bolońskiego, troszcąc o jakość kształcenia oraz opanowaliśmy bardzo duże przerosty w godzinach ponadwymiarowych - zwłaszcza na studiach stacjonarnych. Senat UZ przyjął wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia, który będzie systematycznie wdrażany.

W trzecim etapie, który realizowany jest obecnie, chcemy wdrożyć nowy wewnętrzny system finansowy uczelni. To bardzo ważne ale i trudne przedsięwzięcie. Nowy system finansowy jest oparty na realnych składnikach, wśród których decydującym elementem jest dotacja dydaktyczna otrzymywana corocznie z budżetu państwa. Jak wiadomo na jej wysokość największy wpływ ma potencjał nauczycieli akademickich oraz liczba studentów i doktorantów, mniejszy inne czynniki m.in. związane z kontaktami międzynarodowymi, liczbą grantów i ka-

tegorią wydziału. Chcę aby w nowym systemie finansowym oddzielić środki finansowe z budżetu państwa od innych wpływów m.in. za studia niestacjonarne. To zabezpieczy funkcjonowanie Uniwersytetu na dziś ale także i w przyszłości.

Potrzebny jeszcze będzie czwarty etap, w którym powinny nastąpić zmiany strukturalne wynikające ze spraw kadrowych, prowadzonych badań naukowych i liczby studentów. Ale to gdzieś za około dwa-trzy lata, stąd też nie będę o tych kwestiach szerzej mówić.

Do udanych przedsięwzięć w kończącej się kadencji zaliczam program inwestycyjny. Zakończony został budynek przeznaczony dla Instytutu Budownictwa i Wydziału Nauk Biologicznych, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, w końcowej fazie znajduje się remont budynku przy ul. Licealnej, w którym będzie znajdował się rektorat UZ. Za sukces uznaję to, że te trzy zadania chociaż kosztowały około 30 milionów złotych, zrealizowane zostały nie ze środków Uniwersytetu lecz uzyskane zostały z budżetu państwa i budżetu Zielonej Góry.

Co pomimo starań nie wyszło, a na co nie wystarczyło czasu?

Jest rzeczywiście kilka kwestii, z których nie jestem zadowolony. Pierwszą jest sprawa Biblioteki Uniwersyteckiej. Nie udało jej się wprowadzić do planów inwestycyjnych ze środków Unii Europejskiej pomimo wcześniejszych obietnic władz ministerstwa, marszałka i lubuskich polityków. Uniwersytet w tej konkretnej sytuacji padł ofiarą polityki regionalnej państwa, w wyniku której nasze województwo pozbawione zostało możliwości uzyskania tzw. pieniędzy centralnych z UE na szkolnictwo wyższe. Podobnie jak my potraktowane zostało jeszcze województwo opolskie. W konsekwencji dziś możemy ubiegać się jedynie o środki finansowe z UE, którymi dysponuje marszałek województwa na lata 2007-2013, a są to niewielkie kwoty, które nie wystarczą na nasze wszystkie zamierzenia inwestycyjne. Gwoli dopełnienia dodam jeszcze, że nie wszyscy sprzyjali zamiarowi budowy Biblioteki Uniwersyteckiej. Jeden z prominentnych lubuskich polityków u mnie w gabinecie powiedział wprost „a po co uniwersytetowi nowa biblioteka”, wiem również że podobnie wypowiedało się dwóch naszych odgrywających dużą rolę w życiu uczelni pracowników, którzy w różnych miejscach lobbowali na rzecz innego niż moje propozycje przeznaczenia pieniędzy ze środków UE. Głęboko wierzę jednak, że uda się chociaż rozbudować Bibliotekę Uniwersytecką.

Drugim moim zmartwieniem jest zbyt mała aktywność naukowa naszych pracowników. Oczywiście nie dotyczy to wszystkich osób. Mamy przecież na uczelni wspaniałe funkcjonujące i rozpoznawalne w kraju i w Europie zespoły badawcze i indywidualności naukowe. Uważam jednak, że liczba uzyskiwanych przez naszych pracowników różnych grantów, patentów i prac zleconych jest – najdelikatniej mówiąc - zdecydowanie za niska. Tu musi nastąpić wzrost nawet o kilkaset procent.

Nie udało się także wyraźnie poprawić warunków mieszkaniowych w domach studenckich. Wyłączenie z użytkowania DS „Wcześniak” ze względu na zagro-

żenie katastrofą budowlaną jeszcze bardziej skomplikowało sytuację. Ale w myśl powiedzenia „nie ma tego złego, co by nie wyszło na dobre” mamy dobrze rokujący projekt na przebudowę tego akademika, mamy nawet zabezpieczone na ten cel pieniądze. Jeżeli już mówię o studentach to moim dużym zmartwieniem jest brak możliwości wypłacania stypendiów doktoranckich studentom studiów doktoranckich. Sytuacja ta zmieni się jednak już w najbliższym czasie, myślę że w ciągu najbliższych dwóch-trzech miesięcy.

Bardzo ubolewam, że nie mam możliwości podwyższenia pracownikom Uniwersytetu zasadniczych poborów. Taka sama sytuacja ma miejsce we wszystkich uczelniach w kraju. Ministerstwo nie ma nic przeciwko podwyżkom ale nie daje na ten cel od kilku lat żadnych pieniędzy. U nas sytuacja dodatkowo jest trudna z powodu zadłużenia uczelni. Sprawę podwyżek dla pracowników Uniwersytetu staram się podejmować w sposób indywidualny podczas uzyskiwania przez nich kolejnych stopni i tytułów naukowych. Duża grupa naszych pracowników znajduje zatrudnienie w innych uczelniach, na studiach niestacjonarnych, podyplomowych, ma ponadwymiarowe godziny na studiach stacjonarnych uzyskuje granty i zlecenia. Wiem, że wszystko to odbywa się kosztem dodatkowego wysiłku i czasu, jednak wartość pracy na Uniwersytecie będzie z upływem lat wzrastać i stwarzać lepsze możliwości funkcjonowania w otoczeniu uczelni. Dodam jeszcze, że jestem zwolennikiem racjonalizowania zatrudnienia pracowników naukowych na uczelni co powinno zaowocować poprawą uposażenia. Odpowiedzialność za słowo podpowiada mi jednak, że nie dokona się to od razu, lecz możliwe będzie za 2-3 lata po zmniejszeniu zadłużenia Uniwersytetu i poprawie jego struktury. Dla pewnych osób może dokonać się od razu po uzyskaniu grantów. W ostatnich dwóch latach jedną grupą zawodową na Uniwersytecie, która uzyskała niewielkie podwyżki jest administracja uczelni. Nie dotyczy to jednak wszystkich pracowników tej grupy zawodowej. Wzrost płac w administracji uczelni obecnie może dokonywać się poprzez likwidację części etatów i podział zaoszczędzonych w ten sposób pieniędzy.

Innym moim dużym zmartwieniem jest fundusz socjalny. Zastąpiłem spore zadłużenie wewnętrzne na tym funduszu. Wraz z budżetem uczelni na 2008 rok sprawa funduszu socjalnego wyjdzie z impasu i ulegnie on wyraźnemu zwiększeniu.

Z pewnością w czasie mijającej kadencji zweryfikował Pan Rektor swoje poglądy na wiele spraw dotyczących Uniwersytetu. Które z nich okazały się inne niż Pan Rektor sądził obejmując funkcję rektora?

Rzeczywiście w tym przypadku sprawdziło się mądre powiedzenie, że człowiek uczy się całe życie. Na początku kadencji zdawałem sobie sprawę z czekających mnie obowiązków, ale nie sądziłem iż będą aż tak skomplikowane. Kwestie trudności finansowych w tym miejscu pominię, odnosiłem się do nich wielokrotnie przy różnych okazjach. Uniwersytet jest skomplikowaną strukturą ludzką i instytucjonalną. Wykonywanie funkcji rektora trzeba się po prostu nauczyć. Są kwestie do podjęcia i rozwiązania dziś, jutro i w dalszej perspek-

tywie, są także takie które wymagają pewnego ryzyka, dziesiątek rozmów z różnymi ludźmi oraz zaspokajające lub godzące w interesy pojedynczych osób, grup pracowniczych i studentów. Zawsze trzeba rozmawiać, umieć ustąpić pod presją argumentów i odrzucać uprzedzenia. Trzeba poznać wiele zagadnień z obszaru nauki i szkolnictwa wyższego, prawa pracy, ekonomii a także finansów europejskich. Nie na wszystkim trzeba znać się detalicznie, ale wiedza ogólna pomaga zarządzać Uniwersytetem.

Dostrzegam od kilku lat postępujący proces integracji naszego środowiska, chociaż od czasu do czasu pojawiają się opinie o błędnej decyzji i powołaniu w Zielonej Górze Uniwersytetu. Dodam, że w niektórych przypadkach są one autentyczne w innych zaś złośliwe. Cała społeczność uczelni powinna dziś troszczyć się o jakość naszego funkcjonowania, bowiem leży to w interesie nas wszystkich. Jakiegokolwiek majstrowanie przy sposobie zorganizowania Uniwersytetu, zmianie jego charakteru oraz profilu badań naukowych i kształcenia studentów mogłoby przynieść bardzo złe następstwa, nie tylko dla nas samych lecz także dla Zielonej Góry i województwa lubuskiego.

Trudne okazały się stosunki międzyludzkie. Często muszę przekonywać godzinami do ustępstw, dostrzegania interesów nie tylko partykularnych lecz także innych wydziałów czy całej uczelni. Dużą wagę przywiązuję do lojalności i uczciwości. Jednoznacznie chcę stwierdzić, że zdecydowana większość moich współpracowników spośród nauczycieli akademickich i administracji uczelni to doskonali i kompetentni fachowcy oraz dobrzy ludzie, dla których Uniwersytet jest życiową wartością. Jedynie bardzo nieliczni spośród nich celowo i złośliwie utrudniają mi pracę, nie są lojalni a moje zalecenia i decyzje o życiu uczelni zachowują dla siebie i nie przekazują podległym sobie pracownikom. Pomimo pewnych różnic zdań dobrze układa się współpraca ze związkami zawodowymi i studentami.

Jakie są najważniejsze według Pana Rektora – z dzisiejszej perspektywy – sprawy do załatwienia i problemy do rozwiązania na naszym Uniwersytecie?

Jest ich naprawdę wiele, o części spośród nich już mówiłem. To na pewno kontynuacja działań na rzecz wypełnienia wszystkich wymogów sformułowanych przez *Prawo o szkolnictwie wyższym*, rozwój naukowy pracowników, jakość kształcenia i badań naukowych, uzyskanie kolejnych uprawnień doktorskich, międzynarodowa wymiana pracowników i studentów, zwiększenie ilości krajowych i zagranicznych grantów. Za 2-3 lata powinniśmy rozpocząć kształcenie naszych studentów w jednym z zachodnich języków, najlepiej angielskim. Sprzyjać temu powinno kształcenie językowe naszych pracowników, w którym uczestniczy około 500 osób.

Nadal trzeba oddłużać uczelnię. Jest opracowany w tym względzie sposób postępowania, który trzeba konsekwentnie wypełniać. Jednym ze sposobów na poprawienie naszej sytuacji może być sprzedaż części ziemi w Nowym Kisielinie. Wielką szansę upatruję w naszym Parku Naukowo-Technologicznym i mających tam powstać strefach gospodarczych.

Mamy koncepcję i środki finansowe na modernizację DS „Wcześniak” wraz z klubem studencki, rozbudowę Biblioteki Uniwersyteckiej i modernizację budynku Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Musimy masowo zabiegać o krajowe i europejskie środki finansowe na lata 2007-2013. Od nich bowiem będzie zależeć wyposażenie naszych laboratoriów, baza materialna uczelni i nasza zdolność do konkutowania z innymi, także nasza użyteczność dla regionu. Ciągłe musimy zabiegać o studentów. To moim zdaniem wyzwanie najważniejsze, od którego zależy przyszłość Uniwersytetu.

Zamierzam również walczyć o równoprawny dostęp Uniwersytetu do pieniędzy UE na szkolnictwo wyższe. Wiem, że sam nie jestem w stanie wiele zdziałać, stąd też będę poszukiwał w tym względzie sojuszników wśród lubuskich parlamentarzystów, samorządowców i władz administracyjnych. Jest mi przykro, że możemy liczyć na uzyskanie ze środków UE nieco ponad 40 mln złotych, a np. podobny do naszego Uniwersytet w Rzeszowie na 300 mln zł, a Uniwersytet w Białymstoku może się starać o 230 mln złotych.

3 lata to niewiele czasu na to aby przeprowadzić zmiany czy zreformować zaszczości. Czy podejmie Pan Rektor wyzwanie na kolejną kadencję, tym razem już 4-letnią?

Bycie Rektorem to z jednej strony kontynuacja działań poprzedników, z drugiej zaś uważam, że jest miejsce na własne koncepcje. Gdybym został Rektorem Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję w latach 2008-2012 będę realizował zamierzenia, o których mówię i które staram się wdrażać od dwóch lat. Ja już podjąłem decyzję o kandydowaniu na nową kadencję. O tym czy uzyskam szansę kontynuacji swoich planów i zamierzeń i zostanę ponownie Rektorem UZ zadecyduje społeczność akademicka Uniwersytetu, a dokładniej wybrani przez nią elektorzy. Dodam jednak, że chcę nadal być Rektorem ale nie za wszelką cenę. Mam 56 lat a ostatnie dwa lata były najtrudniejszymi i najbardziej wyczerpującymi w moim życiu.

Dwa lata temu powiedział Pan Rektor w naszym miesięczniku, że chce Pan być „dobrym rektorem, a nawet bardzo dobrym”. Udało się?

Nie chciałbym oceniać się sam, to nie wypada, wolę żeby uczynili to inni. Zapewniam jednak, że zaszczytną funkcję Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego staram się wypełniać ze wszystkich sił i na ile pozwalają mi moje umiejętności i zdolności. Wiem, że nie wszystko udaje się zrealizować. Jeżeli kogokolwiek zawiodłem jest mi przykro i przepraszam. Staram się być człowiekiem sprawiedliwym i bez uprzedzeń. Nigdy nie zrobiłem najmniejszej nawet różnicy pomiędzy wydziałami, kierunkami kształcenia czy też ludźmi. Nie boję się jednak trudnych i niepopularnych decyzji oraz wiem kto i co jest dla uczelni ważne, ważniejsze i najważniejsze.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 31 października 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 335** w sprawie przyjęcia regulaminu obrad Senatu.

Senat przyjął regulamin obrad Senatu, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 336** w sprawie zmian w Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat zmienił § 18 ust. 1 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadzonego uchwałą nr 111 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie uchwalenia Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego (z p. zm.), który otrzymał następujące brzmienie:

„1. W skład senatu wchodzi:

- 1) rektor jako przewodniczący,*
 - 2) prorektorzy,*
 - 3) dziekani,*
 - 4) dziewiętnastu wybranych przedstawicieli nauczycieli akademickich zatrudnionych na uniwersytecie jako podstawowym miejscem pracy i posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego,*
 - 5) dwunastu wybranych przedstawicieli pozostałych nauczycieli akademickich,*
 - 6) dwóch wybranych przedstawicieli pracowników uczelni, niebędących nauczycielami akademickimi,*
 - 7) dwunastu wybranych przedstawicieli samorządu studenckiego oraz samorządu doktorantów, przy czym studenci i doktoranci reprezentowani są przez co najmniej jednego przedstawiciela każdej z grup.”*
- Zmiany odnoszące się do punktu 7) wchodzi w życie z dniem podjęcia niniejszej uchwały.*
Zmiany odnoszące się do punktów 4) oraz 5) wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2008 roku.

- **Nr 337** w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat zatwierdził Regulamin Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego jako zgodny z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365 wraz z p. zm.) i statutem uczelni. Regulamin stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 338** w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Samorządu Studenckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat zatwierdził Regulamin Samorządu Studenckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego jako zgodny z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365 wraz z p. zm.) i statutem uczelni. Regulamin stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 339** w sprawie nieuruchomienia kierunków studiów w roku akademickim 2007/2008 oraz limitów przyjęć na studiach niestacjonarnych w roku akademickim 2007/2008.

Senat podjął decyzję co do nieuruchomienia następujących kierunków studiów:

1. STUDIA NIESTACJONARNE :

1) pierwszego stopnia:

- a) filologia, filologia romańska,*
- b) filologia, filologia rosyjska,*
- c) filozofia,*
- d) edukacja techniczno-informatyczna (licencjackie).*

2) drugiego stopnia:

- e) filozofia,*
- f) edukacja techniczno-informatyczna (ergonomia w gospodarce).*

Ponadto Senat zmienił limity rekrutacyjne na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia w roku akademickim 2007/2008 na kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji ze 120 miejsc do 121 miejsc.

- **Nr 340** w sprawie ustalenia wymiaru pensum dydaktycznego nauczycieli akademickich w roku akademickim 2007/2008.

Senat ustalił następujące wymiary pensum:

	Stanowisko i stopień naukowy	Wymiar pensum
1.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora posiadający tytuł naukowy profesora	180
2.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku profesora nieposiadający tytułu naukowego profesora (profesor UZ)	210
3.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego	210
4.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku adiunkta nieposiadający stopnia naukowego doktora habilitowanego	240
5.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy posiadającego stopień naukowy doktora	360
6.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy nieposiadający stopnia naukowego doktora	360
7.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku asystenta - mgr	240
8.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku wykładowcy – mgr	360
9.	Nauczyciel zatrudniony na stanowisku lektora i instruktora	540

- **Nr 341** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony:

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. Sławomirem Kotylakiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 342** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. inż. Markiem Florczykiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 343** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. inż. Emilem Kotem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 344** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. inż. Grzegorzem Krawczyszynem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 345** w sprawie warunków utworzenia Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego przy Klubie Środowiskowym AZS w Zielonej Górze.

Senat wyraził zgodę na utworzenie Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego przy Klubie Środowiskowym AZS w oparciu o bazę Uniwersytetu Zielonogórskiego i wykorzystanie potencjału sportowego AZS.

Główne cele Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego obejmują:

1. Wsparcie szkolenia zawodników kadry olimpijskiej i narodowej.
2. Szkolenie zawodników objętych przygotowaniem do uniwersjad i akademickich mistrzostw świata.
3. Stworzenie warunków organizacyjnych pozwalających na uzyskanie przez najlepszych zawodników tytułów zawodowych.
4. Zapewnienie ciągłości szkolenia na wysokim poziomie dla młodzieży uzdolnionej sportowo, absolwentów Szkół Mistrzostwa Sportowego itp.
5. Podniesienie jakości procesu szkoleniowego w układzie klubu AZS, regionu i ogólnopolskim.
6. Szkolenie kadry trenersko - instruktorskiej na kierunku wychowanie fizyczne.

Warunki formalne funkcjonowania Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego przy Klubie Środowiskowym AZS określa porozumienie zawarte pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a AZS Klubem Środowiskowym.

- **Nr 346** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Grzegorzem Kobyleckim - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 347** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr Anną Kozłowską - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust. 3 pkt 5 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 348** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. inż. Mirosławem Adamczykiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 349** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr. inż. Andrzejem Majorczykiem - nauczycielem aka-

demickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 350** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Dariuszem Frejmanem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 351** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Julianem Jakubowskim - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 352** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Sławomirem Kłosem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 353** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Markiem Malinowskim - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 354** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. Jerzym Tonderem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 355** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr Renatą Cebernik - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego

- **Nr 356** w sprawie zatwierdzenia wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za okres 1.01.2007-31.12.2007 r.

Senat zatwierdził wybór Biura Rachunkowego FAIR Spółka z o.o. Firma Auditingu i Rachunkowości z siedzibą w Zielonej Górze (65 - 484) przy ul. Sikorskiego 4, do badania sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za okres 1.01.2007 - 31.12.2007 r.

- **Nr 357** w sprawie zmiany nazwy Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych na Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Senat na wniosek Rady Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych zmienił nazwę Wydziału Nauk Pedago-

gicznych i Społecznych na Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2008 r.

- **Nr 358** w sprawie wyrażenia zgody na zmianę terminu spłaty kredytu.

Senat wyraził zgodę na zmianę umowy o kredyt obrotowy w rachunku bieżącym nr 29/016/04/Z/VV z dnia 17 maja 2004 r. w wysokości 6.500.000,00 PLN, zaciągniętego w BRE Banku S.A., polegającą na przedłużeniu terminu spłaty kredytu do dnia 31 października 2008 r. Kredyt przeznaczony będzie na pokrycie zobowiązań płatniczych z tytułu prowadzonej działalności statutowej.

- **Nr 359** w sprawie opinii dotyczącej utworzenia w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego Centrum Niemieckojęzycznej Literatury Współczesnej i Mediów.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego Centrum Niemieckojęzycznej Literatury Współczesnej i Mediów.

- **Nr 360** w sprawie powołania członków Rady Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat powołał następujących członków Rady Studium Nauki Języków Obcych:

1. dr. hab. Andrzeja Ksenicza, prof. UZ,
2. dr. Tadeusza Zuchewicza.

- **Nr 361** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Biologicznych.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Nauk Biologicznych dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Biologicznych Ogródu Botanicznego.

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28 listopada 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 362** w sprawie przyjęcia systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat przyjął system zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały utraci moc Uchwała nr 227 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 16 września 2004 r. w sprawie przyjęcia systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 363** w sprawie wyrażenia zgody na uczestnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego w lubuskim projekcie „Zdrowie poprzez Ruch”.

Senat wyraził zgodę na uczestnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego w lubuskim projekcie „Zdrowie poprzez Ruch”.

- **Nr 364** w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat powołał Uczelnianą Komisję Wyborczą w następującym składzie :

1. dr. hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ – **Przewodniczący**,
2. dr. hab. Witold Jarczyk, prof. UZ – **Zastępca Przewodniczącego**,
3. II st. kw. art. Janina Nowak,
4. dr. hab. inż. Andrzej Janczak,

5. dr. hab. Krystyna Lukierska – Walasek, prof. UZ,

6. dr. Agnieszka Janiak-Osajka,

7. dr. hab. Dariusz Dolański, prof. UZ,

8. dr. Krzysztof Lisowski,

9. dr. hab. inż. Waldemar Uździcki, prof. UZ,

10. dr. Zbigniew Woźniak,

11. mgr inż. Arkadiusz Bukowiec,

12. Bartosz Kokoszaneek.

Zadania i kompetencje Uczelnianej Komisji Wyborczej określa Statut Uniwersytetu Zielonogórskiego. Władze Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz jego jednostki organizacyjne są obowiązane udzielić komisjom wyborczym wszelkiej pomocy niezbędnej do realizacji ich zadań.

Obsługę techniczną wyborów zapewniają organy jednoosobowe przy pomocy administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Na wniosek komisji wyborczych wszelkich wyjaśnień oraz opinii prawnych związanych z postępowaniem wyborczym udziela Biuro Prawne Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 365** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr Renatą Dudek - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 366** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z mgr Justyną Jankiewicz - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 367** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. inż. Marcinem Kęsym - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 3 pkt 5 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 368** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. Krzysztofem Feledziakiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust 2 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 369** w sprawie powołania przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat powołał dr. hab. inż. Zofię Sadecką, prof. UZ na przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

- **Nr 370** w sprawie powołania zastępcy przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat powołał dr. hab. Witolda Jarczyka, prof. UZ na zastępcę przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 56** z dnia 28 września 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 45 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zasad kwaterowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wprowadzone zostały następujące zmiany w zarządzeniu nr 45 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie zasad kwaterowania osób w pokojach gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. w § 1, w tabeli, skreślony został pkt. 6.
2. zmieniony został § 2 ust. 1, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Dział Gospodarczy - ul. prof. Zygmunta Szafrana 21, pok. nr 108 - dokonuje rezerwacji miejsc w obiektach wymienionych w § 1 w godzinach od 7.00 do 15.00 jak również pod numerem telefonu 0-68-3282-649 w godzinach od 7.00 do 15.00. Zgłoszeń rezerwacji można również dokonywać drogą elektroniczną przez całą dobę na adres:

- M.Kiernowicz@mail.adm.uz.zgora.pl.

3. w § 7 dodany został ust. 3, który otrzymał następujące brzmienie:

„3. Wszystkie osoby, korzystające z pokoi gościnnych Uniwersytetu Zielonogórskiego zobowiązane są postępować zgodnie z regulaminem bazy noclegowej Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia”.

4. w załączniku nr 1 do zarządzenia – Tabela opłat za noclegi w pokojach gościnnych – zmieniony został pkt 4, który otrzymał następujące brzmienie:

„Budynek Dydaktyczny Wydziału Artystycznego, ul. Wiśniowa 10

Pokój 1-osobowy, łazienka wspólna, opłata za 1 osobę -15 zł

Pokój 2-osobowy, łazienka wspólna, opłata za pomieszczenie 30 zł, opłata za jedną osobę 15 zł”.

5. w załączniku nr 1 do zarządzenia - Tabela opłat za noclegi w pokojach gościnnych – w tabeli skreślony został pkt 6.

- **Nr 57** z dnia 28 września 2007 r. w sprawie przyjęcia zasad przydziału pokoi pracownikom, studentom oraz doktorantom uczelni w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Podziału pokoi na Wydziały, Piony Prorektorów oraz Kanclerza dokonuje Rektor. Podział pokoi przeznaczonych dla pracowników oraz studentów stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

Przydziału pokoi pracownikom będącym nauczycielami akademickimi dokonuje odpowiednio Dziekan lub odpowiedni Prorektor. Przydział pokoi wymaga akceptacji Kanclerza.

Przydziału pokoi pracownikom nie będącym nauczycielami akademickimi dokonuje po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki, w której zatrudniony jest pracownik, Kanclerz.

Przydziału pokoi studentom i doktorantom dokonuje Kanclerz po zasięgnięciu opinii Prorektora ds. Studenckich.

W uzasadnionych przypadkach w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego mogą zostać zakwaterowane osoby z zewnątrz. W takim przypadku przydziału pokoi dokonuje Kanclerz.

Wysokość opłaty za pokój wnoszona przez pracownika, studenta, doktoranta oraz osoby z zewnątrz ustalona zostanie w odrębnym zarządzeniu Rektora.

- **Nr 58** z dnia 1 października 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 53 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 września 2007 r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/mieszkania w Domach Pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W zarządzeniu nr 53 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 września 2007 r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/mieszkania w Domach Pracowniczych zmieniony został § 1, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Ustala się wysokość opłat miesięcznych za pokoje/mieszkania pracownicze według następujących stawek:

Lp.	Obiekt UZ	Ulica	Mieszkanie / pokój	Stawka czynszu
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	a) za pokój w mieszkaniu dwupokojowym + wartości odczytów liczników i wodomierzy	260,00
			b) za mieszkanie jednopokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	365,00
			c) za mieszkanie dwupokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	510,00
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	a) za pokój z umywalką	210,00
			b) za 2 pokoje z umywalką	260,00
			c) za pokój z łazienką	260,00
			d) za pokój z łazienką i aneksem kuchennym	330,00
			e) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	410,00
			f) za pokój nr 104 (pokój z umywalką)	260,00
3.	Dom Pracowniczy	ul. Ogrodowa 3b	a) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	410,00
			b) za mieszkanie dwupokojowe z łazienką	360,00
			c) za mieszkanie jednopokojowe z kuchnią i łazienką	340,00
			d) za mieszkanie jednopokojowe z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	280,00
			e) za mieszkanie 305 - 306 (pokój + pokój z aneksem kuchennym)	330,00

4.	Dom Pracowniczy	w Przylepie ul. 22 Lipca 6B i C	za pokój z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	300,00
5.	DS. „VICEVERSAL”	Al. Wojska Polskiego 65	- za mieszkanie trzypokojowe	500,00
6.	Studencki Budynek Mieszkalny	ul. Wyspiańskiego 60	- za jeden pokój w segmencie dwupokojowym + media	260,00
7.	Pokoje Gościnne SWF i S	ul. Wyspiańskiego 58	- za pokój wspólna kuchnia i łazienka na piętrze	220,00
8.	Dom Pracowniczy	w Raculce ul. Stajenna 20	a) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym	270,00
			b) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym	210,00
			c) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 3-osobowym	165,00
			d) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 4-osobowym	135,00
			e) za pokój	270,00
9.	Dom Pracowniczy „Ambroży”	ul. Wyspiańskiego 58	a) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 1-osobowym	300,00
			b) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym (ok. 13 m ²)	195,00
			c) za jedno miejsce noclegowe w pokoju 2-osobowym (ok. 17 m ²)	240,00
			d) za pokój	300,00

■ **Nr 59** z dnia 17 października 2007 r. w sprawie powołania komisji bioetycznej.

W związku z udziałem Uniwersytetu Zielonogórskiego w realizacji ogólnopolskiego projektu badawczego „Psychoseksualne funkcjonowanie osób niepełnosprawnych w relacjach z otoczeniem społecznym”, JM Rektor powołał komisję bioetyczną w następującym składzie:

1. dr med. Tomasz Niemiec, prof. UZ – lekarz – **Przewodniczący**,
2. prof. dr hab. med. Anna Boroń-Kaczmarek – lekarz,
3. dr med. Alfred Owoc, prof. UZ – lekarz,
4. dr hab. Krzysztof Kaszyński, prof. UZ – filozof, etyk,
5. dr Maciej Małolepszy – prawnik,
6. mgr Joanna Hoffman-Aulich – pielęgniarka,
7. dr Iwona Grzegorzewska – psycholog,
8. dr Maria Zielińska – socjolog,
9. dr Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk – pedagog,
10. dr ks. Paweł Prufer.

■ **Nr 60** z dnia 31 października 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Biologicznych.

JM Rektor powołał w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Biologicznych Ogród Botaniczny.

■ **Nr 61** z dnia 31 października 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych.

Z dniem 1 listopada 2007 r. utworzono w strukturze organizacyjnej Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych następujące jednostki administracyjne:

1. sekretariat Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
2. zespół ds. planowania i organizacji zajęć.

■ **Nr 62** z dnia 31 października 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 52 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 września 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzające tekst jednolity regulaminu.

W zarządzeniu nr 52 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 września 2007 r. w sprawie wprowadze-

nia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadzone zostały następujące zmiany:

1. w § 5 dopisany został ust. 6, który otrzymał następujące brzmienie:

„6. Student, który z powodu niezadowalających wyników w nauce powtarza semestr (rok akademicki) lub wznawia studia od semestru, na który był uprzednio wpisany, nie ma w tym semestrze prawa do świadczeń określonych w § 2 ust. 1 pkt 3)-5) oraz § 2 ust. 2 pkt. 3)”.

2. zmieniony został § 10 ust. 8, który otrzymał następujące brzmienie:

„8. W przypadku małżeństwa studenckiego, w którym każdy z małżonków – studentów jest niesamodzielnym finansowo, małżonka oraz dziecko (dzieci) z tego małżeństwa wlicza się do składu rodziny każdego z nich”.

3. zmieniony został § 12 ust. 2, który otrzymał następujące brzmienie:

„2. Stypendium na wyżywienie jest przyznawane: studentom – w kwocie równej 120 zł miesięcznie, doktorantom – w kwocie równej 240 zł miesięcznie”.

4. zmieniony został § 16 ust. 5, który otrzymał następujące brzmienie:

„5. Student I roku studiów drugiego stopnia (uzupełniających studiów magisterskich) rozpoczętych w ciągu roku od ukończenia studiów pierwszego stopnia, może otrzymać stypendium za wyniki w nauce na podstawie średniej ocen uzyskanych w ostatnich dwóch zaliczonych semestrach (ostatnim roku) studiów pierwszego stopnia, z wyłączeniem ocen za pracę dyplomową i egzamin dyplomowy. W przypadku gdy studia drugiego stopnia rozpoczynają się w semestrze letnim, stypendium na semestr zimowy i letni następnego roku akademickiego przyznawane jest na podstawie średniej ocen uzyskanych w pierwszym semestrze studiów drugiego stopnia i ostatnim semestrze studiów pierwszego stopnia, z wyłączeniem ocen za pracę dyplomową i egzamin dyplomowy”.

5. zmieniony został § 17 ust. 2 i 3, które otrzymał następujące brzmienie:

„2. WKS S ustala szczegółowe zasady określania wysokości przyznawanych stypendiów za wyniki w nauce, w zależności od wysokości średniej ocen uzyskanych przez studenta w odniesieniu do średnich ocen innych

studentów wydziału lub tego samego kierunku studiów, specjalności, formy, stopnia, roku studiów. Rozkład wysokości przyznanych stypendiów w poszczególnych grupach winien odpowiadać rozkładowi średnich ocen w tych grupach.

3. WKS S określa maksymalną liczbę otrzymujących stypendia za wyniki w nauce studentów wydziału lub poszczególnych kierunków studiów, specjalności, form, stopni, lat studiów jako procent całkowitych liczb studentów w odpowiednich grupach, jednakowy dla wszystkich grup i nie mniejszy niż 20% i nie większy niż 50%”.

Zarządzenie wprowadziło także tekst jednolity regulaminu uwzględniający powyższe zmiany.

- **Nr 63** z dnia 31 października 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu porządkowego Domów Pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wprowadzony został regulamin porządkowy Domów Pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

- **Nr 64** z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

W strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego powołane zostało Centrum Niemieckojęzycznej Literatury Współczesnej i Mediów.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 listopada 2007 r.

- **Nr 65** z dnia 12 listopada 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 30 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

W zarządzeniu nr 30 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych, zmieniony został § 4 ust. 3, który otrzymał następujące brzmienie: „3. Kanclerz, a także jego zastępcy, reprezentują Zamawiającego we wszelkich czynnościach związanych z udzielaniem zamówień publicznych o wartości szacunkowej do kwoty 80 000 euro netto oraz zatwierdzają rozstrzygnięcia podjęte w toku udzielania tych zamówień”.

- **Nr 66** z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie szkolenia studentów i doktorantów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zarządzenie określa zasady przeprowadzania w Uniwersytecie Zielonogórskim szkolenia studentów i doktorantów obejmującego:

1. szkolenie wstępne ogólne dla wszystkich studentów i doktorantów rozpoczynających naukę w Uniwersytecie Zielonogórskim;
2. szkolenie wstępne stanowiskowe (instruktaż stanowiskowy studentów i doktorantów) dla studentów i doktorantów rozpoczynających zajęcia w pracowniach, laboratoriach, w których mogą być narażeni na działanie czynników, substancji szkodliwych lub niebezpiecznych albo czynników uciążliwych.

- **Nr 67** z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie ustalenia zasad szkolenia pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Zarządzenie określa zasady przeprowadzania w Uniwersytecie Zielonogórskim szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników, które jest prowadzone jako szkolenie wstępne i szkolenie okresowe, szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz szkolenia dodatkowego w zakresie metod prowadzenia instruktażu na stanowisku pracy, w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej oraz w zakresie pracy na wysokości

oraz obsługi specjalistycznych urządzeń technicznych. Szkolenie jest organizowane na koszt uczelni w czasie godzin pracy.

Udział w szkoleniu oraz poddanie się wymaganiom egzaminom jest podstawowym obowiązkiem pracownika, warunkującym dopuszczenie pracownika do pracy.

- **Nr 68** z dnia 26 listopada 2007 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej na rok akademicki 2007/2008.

JM Rektor powołał Odwoławczą Komisję Stypendialną w składzie :

3. Arkadiusz Bukowiec - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. Kamil Ginter - Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
5. Aleksandra Grzelczak - Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
6. Arkadiusz Mieczysławski - Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,
7. Barbara Bydałek - Dział Spraw Studenckich,
8. Elżbieta Kaźmierczak - Dział Spraw Studenckich,
9. Katarzyna Skibińska - Dział Spraw Studenckich.

- **Nr 69** z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie zasad gospodarowania obiektami dydaktycznymi uczelni.

W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania powierzchni obiektów dydaktycznych uczelni JM Rektor powierzył Dziekanom wydziałów gospodarowanie określonymi budynkami. Dziekani, którym powierzono do gospodarowania powierzchnię w obiektach dydaktycznych ponoszą odpowiedzialność za racjonalne wykorzystanie i właściwe gospodarowanie powierzoną powierzchnią. Za prawidłowy stan techniczny, estetykę, czystość obiektu oraz terenu wokół obiektu odpowiada Dział Gospodarczy i Dział Techniczny Uniwersytetu w zakresie określonym szczegółowo w Regulaminie Organizacyjnym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dziekan gospodarujący powierzchnią w danym obiekcie, zobowiązany jest do udostępniania niewykorzystanych sal dydaktycznych dla potrzeb innych wydziałów w celu realizacji wykładów, ćwiczeń. Do wynajmowania niewykorzystanych sal dydaktycznych i innych pomieszczeń znajdujących się w obiektach gospodarowanych przez dziekanów, upoważniony jest Kanclerz po zasięgnięciu opinii właściwego Dziekana.

- **Nr 70** z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia Regulaminu Działu Technicznego.

W Pionie Kanclerza, w Dziale Technicznym (RA-TT), wprowadzona została następująca struktura organizacyjna:

1. Sekcja Głównego Energetyka- symbol RA-TT-G,
2. Sekcja Obsługi Technicznej- symbol RA-TT-O,
3. Sekcja Przygotowania Zamówień i Rozliczeń - symbol RA-TT-P,
4. Sekcja Współpracy z Podmiotami Zewnętrznymi - symbol RA-TT-W,
5. Stanowisko ds. Administrowania Obiektami Budowlanymi - symbol RA-TT-A.

Zadania oraz obowiązki Działu Obsługi Informatycznej określa Regulamin Działu technicznego, stanowiący załącznik do zarządzenia.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Nowi profesorowie na UZ

Od października 2007 roku Prezydent RP Lech Kaczyński nadał tytuł profesora 4 pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego: Jolancie Misiewicz - profesora nauk matematycznych, Dariuszowi Ucińskiemu - profesora nauk technicznych, Piotrowi Szurkowi - profesora sztuk plastycznych oraz Edwardowi Walickiemu - profesora nauk technicznych.

Serdecznie Gratulujemy!

Profesor Jolanta Misiewicz

Kiedy poczuła Pani, że chciałaby zostać matematykiem?

Miałam wtedy może ze 12 lat. Nie była to wtedy jeszcze decyzja poważna, ale na pewno konsekwentna. Chciałam poszłam na studia nie na uniwersytet tylko na politechnikę. Było to bardzo zachowawcze z mojej strony, no i tak na wszelki wypadek. Bo gdyby się okazało, że nie nadaję się do matematyki teoretycznej to zdecyduję się na tę praktyczną stronę matematyki. Wydział nazywał się Podstawowe Problemy Techniki.

Trwała miłość do matematyki. Z wzajemnością?

Okazuje się, że tak (śmiech).

W ostatnich latach zainteresowanie młodzieży matematyką przechodzi poważny kryzys. Czy podjęła by się Pani zdiagnozowania przyczyn takiego stanu rzeczy?

To chyba trochę nasza wina.

?

Po pierwsze przez długie lata zawód nauczyciela – zresztą nie tylko matematyki – był ostatnim wyborem dla absolwentów. Oczywiście ze względu na zarobki. Dlatego na matematykę ze specjalnością nauczycielską szli, poza nielicznymi zapaleńcami, głównie studenci słabsi. W związku z tym uczelnie konsekwentnie obniżały wymagania. I po drugie przy kształceniu nauczycieli zbyt małą wagę przywiązywano do tego, że matematyka ma być nauką logicznego myślenia. Bo to nie jest kwestia wykucia wzorów. Zaręczam, że dobrze prowadzona matematyka może być ciekawsza niż rozwiązywanie krzyżówek. Ostatnio na przykład pojawiły się krzyżówki sudoku i robią niesłychaną karierę wśród dzieciaków, a przecież to czysta matematyka, chociaż jednocześnie niezwykle zabawna. Dopiero wtedy to działa.

Czyli problem tkwi w nauczycielach?

Może nie do końca – powszechnie uważa się, że matematyka jest trudna i to nie tylko w naszym kraju. Zapewniam, że to nie jest prawda! Prowadziłam kiedyś zajęcia z małymi dziećmi, które nie zostały jeszcze poddane „ingerencji” szkoły. To było niesamowite jak te dzieci samodzielnie, logicznie myślały, wymyślały metody rozwiązywania zadań. Dzieciaki dostawały do domu listę zadań do samodzielnego rozwiązania. „Przemądrzali” rodzice próbowali im pomagać i dopiero wtedy zaczynały się problemy. Dorośli przychodzili do mnie z pretensjami. Sadałam ich w ostatnim rzędzie, żeby popatrzeli i wtedy otwierały im się oczy.

Wiele czasu spędziła Pani poza granicami naszego kraju. Czy tam również brak zainteresowania matematyką wśród młodzieży?

Tam jest jeszcze gorzej! Nasze szkolnictwo było kiedyś bardzo dobre. Niestety od wielu lat konsekwentnie idzie w dół, ale ciągle jeszcze jest lepsze niż na zachodzie. Nie ma sensu równać do Stanów Zjednoczonych czy innych krajów europejskich, bo po co? W dół?

Na czym polega „problem Schoenberga”? Pani udało się go rozwiązać.

Należy zacząć od miary. Ta miara jest na płaszczyźnie. Wyobraźmy sobie, że mamy wielki arkusz blachy. Ta blacha jest nierówno wywalcowana. Miarę na płaszczyźnie utożsamiamy z wagą – gdybym wycięła kawałek blachy to mogłabym go zważyć i ta waga byłaby miarą tego kawałka. Z każdym punktem tej blachy wiążemy pewną funkcję – to się nazywa transformata Fouriera miary. Schoenberg pytał: czy istnieją takie miary, żeby ich transformata Fouriera miała ustalone własności geometryczne? Ten problem był otwarty z górą 50 lat. Gdyby istniały takie miary, to świetnie nadawałyby się do różnych zastosowań w statystyce, w modelowaniu stochastycznym, w teorii ryzyka czy modelowaniu rynków finansowych. Kilkanaście lat temu udowodniłam, że te miary nie istnieją. Kiedy opublikowałam wyniki swoich badań Schoenberg jeszcze żył. Dostałam od niego list, w którym napisał, że ma już 83 lata i dla niego matematyka jest już rozdziałem zamkniętym, ale mi gratuluje i życzy powodzenia.

A jak to jest z praktycznym „wykorzystaniem” pracy matematyków?

W Polsce na razie nie ma zapotrzebowania na naszą wiedzę. Statystycy są częściej „wykorzystywani”. To się będzie musiało zmienić, ale na razie jest jak jest. Za granicą jest inaczej. Wielokrotnie uczestniczyłam w realizacji różnych „praktycznych” projektów w Holandii. Były one zlecane przez firmy zarówno duże jak i małe. Zresztą nie tylko ja. Nasi studenci, którzy wyjeżdżają do Holandii i tam piszą prace magisterskie jednocześnie rozwiązują problemy różnych firm. Chociażby taki przykład - firma Gazuni zajmująca się przesyłem ropy naftowej i gazu zleciła naszym magistrantom analizę ryzyka uszkodzeń rur przesyłowych i modelowanie stochastyczne procesu korozji tych rur. Studenci mieli ciekawą pracę magisterską, a firma rzetelnie przeprowadzone badania pod okiem naukowców. Tylko, że za takie badania trzeba zapłacić, a większość naszych firm tego nie lubi.

Pani największy sukces?

Wcale nie matematyczny. Moje dwie pierwsze magistrantki w Zielonej Górze miały ogromne problemy ze

znalezieniem pracy. Niestety ta sytuacja utrzymuje się do dziś. Rynek pracy dla matematyków praktycznie nie istnieje, ale wracając do rzeczy – kiedy prof. Cooke z Uniwersytetu Technicznego w Delft usłyszał moje narzekania, wymyślił wspólny program studiów magisterskich. Zysk jest obustronny. W Holandii jest coraz mniej kandydatów na studia matematyczne – tam sytuacja jest chyba jeszcze gorsza niż u nas! Tak więc kilkunastoosobowa grupa studentów studiów magisterskich programu Risk and Environmental Modelling w Delft jest znaczącą grupą magistrantów w całej Holandii. Z naszej strony w tej grupie znajduje się od 2 do 5 studentów z Uniwersytetu Zielonogórskiego rocznie. Kończą oni dwie uczelnie (ostatnie dwa lata na UZ robią zaocznie), piszą dwie prace magisterskie i otrzymują dwa dyplomy – jeden magistra europejskiego. W czasie tych dwóch lat poznają praktycznie język angielski, a często również holenderski. Stają się specjalistami z modelowania ryzyka i otwierają się przed nimi możliwości znalezienia atrakcyjnej pracy.

A czy oni wracają do Polski?

Nie wszyscy, ale ci którzy wracają u nas również świetnie sobie radzą. Część tych studentów została tam na studiach doktoranckich. I wcale nie byli to najlepsi studenci. U nas uważa się, że studia doktoranckie to studia teoretyczne, w Holandii przeciwnie. Dziś jest to już grupa ok. 30 osób rozproszonych po świecie i Polsce. I to jest dla mnie chyba największy sukces. Udało nam się przed tymi młodymi ludźmi otworzyć drzwi.

Plany na najbliższą przyszłość?

No cóż, we Wrocławiu mam jedną doktorantkę, która w ciągu najbliższych dwóch lat powinna się obronić. Przypadł mi też zaszczyt organizacji XXX Międzynarodowej Konferencji *Problemy stabilności w modelowaniu stochastycznym 2009*. Poprzednia odbywała się w Izraelu, a wcześniejsza w Portugalii. Teraz czas na Polskę i Uniwersytet Zielonogórski. Jest to ogromne przedsięwzięcie organizacyjne i naukowe, dlatego przede mną wiele pracy.

Dziękuję za rozmowę

Rozmawiała Ewa Sapeńko

JOLANTA MISIEWICZ z zielonogórską uczelnią jest związana od 1998 roku. Wcześniej pracowała w Instytucie Matematyki Politechniki Wrocławskiej.

W dotychczasowej karierze zawodowej Profesor Misiewicz wielokrotnie przebywała na stażach w zagranicznych ośrodkach naukowych:

- na Uniwersytecie w Tbilisi w Gruzji,
- w Department of Mathematics Technical University of Delft w Holandii,
- w Department of Mathematics Charlottesville University w USA,
- w Department of Mathematics St. John University w Kanadzie,
- w Institute of Mathematics Okayama Science University w Japonii.

Opublikowany dorobek naukowy prof. Jolanty Misiewicz obejmuje 34 pozycje, w tym jeden podręcznik, jeden przekład książki z języka rosyjskiego i 32 artykuły w języku angielskim, wszystkie w recenzowanych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym.

Zainteresowania naukowe prof. Misiewicz koncentrują się wokół rachunku prawdopodobieństwa i procesów stochastycznych. Na szczególną uwagę w dorobku prof. J. Misiewicz zasługuje jej publikacja w *Dissertationes Mathematicae*, która jest monografią poświęconą miarom pseudoizotropowym oraz praca w IMS Lecture Notes, która - jak zauważył jeden z recenzentów - daje początek nowej, ciekawej teorii. Jej autorstwa jest też rozwiązanie problemu Schoenberga postawionego ponad pół wieku temu. Badania prof. Jolanty Misiewicz mają charakter podstawowy ale są silnie motywowane potencjalnymi zastosowaniami. Rozkłady eliptycznie konturowane znalazły zastosowanie w konstrukcji samouczącego się robota. Pani Profesor brała udział w pracach zespołu MIT w Holandii pracującego nad konstrukcją takiego robota.

Pod kierunkiem prof. dr hab. Jolanty Misiewicz przygotowano zostały trzy doktoraty. Jedna z rozpraw uzyskała nagrodę Ministra, jedna została wyróżniona nagrodą Rektora.

Profesor J. Misiewicz prowadzi wykłady i ćwiczenia z rachunku prawdopodobieństwa, statystyki, algebry liniowej, analizy matematycznej i procesów stochastycznych oraz wykłady monograficzne dla studentów i doktorantów na Uniwersytecie Zielonogórskim a także Uniwersytecie Wrocławskim. Jest zaangażowana w kształcenie studentów na Uniwersytecie w Delft, Holandia. Od 1999 roku prowadziła od kilku do kilkunastu prac magisterskich rocznie.

Od wielu lat jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, a od 1988 roku członkiem American Mathematical Society.

Profesor Dariusz Uciński

Automatyka i robotyka każdemu kojarzy się z humanoidnymi robotami – a jak to jest naprawdę?

Automatyka jest znacznie szerszym pojęciem niż robotyka i niezasłuzenie mniej się o niej mówi. Układy sterowania o różnym stopniu zaawansowania znajdują się dziś bowiem wszędzie wokół nas. Prostsze z nich regulują temperaturę w domach, szkołach i innych budynkach, a także w kuchence mikrofalowej. Bardziej skomplikowane już teraz spotkamy w praktyce z wmontowanymi mikroprocesorami, zmysłnych tosterach i inteligentnych lodówkach, które informują nas, że już niedługo skończy nam się mleko. Wpływają na produkcję rozmaitych dóbr i usług poprzez zapewnienie czystości i jednorodności jedzenia, które spożywamy, oraz zapewnienie właściwej jakości produktów z papierni, hut, rafinerii i wielu innych zakładów przemysłowych. Znamiennym jest, że dzięki gwałtownemu rozwojowi nowoczesnej nauki i technologii, wiekowi XX nadano wiele nazw: wiek nuklearny, era kosmiczna, czasy komputerów, ale inżynierowie mówią o nim również *wiek automatyzacji*, czyli wprowadzania metod i środków automatyki w rozmaite dziedziny życia w celu uwolnienia człowieka od wytężonej i rutynowej pracy fizycznej lub umysłowej.

Formalnie rzecz ujmując, automatyka jest dziedziną wiedzy zajmującą się podstawami teorii i praktyczną realizacją urządzeń sterujących procesami (głównie technologicznymi) bez udziału człowieka lub z ograniczonym jego udziałem. W zakresie techniki, korzysta ze zdobyczy elektroniki, mechaniki precyzyjnej, informatyki i robotyki. Z kolei jako nauka, w zakresie teorii zbliża się do pewnych wyspecjalizowanych działów matematyki. Dla laika automatyka wiąże się z zastępowaniem pracy człowieka przez maszyny i dlatego też często wywołuje lęk i nieufność, kojarząc się z przede wszystkim z widmem bezrobocia. Historia uczy jednak, że każdy postęp technologiczny, który prowadził do wzrostu wydajności, w dłuższej perspektywie przynosił pozytywne efekty wielokrotnie przewyższające straty. Zwróćmy uwagę, że automatyzacja eliminuje wprawdzie pewne prace, np. przy spawaniu, obróbce, obsłudze linii montażowych, jednak jej wprowadzenie pociąga za sobą powstawanie nowych zawodów, obejmujących instalację i konserwację robotów, rozwój oprogramowania, itp. Nie zapominajmy również, że wyższa wydajność wskutek automatyzacji zwiększa szanse społeczeństwa w globalnym współzawodnictwie ekonomicznym i prowadzi do podniesienia ogólnego standardu życia.

Obecnie automatyzowane są zresztą nie tylko procesy przemysłowe, ale także szereg czynności i działań w dziedzinach odległych od przemysłu, np. w ekonomii, medycynie, handlu, w biurach projektowych i w wielu innych dziedzinach. Automatyka uzbrojona we współczesne narzędzia informatyki umożliwia znajdowanie spośród dopuszczalnych rozwiązań danego problemu rozwiązania najlepszego ze względu na przyjęte kryterium jakości (np. koszt, zysk, niezawodność). Metody te wykorzystuje się np. do zaprojektowania optymalnego profilu nadwozia samochodu, znalezienia najlepszej drogi przesyłania informacji w ogromnej sieci łączności lub wyboru optymalnego inwestowania i zarządzania inwestycjami. Umożliwiło to np. lądowanie na Księżycu, obliczanie trajektorii sztucznych satelitów, czy trajektorii sond kosmicznych eksplorujących inne planety naszego układu słonecznego. Możliwości te w powiązaniu z rozwijaną obecnie produkcją robotów przemysłowych

stworzyły realne szanse na powstanie bezludnych fabryk pracujących bez udziału człowieka. Tak więc procesy szczególnie niebezpieczne, szkodliwe dla zdrowia i uciążliwe mogą być prowadzone bez obecności człowieka.

Automatyka i robotyka to dzisiaj chyba najdynamiczniej rozwijająca się dziedzina nauki. Czy i kiedy czeka nas era robotów?

Obecnie roboty stanowią najwyższą formę automatyzacji. Chociaż od strony technicznej są tylko maszynami, przez większość ludzi postrzegane są w zupełnie innym świetle, co wynika po części z wykreowanego przez kino obrazu robotów jako mechanicznych istot mających wiele cech ludzkich, co w dużym stopniu odpowiada też rzeczywistości. Podzespoły robotów są podobne do ludzkiego mózgu, zmysłów, ramion, rąk i nóg. Idealny robot powinien móc widzieć, słyszeć, czuć, poruszać się, manipulować przedmiotami, a nawet myśleć. Ponieważ aktualny poziom technologii nie daje możliwości wyprodukowania takiej maszyny, jest to jednym z podstawowych celów badań w dziedzinie robotyki. Specjaliści zgodnie oceniają, że wkrótce roboty staną się wszechobecne. Za dwadzieścia lat będą tak powszechne, jak poczta elektroniczna i Internet, a sprzedaż robotów osobistych przewyższy obroty całej branży komputerowej. Staną się wówczas niezawodnymi pomocnikami, którym będzie można powierzać dobrze sprecyzowane zadania. Roboty już teraz podbijają profesjonalny rynek usług w takich dziedzinach jak wykrywanie min lub lokalizacja wraków statków. Ale niedługo będą też kosić trawnik, regulować silnik samochodu i pilnować porządku w domu. Prawdopodobieństwo, że będziemy koegzystować z robotami, wynosi 100%, jednak perspektywa, iż maszyny mogą przechrzyć człowieka, wydaje się nadal odległa. Problem leży w tym, że łatwo skonstruować robota, który odtwarza 60% jakiejś konkretnej ludzkiej czynności (np. otwiera butelkę z wodą). Jednak przy próbie udoskonalenia i odtworzenia 70% trzeba podwoić wysiłek, tzn. dwukrotnie zwiększyć wydatki. Później znów podwajamy wysiłek, aby uzyskać 75%. I znów to samo przy 80%. Następnie każdy wzrost o jeden procent wymaga takich samych wysiłków i pieniędzy jakie włożyliśmy w uzyskanie 60%. Gdyby nie te astronomicznie rosnące koszty, postęp byłby dużo szybszy. Wspomniane koszty wiążą się w dużej mierze z projektowaniem sztucznych kończyn i definiowaniem ruchu robotów, a w dalszej perspektywie – także z wytworzeniem sztucznej tkanki mięśniowej. No i jeszcze jeden problem, którego na razie nie doceniamy, czyli koniec ery tradycyjnych mikroprocesorów. Rewolucyjny postęp w ich konstrukcji wiązał się w możliwościach wytrawiania coraz mniejszych tranzystorów na płytkach krzemowych. Przy zachowaniu obecnych tendencji, ok. 2020 r. nadejdzie czas, kiedy rozmiary elementów mikroprocesorów staną się tak małe (porównywalne z rozmiarami cząsteczek chemicznych), że zaczną dominować efekty kwantowe. Musi więc powstać nowy rodzaj komputerów (optyczne, molekularne, kwantowe, a może oparte na cząsteczkach DNA?).

Trudno prorokować jak będzie wyglądać świat w erze postkrzemowej. Tak czy inaczej, ocenia się, że między rokiem 2020 a 2050 zaczną dominować roboty, które będą uczyć się na własnych błędach i wchodzić w rozumne interakcje z ludźmi, a po 2050 r. pojawią się pierwsze roboty zdolne odczuwać swoje istnienie i dysponujące pewnym rodzajem świadomości. Kiedy maszyny osiągną poziom inteligencji wyższy od naszego,

nie będziemy w stanie odseparować ich od społeczeństwa. Czy wtedy zagrożą ludzkiej egzystencji? Z tym pytaniem prawdopodobnie mierzą się nasi potomkowie pod koniec stulecia.

W swoim wykładzie inauguracyjnym powiedział Pan „...Wychodząc naprzeciw tym tendencjom, mój Wydział zdecydował się na otwarcie studiów inżynierskich w oparciu o kadre, której badania naukowe od dawna stawiają ośrodek zielonogórski na równi z czołówką innych ośrodków krajowych i wyróżniają na tle nauki światowej...” – o jakich badaniach - osiągnięciach - Pan mówi?

Rzeczywiście, zespół związany z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ, a zwłaszcza z Instytutem Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI), który reprezentuję, posiada wieloletnie tradycje w prowadzeniu badań z zakresu automatyki i robotyki, potwierdzone uznaniem nie tylko na arenie krajowej. Najlepszym tego wyrazem było powierzenie Instytutowi organizacji w 2002 r. XIV Krajowej Konferencji Automatyki, najważniejszego krajowego forum prezentacji i przeglądu wyników oryginalnych prac badawczych i aplikacyjnych w dziedzinie automatyki, techniki systemów i robotyki. Konferencja ta była jedną z najbardziej udanych w historii tej imprezy, stając się punktem odniesienia dla kolejnych edycji. Warto również dodać, że Wydział posiada aż dwóch reprezentantów w Komitecie Automatyki i Robotyki Polskiej Akademii Nauk, a jeden z nich już drugą kadencję pełni funkcję zastępcy przewodniczącego. Co więcej, na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat żaden inny polski instytut związany z automatyką i robotyką nie opublikował tytułu monografii naukowych w renomowanych wydawnictwach amerykańskich, brytyjskich i niemieckich, ani nie może pochwalić się tak dużym odsetkiem awansów naukowych. Na świecie rozgłos zdobyły grupy badawcze kierowane przez trzech profesorów: Józefa Korbicza, Krzysztofa Gałkowskiego, oraz przede mnie. Zespół prof. Korbicza zdobył uznanie w zakresie diagnostyki procesów przemysłowych z zastosowaniem metod wywodzących się ze sztucznej inteligencji, a o jego pozycji na świecie świadczy powierzenie mu współorganizacji konferencji SAFEPROCESS, największej światowej konferencji dotyczącej diagnostyki, która odbyła się w Pekinie w 2006 r. Prof. Korbicz jest polskim pionierem sieci neuronowych, jednego z najważniejszych narzędzi sztucznej inteligencji, którego działanie ma w zamierzeniu przypominać działanie neuronów w mózgu. Książka na ten temat, której współautorem miałem przyjemność być razem z prof. Korbiczem oraz z prof. Andrzejem Obuchowiczem, jest do dziś jedną z najczęściej cytowanych w literaturze polskojęzycznej. Z kolei prof. Gałkowski jest liderem w zakresie tzw. układów nD. To nieco enigmatyczne określenie oznacza dział teorii sterowania zajmujący się pewną nietypową klasą złożonych procesów występujących np. podczas sterowania napędów twardych dysków. Listą publikacji zespołu w najważniejszych czasopismach branżowych na świecie można byłoby z powodzeniem obdzielić kilka podobnych liczebnie grup w kraju. Co więcej, pracownicy ISSI od lat współpracują z czołowymi ośrodkami naukowymi w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i Niemiec. Badania przekładają się na ogromną wiedzę i doświadczenie praktyczne, dodatkowo wsparte bardzo dobrze wyposażonymi laboratoriami naukowo-dydaktycznymi. Obecnie, reagując na zapotrzebowanie przemysłu, wydział postanowił zdyskontować ten

DARIUSZ UCIŃSKI od lat jest związany z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Osiągając ten najważniejszy szczebel w karierze każdego naukowca, Dariusz Uciński (42 lata) został równocześnie jednym z najmłodszych polskich profesorów w historii dyscypliny automatyka i robotyka. Prof. Uciński jest znanym w świecie specjalistą w zakresie optymalizacji strategii monitorowania procesów przemysłowych oraz środowiska naturalnego. Temu zagadnieniu poświęcił obszerną monografię opublikowaną dwa lata temu w renomowanym amerykańskim wydawnictwie CRC Press. Prof. Uciński od lat prowadzi badania współpracując z zespołami zagranicznymi, m.in. w Wlk. Brytanii (London School of Economics, Queen Mary University of London), Stanach Zjednoczonych (Utah State University, Worcester Polytechnic Institute), Rosji (Uralski Oddział Rosyjskiej Akademii Nauk w Jekaterinburgu), Niemczech (Otto-von-Guericke-Universität w Magdeburgu, Hochschule Ravensburg-Weingarten, Fachhochschule Giessen-Friedberg), Francji (Université de Perpignan) oraz Austrii (Johannes Kepler Universität w Linzu), w ramach projektów badawczych finansowanych m.in. przez British Council, NATO i amerykańską National Science Foundation. Prof. Uciński kierował również trzema zespołowymi projektami badawczymi (tzw. grantami), które wygrały w konkursach organizowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki Polskiej Akademii Nauk, a także dwukrotnym laureatem indywidualnej nagrody Ministra Edukacji Narodowej. Jest też członkiem komitetu programowego konferencji *Decision and Control* w Nowym Orleanie, jednej z dwóch najważniejszych światowych konferencji naukowych poświęconych automatyce.

potencjał otwierając nowy kierunek studiów inżynierskich: automatykę i robotykę.

Najbardziej ceniony – własny sukces?

Od lat staram się nie ograniczać do jednej wąskiej dziedziny, bo interesuje mnie zarówno automatyka i robotyka, jak i informatyka, a nie stronię też od współpracy ze statystykami. Niemniej, sądzę że na świecie jestem najbardziej rozpoznawalny jako specjalista w zakresie optymalizacji strategii monitorowania procesów przemysłowych oraz środowiska naturalnego. Właśnie temu zagadnieniu, przeżywającemu w ostatnich latach rozkwit, poświęciłem obszerną monografię opublikowaną dwa lata temu w amerykańskim wydawnictwie CRC Press (to jedna z pierwszych monografii autorstwa polskiego automatyka opublikowanych w USA). Jej wydanie za oceanem spowodowało spore zainteresowanie tamtejszych naukowców zajmujących się sieciami sensorycznymi, w dziedzinie których Stany Zjednoczone są światowym liderem. Sieci sensoryczne składają się z komputerów o rozmiarze kilku centymetrów zwanych motami, które oprócz procesora i pamięci zawierają układy komunikacji radiowej, źródło zasilania i zestaw czujników. Moty są na tyle tanie, że można je instalować tysiącami w fabrykach, gospodarstwach rolnych, lub po prostu w środowisku naturalnym. Każde urządzenie jest zdolne do samodzielnego gromadzenia i przetwarzania wyników pomiarowych oraz nawiązywania łączności z sąsiadami w celu utworzenia sieci sensorycznej. Moty są już produkowane m.in. przez firmy Crossbow i Intel. Służą do monitorowania maszyn i budynków, nadzoru nad ruchem ulicznym, sterowania w instalacjach przemysłowych, systemach ostrzegania przeciwpożarowego, a także w technice militarnej lub monitorowaniu procesów środowiska naturalnego. Okazuje się, że moje wyniki i metody mogą być bezpośrednio zastosowane do optymalnego rozlokowania motów w przestrzeni, tzn. w sposób gwarantujący uzyskanie maksimum informacji o obserwowanym aspekcie zjawiska. Aktualnie, m.in. w ramach grantu NATO we współpracy z prof. Michalem Demetriou z Worcester Polytechnic Institute, pracuję nad ich adaptacją w celu możliwie najdokładniejszego określenia źródeł substancji toksycznych z zastosowaniem bezzałogowych pojazdów latających wykonujących pomiary podczas lotu. Zresztą od lat prowadzę badania współpracując z zespołami zagranicznymi, m.in. w Wlk. Brytanii (London School of Economics, Queen Mary University of London), Stanach Zjednoczonych (Utah State University), Rosji (Uralski Oddział Rosyjskiej Akademii Nauk w Jekaterinburgu), Niemczech (Otto-von-Guericke-Universität w Magdeburgu, Hochschule Ravensburg-Weingarten, Fachhochschule Giessen-Friedberg), Francji (Université de Perpignan) oraz Austrii (Johannes Kepler Universität w Linzu), w ramach projektów badawczych finansowanych m.in. przez British Council, NATO i amerykańską National Science Foundation.

Miłą niespodzianką było zaproszenie mnie do uczestnictwa w Komitecie programowym konferencji *Decision and Control* w Nowym Orleanie, jednej z dwóch najważniejszych światowych konferencji naukowych poświęconych automatyce, jako pierwszego reprezentanta Polski od wielu lat. Zaproszenie przysłał główny organizator tej imprezy, prof. James C. Spall, którego wcześniej nie znałem osobiście. Ponieważ był to dla mnie od lat guru w dziedzinie optymalizacji stochastycznej, odpisałem mu, że jest mi miło go poznać, bo jego książka od kilku lat jest jedną z tych, po które sięgam najczęściej. A on z

kolei odpisał mi, że moją książkę też ma na swojej półce i też nie jest tam dla dekoracji. To jeden z momentów, gdy ma się sporo satysfakcji z tego, co się robi, a zarazem potwierdzenie, że te wszystkie lata spędzone nad książkami i komputerem nie były stratą czasu.

Plany na przyszłość?

Nominację profesorską otrzymałem w optymalnym momencie. W zawodzie pracuję 18 lat, ale przecież ponad drugie tyle jest przede mną. W zbliżającym się nowym roku, dwa miesiące wakacji spędzę pracując naukowo w Wielkiej Brytanii – miesiąc w Londynie, a miesiąc w Instytucie Newtona w Cambridge jako jeden z naukowców zaproszonych do wygłoszenia wykładów podczas warsztatów dla specjalistów z planowania eksperymentu (to też jedna z moich domen). Wcześniej jednak chcę trochę czasu poświęcić na projekt układu sterowania oryginalnego robota mobilnego, który skonstruowano w Hochschule Ravensburg-Weingarten w Niemczech. Nad tą konstrukcją, w ramach współpracy między naszymi uczelniami, pracują teraz w Weingarten moi dwaj doktoranci, a dla mnie jest to okazja do sprawdzenia w praktyce paru pomysłów, które mi chodzą po głowie od pewnego czasu. Dla inżyniera, którym się przede wszystkim czuję, to największa frajda. W dłuższej perspektywie, myślę o spełnieniu marzenia o napisaniu podręcznika będącego wprowadzeniem do współczesnej teorii sterowania układami o parametrach rozłożonych - to skomplikowane procesy o modelach w postaci równań różniczkowych cząstkowych - który byłby skierowany do inżynierów. Do tej pory nie udało się to nikomu, pomimo tego, że sama teoria jest już w tej chwili dość rozbudowana, ale rozwijają ją przede wszystkim specjaliści z zakresu matematyki stosowanej, a zaawansowane zastosowania coraz częściej zmuszają inżynierów do prób jej poznania. Niestety, bez odpowiedniego przygotowania matematycznego są one skazane na niepowodzenie.

Od lat budzę się o 5:00 i dopóki reszta rodziny śpi, ja szczegółowo studiuję różne podręczniki, rozwiązuję zadania – całkiem jak zwykły student. Dla laika może to brzmieć cokolwiek zabawnie, ale to trochę tak jak z muzyką – nawet gdy osiągniesz wysoki poziom, trzeba ciągle ćwiczyć i rozwijać technikę, która później daje ci swobodę w improwizacji i pomaga wyobraźni w tworzeniu własnych kompozycji. Nie zapominajmy, że światowy zasób wiedzy podwaja się co 10 lat, co oznacza, że w ostatniej dekadzie zgromadzono więcej wiedzy niż w ciągu całej historii ludzkości. Jeżeli nie chcę zostać w tyle, przez całe życie muszę się douczać, i pozostaje mi się tylko z tym pogodzić. Z upływem lat nabywam coraz więcej pokory. Ale cierpliwość i wytrwałość to podstawowe warunki sukcesu w tym zawodzie. Mam je dzięki mojej Mamie, podobnie jak życzliwość wobec świata i szacunek dla innego człowieka. W wielu chwilach zwątpienia wspiera mnie druga cudowna kobieta mojego życia, czyli moja żona Anna. Dzięki niej w takich momentach wszystko staje się takie jak powinno i odzyskuję właściwy dystans. No i morze radości sprawia mi wychowywanie moich dzieci – Oli i Piotrka, które są naprawdę wspaniałe i nic nie może równać się z radością oglądania jak mogą się rozwijać i jaki mogą mieć na to wpływ. Im wszystkim przy tej okazji chcę podziękować za to wszystko, co dla mnie codziennie robią, bo w tym moim osobistym sukcesie jest ich ogromny udział.

Dziękuję za rozmowę

Rozmawiała Ewa Sapeńko

Rozmowy z prof. Piotrem Szurkiem i prof. Edwardem Walickim opublikujemy w następnym numerze miesięcznika. Zapraszamy!

PIOTR SZUREK urodził się w 1958 roku w Stęszewie.

W latach 1982-1987 studiował na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie Akademia Sztuk Pięknych) w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w Pracowni Technik Metalowych prof. Tadeusza Jackowskiego w 1987 r.

Od 1987 roku pracownik Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, a od 2001 roku wykładowca w Instytucie Sztuk Pięknych na Wydziale Artystycznym UZ. W 1997 r. uzyskał kwalifikację I stopnia, a w 2002 r. kwalifikację I stopnia w zakresie dyscypliny artystycznej – grafika. 31 października 2007 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora sztuk plastycznych. Obecnie w Instytucie Sztuk Pięknych pełni funkcję kierownika Zakładu Grafiki i prowadzi Pracownię Druku Wklęsłego. Prowadzi również Pracownię Rysunku z Elementami Anatomii i Perspektywy. Jest członkiem Rady Programowej Galerii Grafiki przy Bibliotece Sztuki w Instytucie Sztuk Pięknych. W poznańskiej Akademii Sztuk Pięknych jest kierownikiem Pracowni Technik Metalowych.

W swojej twórczości zajmuje się grafiką i rysunkiem. Zorganizował 32 wystawy indywidualne w Polsce, Belgii, Luksemburgu, Francji, Niemczech i Szwecji. Na stałe związany z paryską Galerie Koralewski. Uczestnik około 200 wystaw zbiorowych i międzynarodowych przeglądów grafiki i rysunku. Za swoją twórczość otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia. Najważniejsze to: w 1994 roku Grand Prix na Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach, w 1999 r. Grand Prix na Międzynarodowym Biennale Grafiki „Dry Point“ w Użcach, w 2000 r. Nagrodę Specjalną na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie i w 2003 roku Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie Rysunku we Wrocławiu. Jest dwukrotnym stypendystą Ministra Kultury i Sztuki (1988, 2003). Za osiągnięcia artystyczne w 2005 roku otrzymał Nagrodę II stopnia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prace prof. Szurka znajdują się w wielu kolekcjach prywatnych i państwowych m.in.: Biblioteque Nationale w Paryżu, Cremona Civic Museum w Kremonie we Włoszech, Kaliningrad State Art Gallery. W Polsce w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Szczecinie, Państwowym Muzeum na Majdanku i w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze.

EDWARD WALICKI (ur. 1938). Studia w zakresie budowy maszyn ukończył w 1960 r. na Politechnice Łódzkiej. Równocześnie jako – wolny słuchacz – studiował na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego.

W latach 1958-1972 pracował na Politechnice Łódzkiej, początkowo jako wolontariusz w Międzywydziałowym Zakładzie Matematyki Stosowanej, a potem (od 1960 r.) w Katedrze Mechaniki Wydziału Mechanicznego. W latach 1969-72 współtworzył filię Politechniki Łódzkiej w Bielsku-Białej. W latach 1972-92 pracował w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, a od 1992 pracuje w Zielonej Górze, początkowo w WSI, potem Politechnice Zielonogórskiej, a następnie Uniwersytecie Zielonogórskim. Doktoryzował się z numerycznej mechaniki płynów w 1970 r. na Politechnice Łódzkiej, a habilitował się w 1977 r. – z teorii smarowania łożysk ślizgowych – na Wydziale Mechanicznym, Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej.

Prof. Walicki jest autorem lub współautorem około 350 publikacji (ponad 250 opublikowanych w języku angielskim, z tego ponad 120 – w zagranicznych periodykach) w tym 14 podręczników i skryptów i 12 patentów; ostatnia książka zatytułowana „Reodynamika smarowania łożysk ślizgowych” (540 str.) stanowi rezultat ponad 30-letnich badań Profesora i zespołu współpracowników.

Osiągnięcia w działalności naukowej i dydaktycznej zostały wyróżnione nagrodami ministra Edukacji Narodowej (Szkolnictwa Wyższego i Nauki) w latach 1978, 1981, 2006, oraz Złotym Krzyżem Zasługi w 1981 r. i Medalem Komisji Edukacji Narodowej w 2005 r.

Jest uznanym specjalistą z mechaniki płynów (w latach 70 opracował numeryczną analizę przejścia kapsuły kosmicznej przez atmosferę ziemską), z reologii (wspólnie z prof. Anną Walicką opracował modele uogólnionych płynów drugiego rzędu), z trybologii (jest twórcą teorii smarowania newtonowskiego i nienewtonowskiego łożysk o zakrzywionych powierzchniach roboczych); ostatnio zajmuje się reologią materiałów inteligentnych.

Jest członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Reologii Technicznej oraz Międzynarodowego Komitetu Tribologii przy American Society of Mechanical Engineers (ASME), Międzynarodowego Komitetu Reologii, Europejskiego Towarzystwa Reologii; należy do kilku regionalnych (europejskich) towarzystw reologicznych i mechaniki. Od 1975 r. jest członkiem sekcji Mechaniki Płynów – Komitetu Mechaniki PAN. Jest założycielem i redaktorem naczelnym kwartalnika: „International Journal of Applied Mechanics and Engineering”, który nieprzerwanie od 1997 r. znajduje się na liście KBN z notą 6 punktów (ostatnio jako jeden z dwóch periodyków UZ zakwalifikowanych do obecności na tej liście); kwartalnik ma dwie filie: jedną w USA (w Teksasie), drugą w Chinach (w Hong Kongu).

Międzynarodowa społeczność uznaje prof. Walickiego za wybitnego naukowca i dobrego organizatora nauki: jest członkiem rad naukowych 5 zagranicznych periodyków; w ostatnich latach był członkiem Komitetów Naukowych i Rad Programowych ponad 25 konferencji organizowanych za granicą, na wielu z nich prezentował swoje prace i przewodniczył sesjom lub organizował minisympozja, zrecenzował ponad 400 prac dla renomowanych periodyków naukowych i materiałów konferencyjnych, aktywnie działał w kraju współorganizując liczne konferencje międzynarodowe (między innymi 6 konferencji w latach 1999-2005 w Zielonej Górze).

W latach 1989-91 pracował na Uniwersytecie Technicznym w Tiarecie (Algieria). W latach 1975-2005 przebywał kilkakrotnie na dłuższych stażach naukowych na uniwersytetach angielskich, francuskich i włoskich; obecnie – z różnych powodów – bywa tylko z krótkimi (prywatnymi) wizytami na niektórych uniwersytetach zagranicznych.

Prof. E. Walicki i zespół współpracowników Zakładu Mechaniki I BiEM utrzymują czynne kontakty z ponad 100 instytucjami naukowymi na świecie.

Żonaty, żona Anna – jest profesorem UZ w Zakładzie mechaniki I BiEM Wydziału Mechanicznego.

Podpisanie listu intencyjnego

20-go listopada 2007 roku w sali Senatu UZ doszło do podpisania listu intencyjnego między firmami Kronopol Sp. z o. o., Rockwool Polska Sp. z o. o., biurem projektowym GJG „Architektura i Budownictwo” oraz Uniwersytetem Zielonogórskim. Sygnatariuszami listu byli: ze strony Kronopolu, wiceprezes Zarządu, Wacław Maciuszonek, ze strony Rockwoola, członek Zarządu, dyrektor Marketingu, dr Jacek Kieszkowski, ze strony Pracowni Projektowej GJG, mgr inż. arch. Grażyna Gielarowska. Z ramienia Uniwersytetu list podpisał JM Rektor prof. Czesław Osękowski. W ceremonii podpisania listu intencyjnego uczestniczyli także Dziekan Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska, prof. Tadeusz Kuczyński oraz Dyrektor Instytutu Budownictwa, prof. Jakub Marcinowski, który kierował pracami nad redakcją i ostateczną formą listu.

Sygnatariusze listu wyrazili wolę bliskiej współpracy w zakresie doskonalenia i rozwoju systemowych rozwiązań lekkiego budownictwa szkieletowego przeznaczonych dla budynków minimalizujących zużycie energii w budynkach i ich negatywny wpływ na środowisko zewnętrzne na wszystkich etapach, począwszy od budowy, poprzez użytkowanie, a na rozbiórce skończywszy.

Budynki „Systemu Kronopol” będą wznoszone z elementów ściennych, stropowych i dachowych wykonanych z materiałów drewnopochodnych produkowanych przez Kronopol oraz z materiałów izolacyjnych firmy Rockwool.

„System Kronopol” już istnieje (pierwsze osiedle zostało zrealizowane w Żarach), wymagając jednak pewnych modyfikacji w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych i cieplno-wilgotnościowych systemu nośnego i przegród budynków, a także podjęcia działań, które miałyby na celu zapewnienie ich mieszkańcom wysokiego komfortu mieszkania, na który składają się m. in. takie czynniki, jak:

- minimalizacja zanieczyszczeń w powietrzu wewnętrznym,
- komfortowe warunki termiczne w pomieszczeniach w okresie wysokich i niskich temperatur zewnętrznych,
- maksymalne wykorzystania światła naturalnego do oświetlenia pomieszczeń.

Niezbędne jest ponadto szybkie sfinalizowanie procesu uzyskania aprobat technicznych na poszczególne elementy systemu jak i na system w całości. Do realizacji tych celów niezbędna okazała się pomoc specjalistów z Instytutu Budownictwa oraz Instytutu Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Z tego powodu, jednostką wiodącą w realizacji celów sformułowanych w liście intencyjnym będzie Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Pierwsze spotkanie dotyczące współpracy w zakresie doskonalenia rozwiązań technologicznych budownictwa szkieletowego odbyło się w marcu tego roku w Kronopolu. Do spotkania doszło w Kronopolu z inicjatywy inż. Jana Gielarowskiego z biura GJG, który wcześniej wspierał Kronopol w rozwiązaniach konstrukcyjnych systemu. W tym pierwszym spotkaniu wzięli udział pracownicy Instytutu Budownictwa, specjaliści z zakresu konstrukcji budowlanych: dr inż. Gerard Bryś, mgr inż. Włodzimierz Dyszak, dr inż. Marek Świdorski oraz prof. Jakub Marcinowski. Wolą uczestników spotkania było by jednostką wiodącą w zakresie planowanych zadań naukowo-badawczych był Uniwersytet Zielonogórski, a obowiązek kierowania dalszymi działaniami w tym zakresie powierzono profesorowi Marcinowskiemu.

Ponieważ wachlarz planowanych zadań uwzględniał także problemy cieplno-wilgotnościowe oraz energetyczne, zespół specjalistów UZ został poszerzony o pracowników Instytutu Inżynierii Środowiska, profesorów Tadeusza Kuczyńskiego i Zygmunta Lipnickiego oraz panie doktor Marzenę Jasiewicz, Marzenę Nadolną oraz Katarzynę Przybyłą. W kolejnych spotkaniach, które odbywały się w Rockwoolu oraz w Instytucie Budownictwa uczestniczyli przedstawiciele wszystkich stron. To w trakcie tych spotkań doszliśmy do wniosku, że wskazane jest podpisanie listu intencyjnego, który wyraźnie wskaże kierunki dalszych działań.

Warto podkreślić, że przedstawiciele firm Kronopol i Rockwool uznali, że właściwym partnerem naukowym do rozwiązania ich problemów będzie UZ, choć propozycje współpracy pod ich adresem kierowały inne uczelnie polskie.

Cel nadrzędny podjętych działań to relatywnie tani budynek w lekkiej konstrukcji szkieletowej wznoszony w ciągu kilku tygodni, który zapewnia komfortowe warunki życia mieszkańcom, a jednocześnie maksymalnie chroni środowisko naturalne. Proponowane rozwiązanie ma duże szanse zastąpić dominującą w naszych warunkach ciężką, a przez to energochłonną i kosztowną,

a także wysoce szkodliwą dla środowiska naturalnego, konstrukcję budynku wykonanego w technologii tradycyjnej. Mamy nadzieję, że upowszechnienie takiego budownictwa najpierw na terenie naszego województwa, a następnie w całej Polsce sprawi, że wiele rodzin będzie mogło spełnić swe marzenia o własnym domu, mając przy tym świadomość, że zapewniając sobie wysoki komfort mieszkania i niskie rachunki za energię, robią jednocześnie wszystko by nie przyczyniać się do dalszej degradacji środowiska naturalnego.

Jakub Marcinowski, Tadeusz Kuczyński

10 lat DZIAŁALNOŚCI Instytutu POLITOLOGII

Instytut Politologii powstał 1 maja 1997 r. w wyniku prac JM Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej prof. Hieronima Szczegóły, prof. Bronisława Pasierba i prof. Alberta Pawłowskiego. Niebagatelny wpływ na powołanie Instytutu wywarli również prof. Mariusz Gulczyński oraz prof. Lesław Koćwin. Pierwszym dyrektorem Instytutu był prof. Bronisław Pasierb. Początkowo kadre naukowo-dydaktyczną Instytutu tworzyło: dwóch profesorów zwyczajnych (Mariusz Gulczyński, Bronisław Pasierb), sześciu profesorów nadzwyczajnych (Barbara Gola, Olgierd Cetwiński, Mirosław Karwat, Lesław Koćwin, Tadeusz Marczał, Albert Pawłowski), trzech adiunktów (Bernadetta Nitschke, Teresa Suleja, Ryszard Zaradny) oraz sześciu asystentów.

W chwili obecnej Instytut zatrudnia 30 osób, w tym ośmiu profesorów nadzwyczajnych, 20 adiunktów i dwóch asystentów. Na strukturę Instytutu składają się zakłady, w ramach których prowadzona jest działalność naukowo-badawcza. Obecnie w obrębie Instytutu Politologii funkcjonuje siedem zakładów:

Zakład Stosunków Międzynarodowych – Kierownikiem zakładu jest dr hab. Stefan Dudra. Pracownikami Zakładu są: dr Dariusz Miszewski, dr Tomasz Klin, mgr Edward Jakubowski.

Zakład Systemów Politycznych – Kierownikiem zakładu prof. Andrzej Małkiewicz. Pracownikami Zakładu są: dr Ryszard Zaradny, dr Agnieszka Opalińska, mgr Tomasz Lewndowski.

Zakład Państwa i Prawa – Kierownikiem zakładu jest prof. Bernadetta Nitschke. Pracownikami Zakładu są: dr Leszek Kania, dr Joanna Markiewicz, dr Fatima Nowak-Małołepsza, dr Waldemar Sługocki.

Zakład Teorii Polityki – Kierownikiem zakładu jest prof. Wiesław Hładkiewicz. Pracownikami Zakładu są: dr Tomasz Banaszak, dr Adam Ilciów, dr Piotr Łukowski, dr Wojciech Perczak.

Zakład Marketingu Politycznego – Kierownikiem zakładu jest prof. Günter Erbe. Pracownikami Zakładu są: dr Ryszard Kessler, dr Iwona Korcz, dr Anna Łoś-Tomiak, dr Lilla Młodzik.

Zakład Historii Idei i Ruchów Społecznych – Kierownikiem zakładu jest prof. Bohdan Halczak. Pracownika-

mi Zakładu są: dr hab. Jarosław Macała, prof. UZ, dr Robert Potocki, dr Ryszard Rauba, dr Marek Trojanowski.

Zakład Najnowszej Historii Politycznej – Kierownikiem zakładu jest prof. Olgierd Kiec. Pracownikiem Zakładu jest dr Ryszard Michalak.

Badania naukowe pracowników Instytutu mają różnorodny charakter, niemniej można wyznaczyć grupę zagadnień, stanowiących o specyfice środowiska politologicznego. Należy do nich zaliczyć niewątpliwie: teorię i praktykę samorządu terytorialnego w Polsce; zagadnienia integracji europejskiej; problemy transformacji ustrojowej w krajach postkomunistycznych; rolę Polski na arenie międzynarodowej; studia nad najnowszą polską myślą polityczną; jak również politykę narodowościową w Polsce oraz politologię religii.

Naukowe środowisko politologiczne w Zielonej Górze jest bardzo młode. Mimo krótkiej historii Instytut zorganizował już szereg konferencji naukowych. Niektóre z nich mają już charakter cykliczny. Dotyczy to zwłaszcza konferencji organizowanych przez prof. Bohdan Halczaka, które podejmują problematykę mniejszości narodowych w państwach Europy Środkowo-Wschodniej. Instytut uczestniczy we wspólnym przedsięwzięciu wszystkich środowisk politologicznych w kraju, jakim jest pismo „Atheneum”. Wydaje również wspólnie z Instytutem Historii „Studia historyczno-politologiczne”.

Instytut Politologii współpracuje z polskimi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Jego pracownicy biorą udział w seminariach i wykładach organizowanych przez Centrum im. Willi Brandta we Wrocławiu. Ponadto żywe kontakty naukowe utrzymywane są z Uniwersytem im. A. Mickiewicza w Poznaniu; Instytutem Zachodnim w Poznaniu; Uniwersytem Wrocławskim; Instytutem Europy Środkowo-Wschodniej w Lublinie; Polskim Towarzystwem Ukrainoznawczym oraz Południowo-Wschodnim Instytutem Naukowym w Przemyślu.

Bardzo dobrze układa się współpraca z towarzystwami naukowymi: Lubuskim Towarzystwem Naukowym, Polskim Towarzystwem Historycznym czy też Stowarzyszeniem Autorów Polskich. Pracownicy Instytutu biorą w ich pracach aktywny udział, pełniąc m.in. funkcje kierownicze.

Niebagatelną rolę dla Instytutu odgrywa współpraca z różnymi instytucjami samorządowymi i państwowymi, do których można zaliczyć: Urząd Marszałkowski w Zielonej Górze, Agencję Rozwoju Regionalnego, Wojewódzki Urząd Pracy, Państwową Inspekcję Pracy, Najwyższą Izbę Kontroli (oddział w Zielonej Górze), Regionalną Izbę Obrachunkową oraz z urzędami miast i gmin. Jest to istotne zwłaszcza dla badań nad funkcjonowaniem samorządu terytorialnego, którymi w Instytucie zajmują się: prof. Wiesław Hładkiewicz, prof. Andrzej Małkiewicz,

prof. Jarosław Macała, prof. Bernadetta Nitschke i dr Waldemar Sługocki. Działania te miały również wymiar praktyczny, bowiem dzięki wzajemnej współpracy udało się zorganizować dwa rodzaje studiów podyplomowych oraz konferencję naukową: *Globalizacja – wyzwania dla Polski i regionu lubuskiego*.

Pracownicy Instytutu biorą również udział w międzynarodowych programach badawczych, stażach oraz otrzymują zagraniczne stypendia. Prof. Wiesław Hładkiewicz jest zaangażowany w pracę międzynarodowego zespołu zajmującego się badaniem Polonii, współpracuje z Centrum Biografistyki Polonijnej w Paryżu i Centrum Badań Polonijnych w Orchard Lake. Odbывał zagraniczne staże naukowe w Uniwersytecie w Augsburgu (1979) oraz Polskim Uniwersytecie na Obczyźnie (1991).

Prof. Andrzej Małkiewicz uczestniczył w międzynarodowych programach badawczych Komitetu Badań Naukowych oraz Grantowej agentury w Republice Czeskiej. Był też zagranicznym recenzentem projektów składanych w Grantowej agenturze.

Natomiast prof. Olgierd Kiec i prof. Bernadetta Nitschke odbyli zagraniczne stypendia naukowe. Prof. O. Kiec przez okres 12 miesięcy był stypendystą Fundacji im. Alexandra von Humboldta, prowadząc pod opieką prof. Wolfganga Hartwiga badania naukowe w Berlinie (2003/2004). Z kolei prof. Bernadetta Nitschke przez okres dziewięciu miesięcy była stypendystką Konferencji der deutschen Akademien der Wissenschaften, prowadząc pod opieką prof. Hansa Heckera badania w Düsseldorfie (1998).

Dr Robert Potocki z kolei bierze udział w Międzynarodowych Zjazdach Ukraińoznawczych i współpracuje z federacją Instytutów Europy Środkowo-Wschodniej w zakresie problematyki ukraińoznawczej. Dr Robert Potocki był stypendystą Fundacji Nauki Polskiej w 2000 r.

Kadra Instytutu jest stosunkowo młoda, bardzo ambitna, w pełni rozwoju naukowego. Przygotowywane są kolejne prace habilitacyjne, doktorskie i monografie, które dostrzegane są nie tylko w kraju, ale też szeroko za granicą. Kolejni absolwenci politologii finalizują swe prace doktorskie i podejmują prace w Instytucie. Obecnie pod kierunkiem samodzielnych pracowników naukowych w Instytucie Politologii siedmioro doktorantów (studentów studiów doktoranckich na Wydziale Humanistycznym) pisze rozprawy doktorskie (mgr A. Barańska, mgr J. Flakowski, mgr A. Garbień, mgr A. Janiak, mgr D. Jaros, mgr Ł. Młyńczyk, mgr P. Pochyły).

Bardzo dobra jest współpraca pomiędzy pracownikami Instytutu a studentami, którzy w dużej części angażują się w działalność samorządu akademickiego, w życie Uczelni i w różne formy życia studenckiego w sposób wykraczający poza typowe sytuacje na wyższych uczelniach. Należą do najaktywniejszych studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Co zaś najważniejsze, bardzo duże jest zaangażowanie w zdobywanie wiedzy, w większości wypadków w zdobywanie jej w sposób wykraczający poza standardy. Jednocześnie nasi absolwenci stosunkowo często uzyskują zatrudnienie zgodnie z wykształceniem, czyli w różnych instytucjach samorządowych, w partiach politycznych, w biurach poselskich, w mediach, jako rzecznicy prasowi etc. – mimo, że współczynnik bezrobocia wśród absolwentów w województwie lubuskim należy do najwyższych w kraju. Jednak na naszych absolwentów jest zapotrzebowanie.

Bernadetta Nitschke

Skąd kandydaci na studia czerpią informację o Uniwersytecie Zielonogórskim?

Wyniki badań przeprowadzonych we wrześniu 2007 wśród studentów I roku

Badaniu, przeprowadzonemu przez Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego zostali poddani nowo przyjęci studenci I roku studiów stacjonarnych I stopnia.

W ankiecie wzięło udział w sumie **359 studentów** z wydziałów: Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (80 osób), Mechanicznego (35), Ekonomii i Zarządzania (47), Matematyki, Informatyki i Ekonometrii (36), Fizyki i Astronomii (5), Artystycznego (16) oraz Humanistycznego (140).

Na pytanie „**Czy miał/a Pan/Pani problem ze znalezieniem informacji o ofercie studiów Uniwersytetu Zielonogórskiego?**” 97,5 proc. (350 osób) odpowiedziało, że nie miało problemu z dotarciem do informacji.

Wśród form informacji, promocji i reklamy Uniwersytetu Zielonogórskiego, z którą spotkali się respondenci, wymienionych w ankiecie, najczęściej wskazywano:

- 1) stronę internetową UZ www.uz.zgora.pl - prawie 91 proc. (326 osób)
- 2) reklamę w Google – 28 proc. (99 osób)
- 3) informację w informatorach o studiach (Informator dla kandydatów UZ, Informator TELBIT, Perspektywy) – 16 proc. (59 osób)

A poza tym:

- 4) informację otrzymaną od znajomych, członków rodziny, studentów UZ – 12 proc. (43 osoby)
- 5) reklamę w prasie, radiu i TV – 8,6 proc. (z tego 4,5 proc. podawało reklamę prasową). Wśród mediów wymieniano: *Kabłówkę*, *Gazetę Lubuską*, *Express Legnicki*, *Radio Zachód*, *UZetkę*;
- 6) plakaty – 8 proc. (30 osób)
- 7) portal uczelniany uczelnie.pl – 6,4 proc. (23 osoby)
- 8) reklamę na billboardach – 4,5 proc. (16 osób)
- 9) targi edukacyjne (Nowa Sól, Wrocław, Poznań, Dni Otwarte UZ) – 4,5 proc. (16 osób)
- 10) reklamą w Onet – 3 proc. (11 osób).

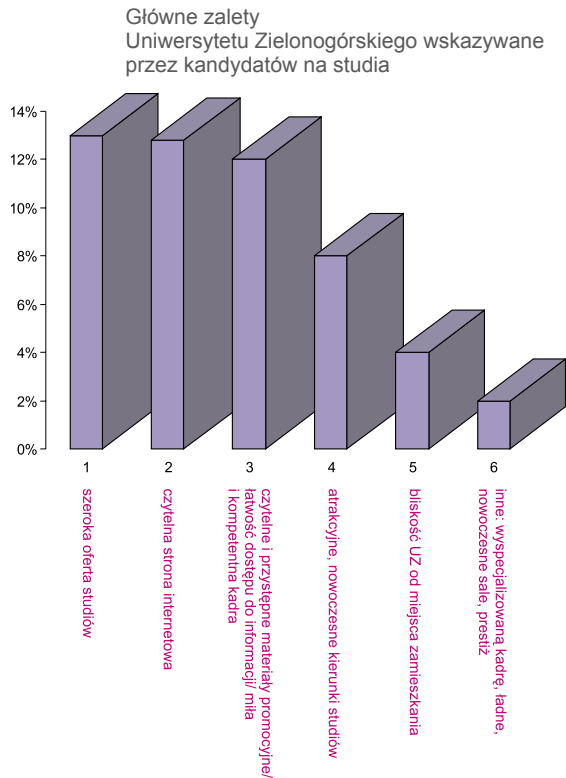
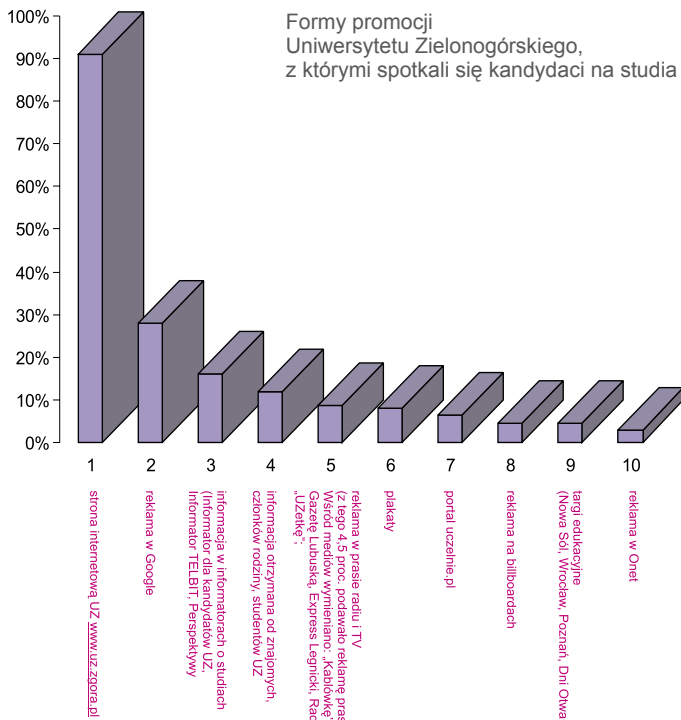
Pozostałe działania promocyjne Uniwersytetu, tzn.:

- 11) reklamę na portalach: edu.info.pl, edulandia.pl,
- 12) mailing wysyłany przez edulandia.pl
- 13) portal kierunkistudiow.pl

wskazało mniej, niż 2 proc. respondentów.

Studenci zapytani o to, **co szczególnie zainteresowało ich w ofercie Uniwersytetu Zielonogórskiego** najczęściej odpowiadali:

- 1) szeroka oferta studiów – 13 proc. (47 osób)
- 2) czytelna strona internetowa – 12,8 proc. (46 osób)
- 3) czytelne i przystępne materiały promocyjne/ łatwość dostępu do informacji/ miła i kompetentna kadra – 12 proc. (43 osoby)
- 4) atrakcyjne, nowoczesne kierunki studiów - 8 proc. (30 osób)
- 5) bliskość UZ od miejsca zamieszkania – 4 proc. (14

osób)

Kandydaci wymieniali także (1- 2 proc.):

- wyspecjalizowaną kadre
- ładne, nowoczesne sale
- prestiż.

Kilka osób wskazało:

- hasło na billboardzie/ wykres na billboardzie
- dobrą atmosferę
- ciekawe przedmioty/ specjalizacje
- możliwość rozmowy ze studentami
- możliwość kontynuacji nauki na studiach II stopnia
- stoisko UZ na Dniach Woj. Lubuskiego
- opis tego, co można zrobić po ukończeniu kierunku, zamieszczony w informatorze
- wykłady dla licealistów
- małą liczbę studentów na roku
- ciekawe koła naukowe
- studia bezpłatne.

7,5 proc. ankietowanych w ogóle nie zainteresowały działania promocyjne prowadzone przez Uniwersytet Zielonogórski.

Na pytanie „Co według Pana/Pani należałoby poprawić, aby informacja o Uniwersytecie Zielonogórskim trafiła do zainteresowanych osób?”

respondenci najczęściej odpowiadali, że nie należy nic poprawiać („Informacje o UZ są bardzo dobre i dokładne, więc zainteresowane osoby nie mają problemu z dotarciem do nich.”) – 27 proc. (66 osób).

Wśród propozycji, jakie zgłaszano najczęściej znalazły się:

- 1) zwiększyć ilość reklam/informacji w mediach (prasa, radio, TV, internet) – 19 proc. (47 osób)
- 2) obecność UZ w szkołach: prezentacja, spotkania nauczycieli akademickich i studentów UZ z młodzieżą – 13 proc. (32 osoby)
- 3) wysłać broszury do szkół – 9 proc. (22 osoby)
- 4) poprawić wizerunek graficzny i przejrzystość strony www, zwłaszcza wydziałowych – prawie 8 proc. (19 osób)

Ankietowani proponowali także:

- częściej aktualizować strony www (3,7 proc.)
- więcej billboardów i plakatów (2,9 proc.)

- promocję UZ w mniejszych miejscowościach (2 proc.)
- reklamę w portalach edukacyjnych (1,6 proc.)
- mailing do kandydatów (1,2 proc.)
- promocję realizowaną przez studentów - informacja z ust do ust (1,2 proc.)
- więcej informacji o absolwentach w materiałach promocyjnych (1,2 proc.)
- punkt informacyjny w centrum miasta/ ulotki rozdawane w mieście (1,2 proc.)

poniżej 1 proc.:

- zmienić szatę graficzną plakatów i ulotek
- wysłać informacje do szkół muzycznych (kierunki artystyczne muzyczne)
- informacje w szkołach językowych (filologie obce)
- usprawnić system rekrutacji
- UZ na targach w Zielonej Górze
- link sponsorowany w Google
- informacje w html, nie tylko w pdf
- promocja w Gorzowie Wlkp.
- przy informacji o kierunku powinien znajdować się harmonogram studiów
- lepsza organizacja Dni Otwartych, obecni nauczyciele
- promocja w kl. III gimnazjum
- ulotki o UZ do każdej skrzynki pocztowej
- możliwość uczestnictwa licealistów w zajęciach
- poprawić komunikatywność osób zajmujących się rekrutacją na UZ
- należy przekonywać uczniów, że UZ nie jest gorszą uczelnią, niż UAM, czy UW
- przygotować ciekawsze prospekty
- reklama na dworcach PKP i PKS oraz na trasach wylotowych z miasta.

Wiele z wymienianych przez respondentów działań i form promocji jest realizowana przez UZ. Wskazanie tych propozycji przez studentów oznaczałoby, że należy zintensyfikować, wzbogacić, rozszerzyć działania marketingowe uczelni w tym zakresie lub poprawić ich przystępność.

Ankieta przygotowała i podsumowała

Anna Urbańska
specjalista ds. public relations
Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego

Wy(OD)jazdowy Festiwal Nauki

FOT. EWA SAPEŃKO

27 października br. Uniwersytet Zielonogórski brał udział w Festynie Naukowym zatytułowanym *Moda na naukę* zorganizowanym przez Publiczną Szkołę Podstawową nr 7 w Świebodzinie. Projekt współfinansowany był z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Impreza ta była swego rodzaju „wyjazdowym festiwalem nauki”.

Za koordynację udziału Uniwersytetu w Festynie Naukowym odpowiedzialna była Anna Urbańska – specjalista ds. public relations z Biura Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nasza uczelnia zaprezentowała w ramach *Festynu* 10 projektów wybranych z programu tegorocznego Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2007.

Były to:

■ „Energia elektryczna przyjazna dla człowieka i środowiska” – Instytut Inżynierii Elektrycznej, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,

■ „Świebodzin z Marsa widziany” – Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej, Wydział Artystyczny,

■ „Świat niskich temperatur. Eksperymenty z powietrzem: ciśnienie atmosferyczne a próżnia” – Instytut Fizyki, Wydział Fizyki i Astronomii,

■ „Publiczne obserwacje nieba” – Instytut Astronomii, Wydział Fizyki i Astronomii,

■ „Zagadki matematyczne dla każdego” – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,

■ „Ocalmy gady” – Wydział Nauk Biologicznych,

■ „Sztuka tworzenia masek gipsowych” – Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych,

■ „Roz(g)rywki matematyczno-logiczne” – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,

■ Studio Akademickiego Radia INDEX.

W *Festynie* uczestniczyły dzieci i młodzież ze wszystkich świebodzińskich i okolicznych szkół podstawowych i gimnazjalnych (były też i przedszkolaki), które z wielkim zainteresowaniem przyglądały się i brały czynny udział w uniwersyteckich projektach. Tego dnia odwiedziło nas 1200 uczniów. Możliwość bezpośredniego kontaktu z naukowcami i przyjrzenie się z bliska ich warsztatowi pracy było dla nich wyjątkową atrakcją. Wielu z nich deklarowało chęć udziału w kolejnej edycji Festiwalu Nauki, organizowanego przez nasz Uniwersytet.

Ponadto w ramach *Festynu* odbyło się spotkanie przedstawicieli UZ z uczniami szkół ponadgimnazjalnych.

Udział Uniwersytetu w Festynie Naukowym zorganizowanym w Świebodzinie jest kontynuacją działań Biura Festiwalowego uniwersyteckiego Festiwalu Nauki.

Anna Urbańska

V Dni Niemieckie

V Dni Niemieckie na Uniwersytecie Zielonogórskim 8 - 12 października 2007 jak co roku zainicjowało Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego z udziałem SNJO UZ, Instytutu Germanistyki UZ, Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej UZ, Akademickiego Radia Index, szkół średnich i podstawowych Zielonej Góry, Towarzystwa Społeczno - Kulturalnego Mniejszości Niemieckiej (TSKMN) w Zielonej Górze oraz WiMBP im. C. K. Norwida.

Obchody rozpoczęto „Akcją Jabłuszko” przeprowadzoną przez młodzież szkół średnich.

Plakat reklamujący V Dni Niemieckie wybrany został spośród kilkunastu prac nadesłanych na Konkurs, który ogłoszony został w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej jeszcze w kwietniu br.

8 października w auli UZ pod honorowym patronatem JM Rektora UZ odbył się uroczysty koncert Młodzieżowej Orkiestry Dętej przy Zespole Szkół Budowlanych w Zielonej Górze pod dyrekcją Janusza Zająca.

Koncert poświęcony był wielkiej postaci związanej z procesem polsko-niemieckiego pojednania hr. Marion Dönhoff. Młodzież z LO nr V czytała teksty literackie po polsku i po niemiecku. Wśród gości z Niemiec na Koncercie obecni byli baronowa Siegrun von Schlichting, oraz honorowy obywatel Zielonej Góry pan Eckehardt Gärtner.

Wszystkie imprezy organizowane w ramach Dni Niemieckich miały charakter otwarty. Radio Index włączyło sprawozdania z imprez w codzienny serwis.

W WiMBP im. C. Norwida otwarto wystawę zatytułowaną *Goethe i Polacy wczoraj i dziś*. Wystawa ta była kontynuacją ubiegłorocznej wystawy o genialnym Niemcu, którym zafascynowany jest inż. Przemysław Karwowski zbierający od lat materiały na temat związków Goethego z Polską. Złote myśli J. W. Goethego w polskiej i niemieckiej wersji w postaci zafoliowanych zakładek rozdano zwiedzającym wystawę.

Zespół Szkół Plastycznych ogłosił wśród uczniów konkurs na polsko-niemiecki kalendarz na 2008 rok. Najlepsza praca została wydana w nakładzie 60 egzemplarzy i rozdana uczestnikom V Dni Niemieckich.

Również w „Norwidzie” odbył się po raz piąty przegląd małych form artystycznych – *Zabawy Językiem Niemieckim* dla dzieci z zielonogórskich przedszkoli i szkół podstawowych. W czterech filiach WiMBP odbyły się warsztaty literacko-kulinarne dla młodych czytelników wg recept niemieckiego pisarza Janoscha.

Pan Gutenberg w Zielonej Górze (Herr Gutenberg in Grünberg) taki tytuł miała polsko-niemiecka scenka napisana specjalnie dla dzieci w wieku szkolnym. Premiera scenki odbyła się w sali dębowej WiMBP im. C. Norwida.

Instytut Germanistyki zorganizował pokazy filmów niemieckich w oryginalnej wersji językowej oraz warsztaty literackie dla studentów i uczniów szkół średnich. Studenci zaprezentowali program sceniczny z tekstami Ericha Kästnera i Franza Fühmana. Sprowadzone też zostały dwie wystawy pierwsza pt.: *BUNTESrepublik Deutschland* i druga *NU POGODI*.

Lektorka DAAD Irene Sperfeld z Instytutu Germanistyki wygłosiła odczyt na temat oferty stypendialnej dla polskich studentów, natomiast stypendyści DAAD, GFPS i THK podczas spotkania zdali relację studentom ze swoich pobytów na niemieckich uczelniach.

TSKMN wspólnie z CKIJN zorganizowało w Muzeum Ziemi Lubuskiej koncert dla uczczenia 150 rocznicy

śmierci niemieckiego poety Josepha von Eichendorfa i 10 rocznicy podpisania między rządami RP i RFN umowy kulturalnej. W koncercie udział wzięli uczniowie z Musikschule Frankfurt/O i z zielonogórskich szkół średnich.

Sponsorami V DNI NIEMIECKICH była Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej i Uniwersytet Zielonogórski.

W podsumowaniu należy podkreślić korzystny związek tradycji organizowania Dni Niemieckich na rzecz współpracy z instytucjami oświatowymi i kulturalnymi po obu stronach granicy.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony,
Danuta Chlebicz

STUDENCI UZ PODCZAS OBCHODÓW V DNI NIEMIECKICH (FOT. KRZYSZTOF CHOMICZ)

wiadomości wydziałowe

wydział
artystyczny:Instytut Sztuk Pięknych

40 GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

Jerzy Hejnowicz

„Mgławica“

Jaki jest obraz sztuki w czasach kulturowej globalnej wioski i materializującej się przepowiedni o Wielkim Bracie, w czasach, w których tradycyjne pojęcie piękna wydaje się być naiwnym anachronizmem, w czasach, w których elektroniczne systemy zero-jedynkowe coraz silniej nadają ton naszym zachowaniom i wpływają bezpośrednio na nasze życie?

Jak odnaleźć artystyczną tożsamość, kiedy kultura jawi się jako tygiel różnorodnych zachowań, nierównoległych poglądów, sprzecznych filozofii, jest pełna doskonałych, wyrafinowanych dzieł i jednocześnie nieciekawych, hochsztaplerskich postaw artystycznych?

Na początku lat siedemdziesiątych XX wieku wybitny teoretyk sztuki

Jerzy Ludwiński sformułował taką oto diagnozę:

„W artykule „Sztuka po“, napisanym i narysowanym w formie komiksu, stwierdziłem, że odpowiedź na pytanie o to, jaka będzie sztuka przyszłości, jest nieoczekiwanie łatwa – będzie nią każda sztuka, każda, jaką można sobie wyobrazić, zarówno ta tradycyjna, jak i najbardziej aktualna“.

Dzisiejsza kultura jest jak niczym nie skrępowany rozszeszający się wszechświat cząstek elementarnych, wędrujących z różną prędkością w każdym kierunku. Te podstawowe elementy kulturowej materii mają różne masy, nierozpoznane, częstokroć (może zapomniane) pochodzenie i nieskrępowane żadnymi ograniczeniami, nawet porządkiem czasu, pole działania.

Nieustannie ulegają zderzeniom, tworząc nowe struktury – hybrydy, mutacje, układy złożone i zjawiska proste, których istota połączeń jest nieprzewidywalna. Nie znaczy to jednak, że kultura a zatem i sztuka ulegają rozpadowi (już sztuka lat sześćdziesiątych „podpowiadała“, że czeka ją inny los).

Stając się ciałem wyzwolonym, pozbawionym usztywniającej osi dominujących dotychczas narracji, uzyskała możliwość dowolnego kształtowania swojego oblicza. Stała się elastyczna, bardziej podatna na wewnętrzne przemiany i łatwiej wchłaniająca w swój obszar zjawiska dotąd funkcjonujące poza jej granicami.

Przestała dążyć ku jednemu horyzontowi, za którym kryje się odkrycie NOWEGO, nieznanego dotąd stanu, który przejmowałby dominującą rolę w tworzeniu nadrzędnej estetyki, filozofii, obrazu sztuki i życia.

Współczesna kultura z własnej woli pozbawiła się dominant. Zrezygnowała z istnienia jednego wektora przemian na rzecz – wielości – świadomej różnorodności celów, na rzecz istnienia mnogości horyzontów, przenikających się pod wieloma kątami, wyznaczających nieznaną dotąd perspektywę percepcji i doświadczeń. Ich ilość powoduje, że sztuka jawi się obecnie jako mało przejrzysta mgławica.

Mała przejrzystość nie jest jednak wadą, a jeśli nawet, to nie jesteśmy w stanie nic na to poradzić. To jej obecny status quo, to wskazanie jej obecnej gęstości: stylów, nurtów, chwilowych odkryć i równie szybkich artystycznych zaniechań.

Sztuka, z którą się spotykamy i jesteśmy jednocześnie jej twórcami, wymaga nieustannej nauki „dostępowania“ do niej, raz wyuczony sposób analizy przestaje być przydatnym, coraz częściej, pojedyncza realizacja tworzy swój własny „kod dostępu“ ale jest to kod, jakże często wprowadzający w narrację wielowątkową, konstruowaną jako zestaw możliwości, narrację pozbawioną twardej liniowej struktury.

Z jednej strony zmusza do rozpoznania go, co dla wielu widzów stać się może znaczym utrudnieniem, z drugiej, pozwala na samodzielne „dopełnienie“ dzieła, prowokuje i uruchamia transpozycję jego indywidualnej wrażliwości.

„Aktywizuje (...) w nowy sposób odbiorcę, który stykając się z zaprojektowanym przez artystę kontekstem, może w odniesieniu do niego budować własne pole doświadczenia i powoływać do życia figury znaczące: odbiorca staje się cybernawigatorem, tak jak jest nim artysta“. (Alicja Kępińska - „Sztuka w kulturze płynności“)

Różnorodność i niespójność metod tworzenia jaka dostępna jest obecnie artystom, decyduje o tym, że w swobodny sposób zmieniają oni sposoby kreacji, korzystają

„HUMANOSKOP“, PODCZAS PREZENTACJI „GALERIE NON – PROFIT“, TARGI SZTUKI POZNAŃ, 2005

„PROJEKT DLA TOSKANII“, TUSKAN ALABASTER ART MUSEUM, (4 SIMPOSIO INTERNAZIONALE DI SCULTURA IN ALABASTRO) VOLTERRA, WŁOCHY 2007

z jednej estetyki by za chwilę umknąć ku innej lub wydostają się poza jakąkolwiek z dotychczas dostępnych. Wielość stała się elementem określającym ich obszar działania, dla wielu przyjęta metoda pracy jest skokowa, nieprzewidywalna i bezstylowa. Utrudnia orientację, podważa dotychczasowy, klarowny sposób rozpoznania twórczości konkretnej osoby.

Coraz częściej w naszej pamięci pozostają samodzielne realizacje, próba łączenia ich w jakiś spójny ciąg, namacalną linię rozwoju artysty, staje się częstokroć szalenie trudną.

„...Rozszerzenie, z którym mamy do czynienia w przypadku sztuki i świata bez granic, sprawia, że dążymy obecnie do różnorodności, a nie, jak wcześniej, do jedności. Owo dążenie do jedności sprzyjało tworzeniu się hierarchii, teraz jest to niemożliwe, jest to bez sensu. Z tego powodu zarówno w sztuce, jak i w świecie wogóle, nie ma autorytetów i nie może ich być.” (Jerzy Ludwiński)

Artyści przez stulecia przemierzali świat sztuki wędrując drogą zbliżoną mniej lub bardziej do linii (linii rozwoju sztuki, postępu własnego artystycznego samodoskonalenia), ci nowi, a przynajmniej spora część spośród nich, często tworzą wokół siebie ścieżki pełne zapętleń, powrotów, zrywanych cięciw, zaniechań i ponownych kontynuacji. Czasem w wielu wymiarach jednocześnie. Nie tworzą drogi, funkcjonują tak, jak gdyby poruszali się i tworzyli wokół siebie nieregularne mgławicowe strefy oddziaływania.

Jerzy Hejnowicz

ur. w 1962 roku w Poznaniu. Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, obecnie Akademia Sztuk Pięknych (1990-1995) na Wydziale Malarstwa Grafiki i Rzeźby, specjalizacja – grafika warsztatowa. Dyplom (z wyróżnieniem) w zakresie grafiki warsztatowej oraz rysunku zrealizowany w 1990 roku w pracowniach: prof. Zb. Lutomskiego (grafika) i prof. J. Kozłowskiego (rysunek). Od 1990 roku pracownik dydaktyczny tejże uczelni. W latach (1999-2007) zaangażowany na stanowisko adiunkta X pracowni rysunku prof. A. Załęckiego. Od 2002 roku prowadzi (jednocześnie) pracownię rysunku dla studentów studiów wieczorowych

Lidia Głuchowska

Genius loci - Jarka Łukasika „Miejsca osobiste”

**Wystawa w poznańskiej galerii Arsenal,
1-30.09.2007**

Ostatnie płótna Jarka Łukasika zaskoczą nawet wiernych wielbicieli jego twórczości. Eksplozja barw – wulkaniczny oranż, rozedrgany turkus i lazur, soczyste, nasycone słońcem zielenie, feeryczny odrealniony róż. I światło, silniejsze niż kiedykolwiek wcześniej, rozmiękczone tak ostre jeszcze niedawno formy. Gdzieś tam powraca i gest, ekspresyjny dukt pędzla, niegdyś uznawany za *differentia specifica* jego twórczości, z czasem wyraźnie redukowany. Wszystko to, częściej niż sceptycyzm, konotuje pełnię i optymizm. Czyżby w przeszłość odchodziła epoka bezkresnych szarości, agresywnych czerwieni i rytmicznej sekwencji zimnych kobaltów?

Z pozorów chłodne i hermetyczne, obrazy te określa *coincidentia oppositorum* – dysonans intelektualnej dyscypliny i liryzmu, oszczędnych w walor, matowych płaszczyzn i fluorescencyjnie połyskujących detali, zwartej kompozycji i rozległych przestrzeni, budowanych na kontraście geometrycznych plam i niespodziewanych w tym kontekście organicznych form – jakby z innego ontologicznie porządku.

– kierunek: malarstwo i grafika. W 2007 powołany na stanowisko Kierownika XIV pracowni rysunku.

Działalność artystyczna w zakresie: grafiki warsztatowej, sztuki obiektu i instalacji oraz książki artystycznej.

W latach 1988-2007 brał udział w ponad pięćdziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, m. in. w: Niemczech, Rosji, Węgrzech, Wielkiej Brytanii, Włoszech, Szwecji i Izraelu. Zrealizował ponad dwadzieścia wystaw indywidualnych krajowych i zagranicznych.

Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień w zakresie twórczości artystycznej. Jednak najbardziej sobie ceni:

1987 – I miejsce w konkursie na plakat z okazji „200-lecia Rewolucji Francuskiej”, Warszawa

1991 – „Dyplom 90/91”, wyróżnienie w konkursie najlepszych dyplomów szkół artystycznych, BWA Sopot

2003 – stypendium Ministra Kultury na rok 2003

Poruszając się pośród wielu języków sztuki, bez ich hierarchizowania, poszukuję najważniejszych sposobów wypowiedzi, służących najbardziej wyrazistemu precyzowaniu idei dzieła. Istotne dla procesu tworzenia jest dla mnie miejsce, przestrzeń, obszar, w którym ma powstać nowa praca. Należę do artystów, dla których charakter danej przestrzeni jest jednym z istotnych składników budowania treści artystycznego komunikatu i określenia jego ostatecznej formy wizualnej. W optymalnej sytuacji proces twórczy zaczyna się lub toczy równoległe z możliwością rozpoznania miejsca, w którym prezentowana będzie kolejna wystawa. Wiąże się to z koniecznością bezpośredniego pobytu w danej przestrzeni, poznaniem jej charakteru, jej wymiarów i »rodzaju aktywności«.

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W kwietniu 2008 r. w Galerii Grafiki Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej 10 odbędzie się wystawa Kamila Kuskowskiego i wykład towarzyszący wystawie. O terminie powiadomimy w oddzielnych zaproszeniach.

Janina Wallis

Milczące płótna ewokują narrację. Geometrie rodem z klasycznej awangardy przelamuje pobrzmiwający w tle niepokój i atmosfera magicznego realizmu, przefiltrowana przez osobiste doświadczenia twórcy i przez kilka dziesięcioleci krytycznej i autokrytycznej refleksji innych twórców drugiej połowy XX wieku.

Dominuje tu aura oczekiwania – napięcia – stagnacji (?), Chiricowski niemal niepokój – choć obrazy te nie ukazują bezkresnych przestrzeni antycznych miast i mitologicznego rekwizytorium, lecz kameralne niemal wnętrza czy ustronne zaułki – kulisy ledwo minionego czy spodziewanego dramatu. Aktorzy opuścili scenę, a może dopiero się pojawiają. Pozorny dystans i bezosobowość narracji nie pozwalają ich wyśledzić.

Eliminacja człowieka przynosi kondensację komunikatu, pozbawia go dosłowności.

Uchylone drzwi, puste krzesła i ławki, lewitujące w powietrzu obrusy, oderwane od stołowych nóg jak kwiat od korzenia. Racjonalizm i poszukiwanie transcendencji, przekraczanie przestrzeni i alienacji, sytuacje graniczne, periferia racjonalności i dekonstrukcja mitów.

Bezludne i – w swym zdystansowanym okrucieństwie niekiedy nieludzkie – obszary. Wielki błękit, a raczej szarość współbrzmia tu z poetyką bezkresu pustki, samotności, wolności (?) czy osaczenia poza ramą kompozycji. Sugerowana tu sytuacja przekraczania czy udaremnionej ucieczki to centralny motyw tego świata obrazowego. To-

pos *interitus* – przejście – inicjacja (?). Drzwi niemal domknięte i - czarna ściana. Podszyty ambivalencją hołd dla Malewicza? Absolut i granica? – Atelier i mury uczelni („Pokój 202” (2006)).

Mówiące tytuły często przeczą temu, co ukazuje płótno, demaskując sens neutralnego pozornie kontekstu. W nie mniejszym stopniu obnaża go również perspektywa, pełna niekonsekwencji i nieoczekiwanej płaskości burzącej geometryczny porządek optycznej ułudzie Alberta. Zgrzyt na pograniczu płaskiej plamy i sugestii trójwymiarowej głębi odpowiada relatywizmowi percepcji tych scen. Dyskurs z renesansową teorią i ortodoksyjną praktyką optycznej harmonii najwyraźniej bodaj wyraża obraz „Perspektywa” (2006). Brak jakichkolwiek punktów zbiegu rozbitej świadomie perspektywicznej siatki potęguje tu niepokój, podobnie jak dobrany wbrew wizualnej logice tytuł. To widok zza węgła – wewnątrz podglądane przez opuszczającego je obserwatora – konstatacja pustki i zawilości emocji, niemożliwych do pogodzenia porządków egzystencji i komplikacji związków międzyludzkich. Ich najtrafniejszą może racjonalizacją jest bowiem nie geometria euklidesowa i renesansowa wizja harmonii, lecz teoria względności Einsteina. Porwane linie perspektywicznej siatki to adekwatny wizualny ekwiwalent transponowanych oszczędnie dygresji – o zarzuconych projektach i otwartych możliwościach, o naruszeniu odrębności, a jeszcze nie wspólności. *Consturzione leggitima* ulega tu dekonstrukcji jak fałsz każdej idealizacji.

Te same kulisy, lecz skąpane w pulsującym południowym świetle i w barwach jak z obrazów Matisse’a - Nowa odsłona tego samego miejsca powstała tego lata. Uchyłone drzwi i słońce, wdzierające się do wnętrza, roztapiające ich krawędź. Ich kontur rozplywa się w nieregularną plamę. Obok samotne krzesło. Tło poszarpane jak w dziecięcej wydzierance. Kondensacja środków wyrazu i niepokój percepcyjny. Efekt doskonały po prostu.

JAROSŁAW
ŁUKASIK

↑ „PODNIESIENIE”
OLEJ NA PŁÓTNIE,
180 x 140 CM, 2007

← „STÓŁ DLA PAŃSTWA
HOPPERÓW”
OLEJ NA PŁÓTNIE,
180 x 140 CM, 2007

I jeszcze fosforyzujący zielony stół, a na nim – ów obły obiekt - kolejny uporczywie powracający synestezyczny leitmoiv – „Martwa natura z rybą” (2005). Fluorescencyjny, kosmiczny połysk ma również „Pomnik fali” (2006) - petryfikacja żywiołu, esencji życia i bezkresu w statycznej, topornej rzeczywistości. Zaklinanie wspomnień i daremna próba zatrzymania natchnienia.

Antyrealistyczny róż w jednej z nowszych kompozycji staje się ekwiwalentem mentalnej podróży. Rozmywa kontur pustych siedzeń w przedziale kolejowym, zalewa jego wnętrze przenikliwym światłem. Kwintesencja sprzeczności mobilności i statyki. Zdaje się wręcz, że to widok spod powiek, pulsujący pod wpływem wiatru – kosz na plaży nad morzem, przypadkowy świadek marzeń wśród zmieniających się za oknem krajobrazów i bezkresu nieba... Na prawach romantycznej ironii artysta konstruuje tu z absorbujących światło fantomów pamięci, atrybutów, emblematów codzienności alternatywną outsiderską rzeczywistość poza granicami doświadczanego zmysłowo *status quo*.

Tendencja do obnażania artystycznego rodowodu wyraziście, choć rzadko dosłownie określa także profil intelektualny i estetyczny omawianej grupy nowych płócien. Najbardziej może sugestywnie zaznacza się ona we „Wspomnieniu Wróblewskiego” (2005), operującym metaforą ukrzesłowania, uwięzienia w roli pasażera auto-

busu zwanego komunizmem. Puste krzesła posuwistym ruchem i czerwonym konturem niebezpiecznie napierają na widza. Czerwone, jak na jednym dawniejszych obrazów, gdzie spiętrzone jedno nad drugim były może raczej aluzją do erotycznego trójkąta („3 x krzesło”, 1999). W innym kontekście motyw pustych krzesła funkcjonuje w niemal monochromatycznej kompozycji, zawierającej wielopoziomowe aluzje do ikon hiperrealizmu „Stole dla p. Hopperów” (2006).

Wcześniej obecny tu stan napięcia, ewokowany przez pojawienie się lewitującego stołu artysta definiował znacznie dosłownie, niekiedy tematyzując go na prawach gorzkiej ironii, jak w podszytej surrealistycznym niepokojem kompozycji „Stół wigilijny” (2000) z odwróconym głową w dół tulipanem zstępującym z tapety. Tapeta ta, powracająca jak w psychodelicznej wizji („Odloty” (2000)) to pozostałość po oswojonym świecie, relikw domowej stabilizacji, ale i mieszczański gorset, który w tę samą metaforę w „De profundis” ujął Oskar Wilde. Tapeta trwa...

Lewitujący obrus oderwany od stołowych nóg to bodaj najsilniejszy z sygnałów ambiwalencji wobec domowej przystani – marzeń i pragmatyzmu.

„Miejsca osobiste” Jarka Łukasika – to hold dla *genius loci* i jego ambiwalentne odsłony.

To *amor vacui* (?) – pustka i przestrzeń domagająca się wypełnienia – jak zawieszenie głosu – znaczące więcej niż elokwentny wywód. To *coincidentia oppositorum* – dyskurs o granicach racjonalności i geometria jako kod transcendencji, racjonalny filtr i żywioł emocji, iluzja przestrzeni czy absolutu i wszechobecna płaskość codziennych doświadczeń.

Pusta przestrzeń – dyskretna gra barw – oszczędne symbole i zawieszony głos to konsekwentnej strategii obrazowania, oznaki podwójnej świadomości malarza, będącego zarówno twórcą, jak i krytykiem. Nieobecny i ukryty, sam przekracza przestrzeń widza, a jemu pozostawia uchylone drzwi i puste krzesło naprzeciw.

Nowy obraz w Muzeum Narodowym w Poznaniu

Do Muzeum Narodowego w Poznaniu trafił właśnie nowy obraz zakupiony przez Wielkopolskie Towarzystwo „Zachęta”. To kubo-konstruktivistyczny „**Autoportret**” (1922) Stanisława Kubickiego, związanego z międzynarodową awangardą i z poznańską ekspresjonistyczną grupą „Bunt” oraz czasopismem „Zdrój”. Obraz zostanie uroczystie odsłonięty w styczniu, wzbogacając galerię sztuki współczesnej, którą od roku 2005 zdobi szczególnie wyeksponowany ostatni obraz Kubickiego „Mojesz przed krzewem gorejącym” (1933/34).

Stanisław Kubicki i jego żona Margarete łączyli talenty plastyków i poetów. Kubicki tłumaczył niekiedy sam swoje teksty, zabiegając w ten sposób o upowszechnienie awangardowych idei oraz utopii „nowego człowieka” i „nowej wspólnoty”. Jego polsko-niemieckie wiersze z lat 1918-1921 zebrała Lidia Głuchowska (pracownik Uniwersytetu Zielonogórskiego Wydziału Artystycznego), publikując je w roku 2003 w tomie „Stanisław Kubicki. Ein Poet übersetzt sich selbst/Poeta tłumaczy sam siebie”. Ostatnio ta sama autorka opublikowała obszerną prezentację i interpretację dorobku obojga Kubickich. Jej wzorowa edytorsko książka „**Avantgarde und Liebe. Margarete und Stanisław Kubicki 1910-1945**” zawiera ok. 300 reprodukcji i liczne odwołania do tekstów źródłowych. Indeks osobowy i rzeczowy unaoczniają inspirującą rolę Kubickich w międzynarodowych kręgach awangardy oraz kompleksowy charakter ich twórczości plastycznej i literackiej. Jest to opracowanie w sposób egzemplaryczny ukazujące wielokulturowy dorobek Europy Środkowej, kierowane do specjalistów z różnych dziedzin humanistyki.

...Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Najpierw Zielona Góra a później Świebodzin z Marsa widziany...

Były sobie Dni Nauki, niestety i w tym roku nie dopisała nam pogoda ale to oczywiście nie oznacza, że festiwal nie przyniósł oczekiwanego celu - czyli zainteresowania nauką.

W czerwcu tego roku 36-osobowa grupa uczniów z Publicznej Szkoły Państwowej nr 7 w Świebodzinie była goszczona w nowoczesnych budynkach Uniwersytetu podczas Festiwalu Nauki w Zielonej Górze. A 27 października właśnie w Świebodzinie na terenie Publicznej Szkoły Podstawowej Nr 7 i Miejskiej Hali Sportowej zorganizowano festyn pod nazwą *Moda na naukę*. Organizatorzy (PSP 7) zaprosili do udziału w imprezie wiele środowisk, w tym kadrę naukową i studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wśród wielu wydziałów, które brały udział w tej jakże pięknej idei zainteresowania nauką znaleźli się również studenci Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, którzy już w czerwcu zainteresowali nauczycieli z PSP nr 7 warsztatem artystycznym *Zielona Góra z Marsa widziana*. Warsztat ten pomimo deszczu cieszył się ogromnym zainteresowaniem dzieci, biorących w nim udział.

Świebodzin z Marsa widziany (ponieważ październikowy festyn miał miejsce w Świebodzinie) wyglądał następująco:

„Wyobraźcie sobie, że lecicie na Marsa, lądujecie, wychodzicie ze statku kosmicznego, witają was sympatycznie Marsjanie. Oprawdają was po swojej pięknej planecie, pokazują swoje ulubione, najpiękniejsze miejsca i są też ciekawi, gdzie wy mieszkacie. Pokazujecie im Ziemię, ale jest zbyt mała, żeby mogli na niej zobaczyć wasze domy, place zabaw, parki, baseny których oni na Marsie nie mają... Biegniecie do statku zabieracie wszystkie rzeczy jakie tylko zdołaliście znaleźć, i z tych rzeczy na kwa-

dratowych płytach, próbuje stworzyć swoje ulubione miejsca. Chcielibyście zrobić dla nich w prezencie plan miejsc, które są dla was ważne w waszym mieście. Więć do dzieła!”

Dzieci, z różnych produktów: kaszy, makaronów, ryżu, bibuły, fasoli, płatków i przy pomocy kleju zrobili ścieżki w ich ulubionym parku, sieć supermarketów, place zabaw, kościoły, szkoły i ratusze (najczęściej podejmowany temat). Stworzyły mapę Świebodzina. Wykazały się niesamowitą kreatywnością co widać na dołączonych zdjęciach.

Studenci z kierunku *edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych* często podejmują inicjatywę organizowania dla dzieci i młodzieży różnego rodzaju warsztatów artystycznych, w których wprowadzają uczestników we wcześniej nieznaną sytuację, gromadząc ich przy pracy plastycznej. Celem takich działań jest nie tylko rozwój manualny ale również rozbudzenie otwartości, pewności siebie, aktywności twórczej, pobudzenie wyobraźni, które to często prowadzą do rozbudzenia twórczej postawy wobec siebie i świata.

Impreza, której przygotowanie zajęło wiele tygodni, uświetniła 15-lecie „siódemki” i zrealizowana została w ramach trwającego od maja br. projektu napisanego przez nauczycieli PSP 7 „Moda na naukę i aktywność społeczną”. Cieszymy się że nasz Uniwersytet mógł uczestniczyć w tego rodzaju przedsięwzięciu i mamy nadzieje, że dzięki pobudzeniu wyobraźni ponad 1000 dzieci które przewinęło się podczas festynu, uda się choć część zachęcić do obcowania z różnymi dziedzinami nauki.

Skład „warsztatowców”:

Ania Tubisz (V rok- autorka projektu),

Asia Kowalczyk (III rok),

Beata Kot (III rok),

Izabela Leja (III rok)

pod opieką mgr Patrycji Wilczek

wydział ekonomii i zarządzania

27 listopada 2007 r. odbyło się seminarium zorganizowane przez Zakład Komunikacji Wizualnej na Wydziale Ekonomii i Zarządzania i Sieć Ośrodków Innowacji NOT w Zielonej Górze. Tytuł seminarium *Wiek ekranów. Przestrzenie komunikacyjne nowych mediów w promocji regionu*.

Seminarium zostało poświęcone promowaniu i identyfikacji regionu lubuskiego, małym przedsiębiorstwom, które muszą wypromować swoje produkty przez wykreowanie jak najlepszego wizerunku, który wzbudzi zaufanie i zainteresowanie klienta. Dlatego obrazy reklamowe są wszechobecne w naszym życiu. Pierwsze próby tworzenia identyfikacji wizualnej opierały się na użyciu obrazu, a nie pisma. Działania mające na celu identyfikację były jednak nierozdzielnie związane z rozwojem pisma i graficznej formy litery. Utrata bezpośrednich kontaktów na rynku producent - konsument wymusiła powstanie symbolu - ikony - cechy gwarantującej potwierdzenie pochodzenia produktu od określonego - pewnego producenta. Obecnie w komunikacji społecznej przekaz informacji odbywa się poprzez różne kanały (które ograniczymy tu do wzroku i słuchu) i za pomocą różnych systemów znaków, wśród których nadrzędne miejsce zajmuje system językowy. Coraz częściej jed-

nak, wraz z niesłychanym rozwojem tzw. mediów, środki wizualne przekazują nam cały szereg informacji, często w sposób bardziej ekonomiczny niż tekst, ułatwiając również komunikację międzynarodową, w której nieodmogi językowe mogą być kompensowane środkami wizualnymi - na przykład w turystyce czy w komunikacji za pomocą systemów informatycznych.

Promocja i marketing przedsiębiorstw przemysłowych jako ważny czynnik budowania spójności regionu – to jeden z wykładów tego spotkania, prezentowanym przez dr hab. Ilonę Polito-wicz, prof. UZ.

Aktualnie nasza cywilizacja zdominowana jest już przez efekt postępu technologicznego w dziedzinie informacji. Pozawerbalnym środkiem komunikacji jest forma graficzna, która staje się sama w sobie kodem służącym do komunikowania się i nie potrzebuje do

tęgo werbalnego opisu, który musiałby być dodany do obrazu. Dlatego niezmiernie ważne jest stworzenie jednolitego języka graficznego dla naszego regionu, który będzie zawierał wszystkie najważniejsze style i właściwe ekspresje tożsamości marki Regionu Lubuskiego.

Projekt marki produktu regionalnego, system identyfikujący dla poszczególnych branż np.: odzież, żywność, turystyka, usługi, rozrywka, kultura, sztuka i edukacja. System identyfikacji wizualnej określałby szczególny charakter i wysoką jakość produktu, jednocześnie promowałby region i wymagałby od przedsiębiorców utrzymywania wysokiego poziomu produktu.

Symbole, ikony dla regionu lubuskiego szczególnie te utrwalone w wyobraźni społecznej: najbardziej charakterystyczne dla regionu miasto Zielona Góra - zielone wzgórze, winogrona - były często wykorzystywane do tworzenia znaków tożsamości wizerunku miasta.

Kolejnym wykładem służącym promowaniu naszego regionu jest turystyka, zaprezentowanym przez mgr Ewę Antonowicz.

Poprzez wykreowanie silnej marki turystycznej rośnie świadomość odbiorcy

o walorach danego regionu, zainteresowanie turystów, wzrasta zapotrzebowanie na inwestycje. Poprzez wizerunek marki rozumiemy system jednolitej komunikacji wizualnej, która jest spójna z wizerunkiem regionu.

Niestety brak spójności wizerunku Województwa Lubuskiego wpływa na brak określenia i sprecyzowania danej marki w dziedzinie turystyki.

Region lubuski to obszar „lubuskich Mazur”, lasów oraz ekologicznego rolnictwa.

Dobrym elementem do wypromowania ekologicznych kurortów jest aktywna turystyka weekendowa: liczne ścieżki rowerowe, spływy kajakowe, jachty, konie. Wszystko to składa się na ekoturystykę oraz na agroturystykę.

Różnorodność wizerunku ofert agroturystycznych regionu lubuskiego wprowadza odbiorcę w dezorientację odbioru komunikatu wizualnego.

Dobrym sposobem dla wypromowania wizerunku regionu jest komunikacja zewnętrzna, która opiera się na zwiększeniu świadomości w sprawach estetyki regionu, ekologii oraz całego wizerunku.

Trzeci wykład zaprezentowany przez mgr Agnieszkę Perzyńską dotyczył reklamy ruchomej w transporcie.

Auto zajmuje bardzo specyficzną funkcję w świecie wsząd zdominowanym przez reklamę. Wiele firm, zarówno prywatnych jak również olbrzymich koncernów korzysta, korzystało lub będzie korzystało z reklam umieszczanych na samochodach. Niestety tylko niewielki procent potrafi dobrze wykorzystać tę formę reklamy zewnętrznej. Specyfika tej kreacji wymaga zbadania dwóch zasadniczych czynników kształtujących sukces reklamowo-marketingowy.

Niezwykle ważne jest określenie grupy docelowej, do której przekaz ma dotrzeć, a po drugie bardzo istotne są nowatorskie formy kreacji. Generalnie branding aut powinien być przeprowadzany bardzo ostrożnie, ze szczególnym uwzględnieniem jego strony estetycznej. Ten typ szczególnie polecany dla promowania konkretnych usług, najlepiej w dużych miastach. Zasięg trasy przejazdu powinien być ściśle określony, niezmiernie ważne jest również właściwe oszacowanie potrzeb potencjalnego klienta. Reklama w ruchu to medium nowoczesne, podążające za klientem, które jest bardzo dobrym wsparciem dla dużych kampanii prowadzonych w wielu mediach. Argument bardzo ważny to: sześćdziesięciokrotnie wyższe dotarcie mobilni w porównaniu do stacjonarnych billboardów. Przewaga tego medium nad tradycyjnym billboardem to z pewnością możliwość nietypowego sposobu prezentacji przekazu.

W seminarium również swój udział mieli studenci, którzy prezentowali wizerunek małego przedsiębiorstwa na przestrzeni 2D oraz w przestrzeni www w regionie lubuskim.

Agnieszka Perzyńska

wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji

Instytut Metrologii Elektrycznej

Z ogromnym smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomości o śmierci naszych kolegów i pracowników Instytutu Metrologii Elektrycznej
dr. inż. Bronisława Marcinkowskiego
i **dr. inż. Bernarda Baranowskiego.**

Dr inż. Bronisław Marcinkowski

(*05.08.1943 - †30.10.2007).

Po ukończeniu w roku 1965 Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze pełnił służbę w 3 Ośrodku Przeciwdziałania Elektronicznego w Lidzbarku Warmińskim. W 1983 roku przeniósł się do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze i pełnił tam stanowiska starszego wykładowcy, a następnie adiunkta. Pełnił również funkcje kierownicze w Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze. Służbę wojskową ukończył w roku 2001. Wypromował wielu oficerów, zawsze służąc im pomocą, radą i opieką. Obok bogatej i trudnej drogi zawodowej, zawsze dążył do podnoszenia swoich kwalifikacji. Ukończył studia na Wydziale Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie uzyskując tytuł magistra elektroniki oraz na Wydziale Ekonomii Wojskowej Akademii Politycznej uzyskując tytuł magistra ekonomii. W roku 1992 obronił rozprawę doktorską w Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Za swoją nienaganną postawę i służbę wojskową płk dr inż. Bronisław Marcinkowski był wielokrotnie nagradzany, a ponadto został uhonorowany wieloma odznaczeniami państwowymi i resortowymi. W roku 2001, jako wybitny specjalista z zakresu radiokomunikacji, rozpoczął współpracę z zespołem na naszym Wydziale w zakresie przygotowania wniosku o uruchomienie nowego kierunku *elektronika i telekomunikacja*. W roku 2003 został zatrudniony w Instytucie Metrologii Elektrycznej jako nauczyciel akademicki, prowadząc zajęcia dydaktyczne z zakresu podstaw telekomunikacji, radiokomunikacji oraz sieci i systemów telekomunikacyjnych. Jego bardzo bogata wiedza teoretyczna i praktyczna sprawiała, że zajęcia te cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Mimo stawianych wysokich wymagań sobie jak i studentom był bardzo przez nich ceniony i lubiany. Był także wspaniałym kolegą z bardzo dużym poczuciem humoru. Bardzo chętnie dzielił się swoim doświadczeniem zawodowym i życiowym. Odszedł od nas nagle nie tylko nauczyciel, kolega i przyjaciel, nie tylko z charakteru prawy i życzliwy człowiek, ale także kochający mąż, ojciec oraz dziadek. Brakować nam będzie Jego przyjaźni, otwartości i wyrozumiałości.

Dr inż. Bernard Baranowski

(*23.07.1949 - †12.11.2007).

Po ukończeniu w roku 1972 studiów inżynierskich na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze rozpoczął pracę w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Metrologii Elektrycznej Lumel. Pracując tam zdobywał kolejne stopnie: magistra na Politechnice Gdańskiej i doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika, specjalność miernictwo elektryczne na Politechnice Warszawskiej. Od roku 1990 był dyrektorem

OBR ME Lumel, który w 1998 roku zmienił nazwę na Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Metrologii Elektrycznej METROL. Był autorem szeregu publikacji naukowych, patentów i opracowań konstrukcyjnych z zakresu przyrządów i systemów pomiarowo-sterujących. Kierując OBR ME prowadził szeroką współpracę z naszym Wydziałem, a w szczególności

z Instytutem Metrologii Elektrycznej. Współpraca ta owocowała szeregiem wspólnych opracowań przetworników pomiarowych wielkości elektrycznych i nieelektrycznych oraz elementów systemów pomiarowo-sterujących, które zostały wdrożone do produkcji w OBR ME Metrol w Zielonej Górze. Od roku 1991 był również pracownikiem dydaktycznym na naszym Wydziale prowadząc przedmiot Technologia przyrządów pomiarowych. Dr inż. Bernard Baranowski dał się poznać jako niezwykle rzetelny wykładowca, stawiający wymagania zarówno sobie jak i studentom, jako wybitny konstruktor, posiadający dar przekazywania swoich pasji naukowych i inżynierskich kolegom oraz studentom. Przede wszystkim był wspaniałym człowiekiem, kochającym mężem i ojcem. Brakować nam będzie Jego otwartości i życzliwości.

Wiesław Miczulski

Grzegorz Benysek
doktorem habilitowanym
nauk technicznych

20 listopada 2007 roku, na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. inż. Grzegorza Benyska na temat: *Układy Energoelektroniczne do Poprawy Jakości Dostawy Energii Elektrycznej*. Recenzentami pracy byli prof. Antoni Dmowski z Politechniki Warszawskiej, prof. Igor Korotyeyev z Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Marian Pasko z Politechniki Śląskiej oraz prof. Kazimierz Zakrzewski z Politechniki Łódzkiej.

Tego samego dnia, Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego, której przewodniczył prof. Andrzej Pieczyński, na posiedzeniu niejawnym podjęła jednogłośnie decyzję o nadaniu dr. inż. Grzegorzowi Benyskowi, stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Grzegorz Benysek, urodził się 17 czerwca 1968 r. w Sulechowie. W 1989 r. rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej (WSInż.) w Zielonej Górze. Pracę naukowo-badawczą rozpoczął już jako student, od stycznia 1993 r. do lipca 1994 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta-stażysty w Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej WSInż. w Zielonej Górze. Pracę magisterską pod kierunkiem

prof. Ryszarda Strzeleckiego obronił w 1994 r.

Z chwilą ukończenia studiów w lipcu 1994 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Elektrotechniki Przemysłowej WSIInż. w Zielonej Górze. Pracę doktorską również pod kierunkiem prof. Ryszarda Strzeleckiego, obronił w maju 1998 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Zielonogórskiej. Natychmiast po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Inżynierii Elektrycznej, gdzie kontynuował pracę naukowo-badawczą oraz dydaktyczną.

Po uzyskaniu stopnia doktora, Grzegorz Benysek opublikował 74 prace, w tym m.in.: jedną monografię, cztery rozdziały w monografiach anglojęzycznych, 20 artykułów w czasopismach oraz wiele artykułów w materiałach konferencyjnych.

Jest członkiem komitetu organizacyjnego konferencji: MITEL, ISNCC, CPE. Ponadto jest recenzentem dla *IEEE Transactions on Power Electronics* oraz wydawnictwa SPRINGER w zakresie *elektrotechnika*. Jest członkiem *Regionalnej Rady do spraw Energetyki przy Marszałku Województwa Lubuskiego*.

Głównym celem monografii habilitacyjnej był opis problemów związanych z dostawą energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym oraz przedstawienie właściwości układów energoelektronicznych, umożliwiających eliminację ograniczeń linii przesyłowych jak i poprawę jakości energii w sieciach rozdzielczych. Założony cel osiągnięto opisując właściwości układów energoelektronicznych z rodziny FACTS i CUPS, dzięki którym możliwa jest eliminacja ograniczeń linii przesyłowych oraz poprawa jakości energii elektrycznej.

W zakresie układów FACTS, szczególnie dużo miejsca poświęcono układom sterowników międzysystemowych – IPFC. Opisano ich zasadę działania, podstawowe właściwości, algorytm sterowania jak również ich wpływ na stabilność systemu elektroenergetycznego. Praca zawiera również propozycję probabilistycznej metody doboru mocy układów FACTS pracujących w systemie elektroenergetycznym.

Natomiast w zakresie układów CUPS, skoncentrowano się na właściwościach układów szeregowych i równoległych filtrów aktywnych, filtrów hybrydowych jak również filtrów szeregowo – równoległych. Autor w pracy zaproponował również zupełnie nową rodzinę kondycjonerów, a mianowicie napięciowe filtry aktywne.

Andrzej Obuchowicz

Laboratorium Elektroakustyki

Na Wydziale Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji dla kierunku *elektronika i telekomunikacja* o specjalności *elektrotechnika przemysłowa* wykładany jest przedmiot Elektroakustyka i Systemy Estradowe. W ramach tego przedmiotu studenci poznają zagadnienia związane z nagrywaniem i odtwarzaniem dźwięków. Jednym z poruszanych problemów jest przetwarzanie sygnałów dźwiękowych przez przetworniki elektroakustyczne takie jak głośniki i mikrofony. W celu zbadania ich charakterystyk konieczne jest zastosowanie komory bezchowej odizolowanej akustycznie od otoczenia. Ze względu na zbyt duże koszty, zbudowanie takiej komory bez potężnego wsparcia finansowego nie było możliwe. Postanowiono więc przystosować istniejące pomieszczenie do pomiarów akustycznych przez zastosowanie izolacji akustycznej od wpływów otoczenia oraz pokrycie

KOLUMNA GŁOSNIKOWA PODCZAS BADAŃ W KOMORZE AKUSTYCZNEJ (FOTO KRZYSZTOF SOZANSKI)

ścian materiałem o dużym współczynniku pochłaniania fal dźwiękowych, jako materiał izolacyjny zastosowano wełnę skalną. Dzięki pomocy firm Rockwool i Rockfon otrzymaliśmy cały materiał do izolacji akustycznej. Następnie Dział Techniczny wykonał całą modernizację pomieszczenia. W Instytucie Inżynierii Elektrycznej powstała więc komora akustyczna odizolowana akustycznie od otoczenia. Dzięki temu można obecnie wykonywać znacznie dokładniejsze pomiary akustyczne.

Komora jest wykorzystywana podczas zajęć dydaktycznych oraz przez dyplomantów, prowadzone są w niej również badania związane z zastosowaniem metod cyfrowego przetwarzania sygnałów w elektroakustyce. Na zdjęciu pokazana została nowatorska kolumna głośnikowa pracująca w układzie dipola akustycznego podczas badań w komorze.

Krzysztof Sozański

wydział fizyki i astronomii Festyn *Moda na naukę*

27 października 2007 r. w hali OSiR w Świebodzinie odbył się festyn zatytułowany *Moda na naukę*.

Pracownicy Instytutu Fizyki, mgr Sebastian Kruk i Henryk Adamek pod kierunkiem dr. inż. Mariana Olszowego, zademonstrowali niektóre doświadczenia i eksperymenty fizyczne, dostosowane do różnych poziomów wiedzy z fizyki. Pokazy te cieszyły się dużym zainteresowaniem uczniów przybyłych do hali sportowej. Pracownicy Instytutu Fizyki pokazali, że fizyka to nie tylko wzory, obliczenia i zadania, ale także eksperymenty, które weryfikują teoretyczne przewidywania. Fizyka jest nauką przyjazną dla tych, którzy chcą ją konfrontować z otaczającym światem i potrafią obserwować zjawiska zachodzące w przyrodzie. Jak zwykle na takich pokazach największe zainteresowanie wzbudziły doświadczenia ze *Świata niskich temperatur*. Przeprowadzone z tej dziedziny eksperymenty pokazały niezwykle zjawiska zachodzące w niskich temperaturach aż do temperatury ciekłego azotu 77 K (-196 °C).

Do Świebodzina przetransportowano potrzebny sprzęt i aparaturę pomiarową Instytutu Fizyki. Widowiskowymi pokazami okazały się doświadczenia z elektryczności i magnetyzmu, po obejrzeniu których wydaje się, że zrozumienie zjawiska elektryzowania się ciał, powstawania pola elektrycznego i magnetycznego czy też działania pola magnetycznego na przewodnik z prądem nie będzie już takie tajemnicze. Do eksperymentu z ciśnieniem atmosferycznym wykorzystano półkule magdeburskie, które zostały specjalnie na ten pokaz zakupione. Pompę próżniową wykorzystano do obserwacji wrzenia wody w temperaturze pokojowej

przy niskim ciśnieniu. To tylko niektóre pokazy z fizyki klasycznej. Natomiast doświadczenia związane z fizyką współczesną dotyczyły przede wszystkim niezwykłych właściwości ciał w niskich temperaturach, zbliżonych do temperatury ciekłego azotu. Jak wiadomo, wykorzystanie ciekłego azotu wiąże się głównie z jego niską temperaturą wrzenia, co zapewnia mu bardzo dobre własności chłodzące. Jako medium obojętne ciekły azot znajduje więc szerokie zastosowanie, m.in. w przemyśle spożywczym do szybkiego zamrażania produktów, w czasie prac do zneutralizowania ew. niebezpieczeństwa w środowisku zagrożonym wybuchem, w przemyśle elektronicznym i w medycynie (krioterapia). W czasie naszych pokazów zużyto ok. 100 kg ciekłego azotu, zgromadzonego w kilku dewarach. Było widać zdumienie uczniów jak specjalny termometr zanurzony w ciekłym azocie wskazał temperaturę -196 °C! Ponieważ temperatura ciekłego tlenu jest o 13 °C wyższa niż temperatura ciekłego azotu, można było skroplić przy użyciu azotu tlen z powietrza znajdującego się w hali sportowej. Inne ciekawe eksperymenty pokazane na festynie z wykorzystaniem ciekłego azotu, dotyczyły pojawiania się niespotykanych w temperaturach pokojowych właściwości cieplnych, mechanicznych i elektrycznych ciał stałych takich jak: gwałtowna zmiana objętości, sprężystości, oporu elektrycznego itp. Na zakończenie wręczano obserwatorom pokazów zamrożone owoce i kwiaty, które w rękach ku ich zdumieniu rozsypywały się w drobny mak. W naszej ocenie wyjazd do Świebodzina był dobrą promocją Instytutu Fizyki UZ oraz zachętą do studiowania fizyki w naszym Uniwersytecie.

Marian Olszowy

....Instytut Historii

Z wizytą w Parlamencie Europejskim w Strasbourgu

kolacji udaliśmy się w drogę powrotną do hotelu. Spacerując w świetle pieczołowicie odrestaurowanych lamp ulicznych, podziwialiśmy stary Strasbourg nocą.

wydział
humanistyczny

21–25 października br. grupa studentów z Uniwersytetu Zielonogórskiego wyjechała do Strasbourga i Monachium na zaproszenie prof. Zdzisława Chmielewskiego, posła do Parlamentu Europejskiego.

Uczestnicy wyjazdu to studenci kilku kierunków z Wydziału Humanistycznego: filologii germańskiej, filologii polskiej, filologii rosyjskiej, filologii romańskiej, filozofii, historii i politologii. Opiekunami wycieczki byli pracownicy naszego Uniwersytetu: dr Tomasz Ratajczak oraz dr Iwona Żuraszek-Ryś. Rolę przewodników po Strasbourgu pełnili dwaj asystenci prof. Chmielewskiego, Jakub Karwański oraz Tomasz Winiecki.

Kwiaty, wino i katedra – francuskie uroki

Do miejsca przeznaczenia dotarliśmy nad ranem w poniedziałek, w bardzo dobrych nastrojach. Już w pierwszych chwilach pobytu Strasbourg – miasto dwóch narodowości, niemieckiej i francuskiej – wywarł na nas duże wrażenie. Ta francuska siedziba Parlamentu Europejskiego urzeka bowiem urokiem starej zabudowy i dużą ilością kwiatów. Urokliwymi wydały nam się zwłaszcza wąskie uliczki poprzecinane kanałami Renu oraz domy i kamienice udekorowane girlandami kwiatów. Wszystko to tworzyło wspaniały nastrój starego francusko-niemieckiego grodu.

Zwiedzanie miasta zaczęliśmy od Petit France oraz L’Ancienne Douane, następnie dotarliśmy do Cathedrale of Notre Dame, której wielkość oraz architektura robiły największe wrażenie. Gdy zmęczeni całodniowym zwiedzaniem udaliśmy się do hotelu, czekała na nas nie lada atrakcja: nasi strasbourscy opiekunowie zaprosili całą grupę na kolację do malowniczo położonej restauracji Au Pont Saint Martin 15, Rue des Moulins. W restauracji serwowano nam potrawy kuchni Alzackiej podając do tego wykwintne miejscowe czerwone wino. Po

Dyscyplina w parlamencie – to jest możliwe!

Następnego dnia, tuż po typowo francuskim śniadaniu, wsiedliśmy na statek wycieczkowy (cały oszklony), aby jeszcze raz nacieszyć się widokiem miasta. Rejs po kanałach Renu trwał ponad godzinę i zakończył się przy przystani usytuowanej naprzeciw okazałego gmachu Parlamentu Europejskiego. Niewątpliwą atrakcją było zjedzenie tam obiadu – wszak tuż obok nas siedzieli jedni z najbardziej znanych polityków świata.

Gdy weszliśmy na salę plenarną, mogliśmy na żywo obserwować wystąpienia, sprawozdania oraz dyskusje poszczególnych europosłów. Ciekawostką było to, że każda z osób zabierających głos trzymała się dyscypliny czasowej narzuconej przez prowadzącego obrady Hansa-Gerta Pötteringa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

Po obradach udaliśmy się na briefing na temat pracy i roli Parlamentu Europejskiego. Prowadził go jeden z pracowników parlamentu, który wyjaśnił nam, jakie są podstawowe zadania zwiedzanej instytucji oraz ilu posłów z danego kraju zasiada w ławach poselskich. Zaskoczeniem był dla nas fakt, że w czasie obrad wypowiedzi posłów tłumaczone są na żywo na 22 języki. Pod koniec briefingu odwiedził nas prof. Zdzisław Chmielewski, na którego zaproszenie przyjechaliśmy do Strasbourga. Był to moment na wzajemne poznanie, wspólne zdjęcie, a zwłaszcza podziękowania za umożliwienie nam zwiedzenia najważniejszej w Europie instytucji ustawodawczej. Jeszcze tego samego dnia w godzinach wieczornych wyjechaliśmy do Monachium. Tu sprawiono nam kolejną niespodziankę – nocleg w ekskluzywnym hotelu.

Stolicę Bawarii zwiedzaliśmy już indywidualnie. Każdy zobaczył to, co chciał. Jedni oddali się gorączce zakupów, inni dokładniej przyjrzeni się detalom architek-

tonicznym miejscowej starówki. Kilka osób odwiedziło monachijskie muzea. Byli też tacy, którym udało się pogodzić wszystko. Punktem wspólnym dla całej grupy było spojrzenie na bajecznie oświetlony stadion Allianz Arena (uczyniliśmy to z okien autokaru). Następnie, pełni wrażeń z wyjazdu, udaliśmy się w podróż powrotną do Zielonej Góry. Na miejsce przybyliśmy w czwartek nad ranem.

Benedykt Jach (student V roku historii)

....Instytut Filozofii

Wykład dr. Piotra Bylicy

5 listopada 2007 r. w ramach spotkań *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* mieliśmy okazję wysłuchać wykładu pt. *Czy psychiatra może wypisać skierowanie do egzorcysty? Analiza metodologiczna stosunku psychiatrii do problemu opętań*. Prelegent – dr Piotr Bylica (IF UZ) – przedstawił na wstępie sytuację problemową. W 1992 r. *Światowa Organizacja Zdrowia*, podczas 10 edycji klasyfikacji chorób, uznała dolegliwości określane terminami „trans” lub „opętanie”

za jednostki chorobowe. Powstaje wobec tego problem uzgodnienia ze sobą dwóch perspektyw badawczych: religijnej (katolickiej) oraz psychiatrycznej (naukowej). Zwolennicy tej ostatniej preferują wyjaśnienia naturalistyczne wspomnianych zjawisk chorobowych (zaburzeń dysocjacyjnych), zakładając – jak się zdaje – nie tylko naturalizm metodologiczny (należy udzielać wyjaśnień odwołujących się tylko do przyczyn naturalnych), lecz również naturalizm ontologiczny (nie istnieją nadnaturalne przyczyny owych zaburzeń).

Odmienne spojrzenie na fenomen opętań mają egzorcyci. Obecność nadnaturalnej przyczyny zaburzenia przejawiać się ma na różne sposoby m.in.: (1) w zachowaniu osoby opętanej objawia się ktoś, kto sprawuje nad nią kontrolę i kto przewyższa ją pod różnymi względami (np. wykształceniem); (2) siła nadnaturalna pojawia się (w zachowaniu osoby opętanej) niezależnie od woli tej osoby; (3) osoba opętana posługuje się biegle językiem, którego nigdy się nie uczyła; (4) osoba ta „mówi językami” (charyzmat glossolalii); (5) zna fakty z przeszłości, np. egzorcysty lub osób mu towarzyszących (potrafi wymienić grzechy, których te osoby nie wyznały podczas spowiedzi); (6) posiada niezwykłą siłę fizyczną (np. wąż kobietę tarzającą się po podłodze z trudem trzyma pięciu mężczyzn).

Dr Bylica przedstawił zarys historyczny kształtowania się poglądów nt. etiologii opętań, pokazując, jak stopniowo coraz więcej zwolenników zdobywały wyjaśnienia naturalistyczne. Można by zatem oczekiwać, że kategoria opętań zostanie wyeliminowana z języka medycyny. Stało się jednak inaczej. Czy zatem uznanie opętania za jednostkę chorobową nie stawia psychiatry w kłopotliwej sytuacji, gdy jego wysiłki zmierzające do wyleczenia chorej osoby okazują się bezskuteczne, w przeciwieństwie do zabiegów egzorcysty? To napięcie teoretyczne dr Bylica starał się wszechstronnie przedstawić słuchaczom. Odniosłem jednak wrażenie, że nazbyt ironicznie potraktował wyjaśnienia nadnaturalistyczne, niejako z góry je dyskredytując. Warto w związku z tym przypomnieć, że Jan Paweł II przeprowadził w Rzymie 27 marca 1982 r. skuteczny egzorcyzm nad 22-letnią Franciszką Fabrizi, stwierdzając po zakończonym obrzędzie: „Po raz pierwszy doświadczyłem czegoś takiego, to prawdziwie biblijna scena!”

Stanisław Hanuszewicz

wydział inżynierii ładowej i środowiska

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzeniu 28 listopada Rada Wydziału, której przewodniczył Dziekan prof. Tadeusz Kuczyński podjęła uchwały w następujących sprawach:

- Zatwierdzono zmiany wynikające z zaleceń Państwowej Komisji Akredytacyjnej dotyczące kierunku *inżynieria środowiska*.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie udzielenia urlopu naukowego dr inż. Sławomirowi Gibowskiemu.
- Zatwierdzono siatki na studia stacjonarne II stopnia na kierunku *budownictwo*.
- Przygotowano odpowiedzi na Apel skierowany we wrześniu 2007 r. do środowiska akademickiego i naukowego przez prof. Michała Kleibera, prezesa PAN, prof. Tadeusza Lutego, przewodniczącego KRASP, i prof. Leszka Rafalskiego, przewodniczącego Rady JBR w sprawie środków na finansowanie badań naukowych w Polsce.

- Wyrażono zgodę na ustalenie indywidualnego planu studiów na studiach niestacjonarnych Panu Ryszardowi Andrys oraz Pani Beacie Leszczyńskiej.

Marek Dankowski

10th Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics-Colloquium na UZ

Zakład Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa WILiŚ zorganizował pod kierunkiem prof. Krzysztofa Wilmańskiego kolejne naukowe spotkanie w międzynarodowym gronie: *10th Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics-Colloquium*, które odbyło się 20 października 2007 roku na naszej uczelni. Zgodnie z tradycją tych cyklicznych, co półrocznych spotkań, gospodarze oraz koledzy z innych zakładów Instytutu przygotowali i wygłosili referaty. Ponadto, w ramach współpracy z Instytutem Fizyki UZ interesujący wykład zaprezentował prof. Mirosław Dudek. Dodatkowo, po raz pierwszy, referenci wykonali również postery prezentujące tematykę swoich

prac. Postery te wypełniają obecnie nowe gabloty Instytutu Budownictwa w nowym budynku A-8.

Uroczystego otwarcia kolokwium i prezentacji uczelni, wydziału i instytutu dokonali kolejno prof. Józef Korbicz – prorektor UZ ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. Mieczysław Kuczma – prodziekan WILiŚ ds. nauki, i prof. Jakub Marcinowski – dyrektor IB. Odbyły się dwie sesje naukowe, a następnie zwiedzanie nowego Laboratorium Instytutu Budownictwa, podczas którego pracownicy instytutu zaprezentowali nowoczesny sprzęt i urządzenia laboratoryjne. Wygłoszono następujące 20-minutowe referaty w języku angielskim:

- K. Urbańska, M. Kuczma, *Modelling of masonry accounting for damage*;
- B. Kuczma, M. Kuczma, *Connectors in composite beams*;
- G. Burczyński, J. Marcinowski, *Numerical modelling of steel pylon supporting a suspended roof*;
- M. Dudek, *Magnetic materials with negative Poisson's ratio*;

- Zakład Konstrukcji Budowlanych:
 - 23.10. – prof. Jakub Marcinowski przedstawił problem *Technologiczne i konstrukcyjne aspekty projektu monumentalnego pomnika*;
 - 06.11. – mgr Włodzimierz Dyszak zaprezentował temat *Próbné obciążenie mostu kolejowego*;
 - 14.11. – dr Joanna Kaliszuk przedstawiła relacje z uczestnictwa w kursie *Advances of soft computing in Engineering*;
- Zakład Mechaniki Budowli:
 - 14.11. – prof. Krzysztof Wilmański omówił zagadnienie pt.: *Fale akustyczne w liniowej sprężystości*.
- Zakład Dróg i Mostów:
 - 05.11. – odbyło się seminarium szkoleniowo – promocyjne firmy HOBAS System Polska Sp. z o.o. na temat: *Systemy odwodnień dróg i mostów oraz przepusty HOBAS*;
- Zakład Hydrologii i Geologii Stosowanej:

PROFESOR KRZYSZTOF WILMAŃSKI Z ZAKŁADU MECHANIKI BUDOWLANEJ INSTYTUTU BUDOWNICTWA – ORGANIZATOR 10TH BOHEMIAN-SAXON-SILESIAŃ MECHANICS-COLLOQUIUM

PREZENTACJA NOWOCZESNEJ MASZYNY WYTRZYMAŁOŚCIOWEJ INSTRON 8804 W HALI LABORATORYJNEJ INSTYTUTU BUDOWNICTWA.

- A. Rahman Ali, *Influence of freezing on changes of porosity in brittle porous materials*;
- M. Kuczma, K. Kula, R. Schlebusch (TU-Dresden), B. W. Zastrau (TU-Dresden), *Composite structures with delamination*;
- W. Szajna, *Numerical simulation of soil-steel culverts interaction considering construction stages*;
- K. Wilmanski, *On waves in weakly nonlinear poroelastic materials modeling impacts of meteorites*.

Inicjator spotkań, prof. Bernd W. Zastrau z TU w Dreźnie zakomunikował, że następne **11th Bohemian-Saxon-Silesian Mechanics-Colloquium** odbędzie w TU Dresden, a jego organizatorem będzie prof. Michael Beiteltschmidt.

Bożena Kuczma

Seminaria naukowe

W ostatnim czasie na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska odbyły się następujące seminaria naukowe i wykłady:

- 26.10. – dr Magda Hudak przedstawiła referat nt.: *Geoinżynierska charakterystyka zlewni zbiornika antropogenicznego w rejonie Łęknicy*;
- Zakład Ochrony i Rekultywacji Gruntów:
 - 17.10. – dr hab. Marek Jarecki z National Soil Tillage Laboratory (2150 Pamel Driver; Ames; Iowa; USA) zaprezentował temat *Emisja gazów cieplarnianych z terenów użytkowanych rolniczo*;
- Zakład Ekologii Stosowanej:
 - 16.11. – mgr Katarzyna Bednarz omówiła zagadnienie pt.: *Zastosowanie metod bioindykacyjnych do oznaczania toksyczności grzybów pleśniowych do obiektach budowlanych*;
- Zakład Sieci i Instalacji Sanitarnych:
 - 14.11. – prof. Zygmunt Lipnicki przedstawił referat nt.: *Wykorzystanie energii geotermalnej*.

Wykłady

- 15.11. – na zaproszenie Dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska odbył się wykład **prof. dr hab.**

inż. h.c. **Czesława Woźniaka** pt. *Sytuacje konflikto-
we i ich łagodzenie*. Profesor Czesław Woźniak pro-
wadzi zajęcia ze studentami i doktorantami na Poli-
technice Częstochowskiej i Łódzkiej. Niezależnie od
pracy na uczelniach w Polsce, prof. Czesław Woźniak
utrzymuje międzynarodową współpracę naukową w
Niemczech, we Włoszech, Francji, Szwecji, Chinach i
Japonii. Ostatnio Profesor zajmuje się zagadnieniami
modelowania matematycznego ośrodków o zmiennym
rozkładzie parametrów, np. gęstości (ang. FGM-
Functionally Graded Materials). Działalność naukowa
Profesora zawsze dotyczyła powiązań struktur ma-
tematycznych z problemami fizycznymi o znaczeniu
inżynierskim.

oprac. Bożena Kuczma, fot. Artur Frątczak

- 15.11. – Instytut Budownictwa UZ oraz Lubuska Izba Budownictwa zorganizowały seminarium nt.: *Dawne kopalnie węgla brunatnego w Zielonej Górze – historia czy realne zagrożenie*. Autorami tematu byli pracownicy Instytutu Budownictwa UZ – dr Agnieszka Gontaszewska i dr Andrzej Kraiński. Na seminarium szczególnie miła i wskazana była obecność osób

zajmujących się projektowaniem i wykonawstwem budowlanym na terenie miasta Zielona Góra oraz w najbliższych jego okolicach, np. w miejscowościach Świdnica, Wilkanowo czy Słone.

Forum Uczelni Technicznych

Pod koniec października na Politechnice Lubelskiej w Lublinie odbyła się ogólnopolska konferencja samorządów studenckich pod nazwą **XXIV Forum Uczelni Technicznych**. Swoimi treściami merytorycznymi Konferencja była zwrócona w kierunku spraw bieżących studentów oraz wzbudzenia zainteresowania studiami technicznymi, w tym inżynierskimi uczniów szkół ponadgimnazjalnych, w sposób aktywny promując wśród tych ostatnich zawód inżyniera. Naszą zielonogórską Uczelnię reprezentowały na FUT dwie osoby: **Sylwia Świątek** z WILiŚ i **Bartek Kubik** WEiT. Koleżanka Sylwia Świątek jest również Przedstawicielem Studentów w Radzie Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ. Honorowy patronat nad Lubelską Konferencją objęli: Prezydent Miasta Lublin – dr Adam Wasilewski i JM Rektor Politechniki Lubelskiej – prof. Józef Kuczmaszewski.

W trakcie Konferencji studenci pracowali w trzech grupach roboczych, których celem było opracowanie założeń i ustalenie rzeczywistych form współpracy ze szkołami ponadgimnazjalnymi w zakresie pozyskiwania ich absolwentów. Jak bowiem wiadomo, wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych brakuje powszechnej informacji o walorach i znaczeniu uczelni technicznych oraz o perspektywach zawodowych, jakich realizację otwierają one przed swoimi absolwentami. Według ogólnego mniemania, studia techniczne są trudne.

Tak więc, wspomniane trzy grupy robocze zajmowały się między innymi dopracowaniem mechanizmu spotkań zespołów studenckich z uczniami szkół ponadgimnazjalnych, przygotowaniem informatora skierowanego do uczniów tych szkół, a także opracowaniem prezentacji multimedialnej ważnych kierunków studiów

technicznych z możliwością ich przedstawienia na stronach www samorządów studenckich i poszczególnych uczelni. Działalność ta wpisuje się w ogólnopolską kampanię promującą studia inżynierskie. Z największą przyjemnością informujemy, że Sylwia Świątek i Bartek Kubik, prezentując na XXIV FUT materiały opracowane przez studentów naszego Wydziału, zdobyli uznanie i równocześnie wywalczyli prawo do organizacji przyszłorocznej konferencji ogólnopolskiej – Forum Uczelni Technicznych, w murach Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Serdecznie gratulujemy i z całego serca życzymy powodzenia. Już prywatnie – jako korespondent wydziałowy – mam nadzieję, że nasza Uczelnia i Wydział udziela Państwu wszelkiej w tym zakresie pomocy.

IX Sympozjum PSMB

W dniach 18-20 października w Zakopanem odbyło się IX Sympozjum nt.: *Ochrona obiektów budowlanych przed wilgocią, korozją biologiczną i ogniem*. Organiza-

discypliny naukowej w Polsce, którą rozwinął równoległe z ochroną drewna, jest autorem licznych fundamentalnych prac naukowych, realizowanych samodzielnie lub wraz z zespołem współpracowników. Był On jednocześnie organizatorem lub współorganizatorem szeregu istotnych dla gospodarki narodowej i budownictwa rozwiązań technicznych i organizacyjnych w tym zakresie. Dorobek naukowy prof. J. Ważnego jest udokumentowanym w ok. 450 publikacjach. Przeszło 120 z nich ukazało się zagranicą w czołowych czasopiśmie branżowych... Liczba cytowań prac Profesora w literaturze światowej wg „Science Citation Index” wynosi ok. 200 pozycji... Ostatnio prof. J. Ważny poświęcił sporo uwagi opracowaniu metody porównawczej światowych standardowych badań toksykometrycznych, w dążeniu do uzyskania współczynników przeliczeniowych wartości biocydowych według tych metod. Celem tych studiów jest przygotowanie do opracowania w przyszłości jednolitej, światowej metody, ewentualnie standardu światowego”.

W ramach Konferencji zorganizowano również wycieczki tematyczne m.in. na Orawę oraz po polskiej stronie mogli zobaczyć m.in. XIV w. kościółek drewniany w Dębnie, dwór Tetmajerów w Łopusznej, zamki w Czorsztynie i Nidzicy, zaporę wodną na Dunajcu oraz przykłady regionalnej drewnianej zabudowy wiejskiej na polskim Spiszu.

Uczestników Konferencji zegnało Zakopane i Tatry zaspane pierwszym tegorocznym śniegiem.

Konferencja Architektów w Krakowie

Od 30 listopada do 1 grudnia br. w Krakowie odbywały się obrady Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Definiowanie Przestrzeni Architektonicznej*. Podczas corocznych konferencji, organizowanych przez Instytut Projektowania Architektonicznego Politechniki Krakowskiej, podejmowane są dyskusje o architekturze jako sztuce budowania, relacjach pomiędzy teorią a praktyką architektoniczno-budowlaną. Uczestnikami spotkań byli przedstawiciele uczelni polskich, włoskich, angielskich, niemieckich, USA, RPA. Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali pracownicy Zakładu Budownictwa Ogólnego i Architektury: dr inż. Wojciech Eckert, dr inż. Beata Nowogońska, dr inż. arch. Marta Skiba, dr inż. arch. Sławomir Łotysz, mgr inż. arch. Paweł Kochański. Artykuły koleżanek i kolegów, przygotowane na tegoroczne rozmowy, zostały opublikowane w Czasopiśmie Technicznym.

Marek Dankowski

Seminarium szkoleniowe firmy HOBAS System Polska

5 listopada 2007 roku w auli Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się seminarium szkoleniowe na temat *Systemy odwodnień dróg i mostów oraz przepusty HOBAS®*, zorganizowane przez UZ i firmę Hobas System Polska Sp. z o.o.

W programie seminarium było m.in. omówienie nowoczesnych systemów odwodnień dróg, mostów i wiaduktów, które odgrywają niezwykle istotną rolę w zapewnieniu trwałości tych obiektów z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju w budownictwie. Celem spotkania było ponadto przedstawienie zagadnień budowy przepustów mostowych, które możliwe są do zastosowania w inżynierii komunikacyjnej tak drogowej, jak i kolejowej również jako przejścia dla zwierząt. Dodatkowym istotnym elementem było zaprezentowanie technologii bezwykopowej (mikrotunelowanie i przeciski). Firma Hobas

UCZESTNICZY SYMPOZJUM NA ZANKU W NIDZICY (FOT. MAREK DANKOWSKI)

torem Sympozjum było Polskie Stowarzyszenie Mikologów Budownictwa z siedzibą we Wrocławiu, natomiast współorganizatorami byli: Komitet Technologii Drewna PAN w Warszawie, Instytut Budownictwa Politechniki Wrocławskiej z Wrocławia, Instytut Technologii Drewna Akademii Rolniczej w Poznaniu oraz Komitet Trwałości Budowli ZGPZITB. Członkiem Komitetu Organizacyjnego Konferencji, któremu przewodniczył dr Jerzy Karyś z Instytutu Budownictwa Politechniki Wrocławskiej, był również piszący te słowa, dr Marek Dankowski z Instytutu Budownictwa UZ.

Na Sympozjum przedstawili referaty nasi koledzy z Instytutu Budownictwa, a mianowicie dr Wojciech Eckert i dr Beata Nowogońska: *Wpływ czynników zewnętrznych na przedawaryjny stan szkieletowego kościoła w Sękowicach* oraz dr Marek Dankowski i mgr Artur Frątczak: *Problemy techniczne związane z renowacją XIV – wiecznego kościoła drewnianego*. Należy z dumą i radością podkreślić, że prowadzący Konferencję zauważyli, docenili i pozytywnie podkreślili kunszt Kolegi Artura Frątczaka w zakresie i w sposobie zreferowania tematu.

Trzeba także zaznaczyć, iż tegoroczne IX Sympozjum PSMB odbyło się w roku Jubileuszu 80-lecia urodzin prof. **Jerzego Ważnego**, Przewodniczącego Honorowego Konferencji oraz jednocześnie w 58-lecie Jego pracy naukowo-badawczej, zwłaszcza w zakresie mikologii budowlanej. Jak napisano w przedmowie do materiałów konferencyjnych, „... jest On twórcą tej

do wykonywania w/w systemów wykorzystuje nowoczesne materiały jakimi są żywice *pleistrowe wzmocnione włóknem szklanym – GRP* (ang. *glass reinforced polymer*).

Gości zgromadzonych w auli ze strony Uniwersytetu Zielonogórskiego przywitał Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska prof. Tadeusz Kuczyński oraz Dyrektor Instytutu Budownictwa prof. Jakub Marcinowski, który zaprezentował również działalność naukowo-dydaktyczną Instytutu Budownictwa. Ze strony Hobas System Polska Sp. z o.o. uczestników seminarium przywitał Prezes firmy – Lech Skomorowski.

Wykład wprowadzający w tematykę seminarium przygotowany wspólnie z mgr Anną Staszczuk wygłosił Kierownik Zakładu Dróg i Mostów Instytutu Budownictwa prof. Adam Wysokowski. Z ramienia firmy Hobas wygłoszono ponadto następujące referaty: Robert Kaszew-

ski – *Odwodnienie dróg, mostów i wiaduktów*, Robert Strużyński – *Krótko o przepustach* oraz Jacek Głowacki *Mikrotunelowanie i przeciski*.

W spotkaniu wzięło udział blisko 180 osób – przedstawiciele różnych środowisk związanych z budownictwem drogowo-mostowym oraz inżynierią sanitarną – projektantów, inwestorów i wykonawców, nie tylko funkcjonujących na obszarze naszego miasta, ale przybyłych również z Krakowa, Wrocławia i Leszna. Wśród uczestników seminarium nie zabrakło pracowników Instytutu Budownictwa i Instytutu Inżynierii Środowiska oraz studentów.

Seminarium podsumowano ożywioną dyskusją, której zwieńczeniem była prezentacja nowego laboratorium Instytutu Budownictwa UZ.

Adam Wysokowski,
Anna Staszczuk

wydział matematyki informatyki i ekonometrii

30.06-3.07.2008 r. odbędzie się we Wrocławiu konferencja naukowa: 13th International Symposium on Dynamic Games and their Applications. Należy ona do cyklicznych imprez naukowych pod egidą The International Society of Dynamic Games - Towarzystwa skupiającego zainteresowanych teorią gier dynamicznych (różniczkowych, stochastycznych, powtarzalnych itd.). Przewiduje się 6 wykładów plenarnych przygotowanych przez zaproszonych wybitnych specjalistów, 4 szkolenia tematyczne i wiele referatów zgłoszonych przez uczestników. Organizatorzy zapraszają na stronę www.im.pwr.wroc.pl/isdg2008 i do udziału w konferencji. Tematyka konferencji dotyczy szerokiego wachlarza zagadnień, również z zakresu gier statycznych, gier kooperacyjnych, ekonomii matematycznej. O rosnącym znaczeniu teorii gier w wielu dziedzinach - ekonomii, naukach inżynierskich, biologii i innych nie trzeba już mocno przekonywać. Świadczą o tym fakty i bardzo prestiżowe nagrody dla naukowców stosujących metody teorii gier w swoich badaniach. Wystarczy wspomnieć Nagrody Nobla z ekonomii w latach 2005 i 2007. Planowana konferencja we Wrocławiu będzie miała uczestników ze wszystkich kontynentów i będzie poważnym wydarzeniem w tej dziedzinie na skalę międzynarodową. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego jest profesor Andrzej Nowak z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

A. Nowak

* * *

W ramach seminarium wydziałowego wygłoszono następujące referaty:

- 17 października, prof. Krzysztof Pawałowski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu): *Grupy skończone, ich reprezentacje i działania gładkie na sferach*;
- 24 października, dr Anna Karczewska (UZ): *Stochastyczne równania Volterra typu splotowego*;
- 14 listopada, mgr Agnieszka Suchocka (UZ): *Metody rzutowania naprzemiennego*;
- 21 listopada, prof. dr hab. Paweł Domański (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań): *Przestrzeń funkcji analitycznych zmiennej rzeczywistej nie ma bazy Schaudera*;
- 28 listopada, dr Krzysztof Feledziak (UZ): *Topologiczne własności przestrzeni funkcji wektorowych*.

20 listopada odbył się pierwszy w tym roku odczyt organizowany przez Koło Matematyków MUZG przy współudziale Wydziału oraz Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego. Tym razem gościliśmy znakomitego mówcę i popularyzatora matematyki prof. Jarosława Górnickiego. Szczegóły, jak zawsze, na stronie www.muzg.uz.zgora.pl.

Dorota Krassowska

Spotkanie inauguracyjne-integracyjne kierunku *Inżynieria Biomedyczna*

26 października 2007 r. odbyło się spotkanie wszystkich zaprzyjaźnionych ludzi związanych z nowym kierunkiem *inżynieria biomedyczna*. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele władz UZ: Rektor UZ, prof. Czesław Osękowski, Dziekani Wydziału Mechanicznego - prof. Edward Kowal i Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - prof. Andrzej Pieczyński, nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia dydaktyczne na kierunku, zaproszeni goście: prof. Kazimierz Bącał, wieloletni pracownik WSI oraz prekursor działań naukowo-badawczych związanych z zastosowaniem techniki w medycynie, prof. Sylwester Gogolewski, specjalista w dziedzinie badań i zastosowań biopolimerów, dr Lechosław Ciupik, który reprezentował producentów oraz potencjalnych pracodawców, dr Bartosz Kudliński, przedstawiciel szpitala wojewódzkiego oraz studenci pierwszego międzywydziałowego kierunku studiów na UZ. Na spotkaniu pojawili się również przedstawiciele mediów.

Spotkanie prowadzone było przez koordynatora kie-

runku prof. Elżbietę Krasicką-Cydzik, która powitała wszystkich serdecznie. Potem głos zabrał Rektor UZ. Dzielać się w ciepłych słowach swoimi myślami obiecał wspierać nowy kierunek. Następnie wystąpił dr Kudliński, sygnalizując w krótkich słowach ograniczone możliwości lekarzy i potrzebę specjalistów-inżynierów, którzy będą ich spierać. Jako kolejny głos zabrał dr Ciupik, wspominając w swym krótkim wystąpieniu o tworzeniu zaplecza laboratoryjnego oraz możliwościach związanych ze stypendiami dla najlepszych studentów kierunku *inżynieria biomedyczna*. Kolejne, dłuższe wystąpienie, związane było z bioresorbowalnymi polimerami, a dzielił się nim prof. Gogolewski.

Oprócz wystąpień na tym historycznym spotkaniu nie zabrakło również innych elementów, takich jak zdjęcie zbiorowe czy wpisy do kroniki. Miło nam również donieść, że wydarzenie to uświetnili swym występem studenci koła naukowego 'mUza' z Wydziału Artystycznego pracujący pod kierunkiem dr Anny Łuczak. Dziękujemy i liczymy, że będzie więcej takich "rozśpiewanych" spotkań.

Krzysztof Białas-Heltowski

Wydział
mechaniczny

UCZESTNICY SPOTKANIA

MUZA - MARCIN SZEFNER (VOCAL), JAKUB BARTUSZ (KLARNET), ALBERT BEZDZICZEK (PIANO)

Studenci wśród dzieci

Z okazji Mikołajek studenci III roku opieki i profilaktyki niedostosowania społecznego, pod opieką dr Katarzyny Kochan przygotowali przedstawienia, które obejrżeli uczniowie z zielonogórskich szkół i przedszkoli. Studenci odwiedzili Przedszkole Sióstr Elżbietanek, Ekologiczną Szkołę Podstawową nr 22 oraz Szkołę Podstawową nr 6 w Zielonej Górze. Wystawione zostały sztuki *Ciepłe i puchate*, *Królowna Śnieżka*, *Nie ma tego złego* oraz *Dwunastu braci*. Do większości z nich studenci samodzielnie opracowali scenariusze. Ich autorstwa były również wspaniałe kostiumy oraz stroje.

Występy w placówkach poprzedziły liczne przygotowania oraz próby. W efekcie tych starań powstały niemal profesjonalne przedstawienia. Ich wysoką jakość podkreślali nauczyciele oraz wskazywała na nią pełna zaangażowania reakcja młodych widzów. Studenci w ten sposób podziękowali placówkom, które stale współpracują z Uniwersytetem Zielonogórskim. Nauczyciele wskazywali również na ogromną potrzebę częstszych

kontaktów studentów i dzieci.

Swój debiut aktorski bardzo przeżyli studenci, o czym świadczy fakt, że dwie z czterech grup teatralnych, tuż po zakończeniu występów, mimo zmęczenia, spisały swoje wrażenia i przeżycia, związane z tym przedsięwzięciem:

„W pewnym mieście wszyscy byli zdrowi i szczęśliwi. Każdy z jego mieszkańców rozdawał innym coś, czego coraz bardziej przybywało. Wszyscy swobodnie obdarowywali się Ciepłym i Puchatym wiedząc, że nigdy go nie zabraknie...”. Takimi słowami rozpoczynało się nasze przedstawienie, które przygotowaliśmy dla SP nr 6 w Zielonej Górze.

Zamierzaliśmy zrobić zwykły teatrzyk cieni, w którym przedstawimy sytuacje z życia codziennego, w których, mimo, iż nie zdajemy sobie z tego sprawy, jest pełno dobra i miłości. Tą harmonię po pewnym czasie zburzyła zła czarownica, która zaczęła obdarzać ludzi złymi

Wydział
nauk
pedagogicznych
i społecznych

ZDJĘCIE Z PRZEDSTAWIENIA „NIE MA TEGO ZŁEGO”.

uczuciami, przez co wszyscy stali się nieszczęśliwi. Jak w każdej bajce, również i w tej, dobro zwyciężyło i to właśnie chcieliśmy przekazać młodym widzom.

Miało być prosto i przyjemnie, ale nasze próby wyglądały niekiedy, jak sceny z filmu fantasy. Lasery przebiły się przez białe płótno, za którym niczym z *Matrixa* w powolnym tempie, ukazując każdy szczegół, poruszały się postacie aktorów amatorów, czyli studentów III OiPNS lab.3.

Zaplanowaliśmy wspaniały dzień premiery. Marzyliśmy o purpurowych chodnikach prowadzących nas do szkoły i o błyskach fleszy najlepszych papparazzi. Rozczarowaliśmy się. Na ulicy czekała na nas chlapa, mroźny wiatr i drobne krople deszczu, które coraz bardziej psuły nasze oczekiwania. Jednak magia 6 grudnia istnieje, bo gdy tylko zobaczyliśmy twarze dzieci od razu odzyskaliśmy zapał. Przedstawienie zaczęło się... Na sali zapadła wielka cisza, po czym usłyszeliśmy komentarze młodych krytyków: „nie boimy się czarownicy”, „ta siekiera była nieprawdziwa”. Wszyscy bardzo przeżywali to, co działo się na scenie. Gdy przedstawienie skończyło się, poczuliśmy ogromną satysfakcję słysząc brawa i prośby o bis.

Po wielkiej premierze był czas dla fotografów, którzy uwiecznili na zdjęciu niedoświadczonych aktorów z bardzo surową publicznością. Nie chwając się, była także chwila na rozdawanie autografów. Mamy nadzieję, że po tym wspaniałym spektaklu, będziemy mogli zagrać cienie u boku Brad'a Pitt'a

Swoje przeżycia spisali także studenci, wystawiający sztukę *Nie ma tego złego*:

„Przedstawienie wypadło wspaniale, dzieci były cudowne, żywo reagowały na wszystko, co działo się na scenie i stworzyły taką

atmosferę, że czuliśmy się, jak prawdziwi aktorzy. Najbardziej zaskoczyła nas reakcja małej publiczności na pojawienie się na scenie wilka. Nagle po sali rozniósł się tak wielki pisk przerażenia, że trudno było kontynuować przedstawienie. Dzieci bardzo żywo zareagowały także widząc smoka wawelskiego.

Na koniec przedstawienia dzieci wzięły udział w mini quizie, dotyczącym wystawianej sztuki. Uczniowie, którzy prawidłowo odpowiedzieli na pytania otrzymali w nagrodę niektóre elementy naszych kostiumów oraz rekwizyty, np. krasnale podarowały swoje czapki, a król berło i koronę.

Przedstawienie, zarówno nam, jak i maluchom dostarczyło wiele radości i satysfakcji”.

Należy mieć nadzieję, że tego typu spotkania studentów z młodymi zielonogórczanami będą w przyszłości kontynuowane i staną się tradycją Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych.

Katarzyna Kochan

TEATR ŚWIATEŁ I CIENI. PRZEDSTAWIENIE „CIEPŁE I PUCHATE”.

Panu
dr. inż. Januszowi Baranowskiemu
 Dyrektorowi Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego
 wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci brata
 dr. inż. Bernarda Baranowskiego
 składają
 Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,
 współpracownicy z Centrum Komputerowego oraz pracownicy Pionu

.....
 pion
 prorektora
 ds. nauki
 i współpracy
 z zagranicą

Festiwal Nauki, Zielona Góra 2008

Informujemy, że rozpoczęły się przygotowania do *Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2008*, który odbędzie się w dniach **8-9 czerwca 2008 r.** Podobnie jak w poprzednich edycjach, impreza składać się będzie z trzech części: kluczowego *Festynu naukowego* organizowanego w niedzielę w centrum miasta (w tym roku pod hasłem *Nauka jutro*), poniedziałkowego *Dnia otwartego* pod hasłem *Wydziały zapraszają* oraz *Pikniku pracowniczego* organizowanego tydzień przed imprezami głównymi.

Zapraszamy na stronę *Festiwalu* <http://www.fn.uz.zgora.pl>, gdzie można znaleźć opis imprezy, informacje bieżące oraz formularz zgłoszenia projektu – termin składania propozycji mija **15 lutego 2008 r.**

Przypominamy, iż na każdym Wydziale działa Koordynator Wydziałowy nadzorujący przygotowania do *Festiwalu*, swego przedstawiciela w Komitecie Programowo-Organizacyjnym mają również studenci.

Liczymy na dużą aktywność całej społeczności akademickiej naszej Uczelni w 5. już edycji imprezy!

Agnieszka Rożewska

....Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii

Promocja 7. Programu Ramowego na UZ

W dniu 6 listopada 2007 r. Punkt Kontaktowy Programów Badawczych (przy CPTT) wraz z Regionalnym Punktem Kontaktowym z Poznania zorganizował Dzień Informacyjny poświęcony promocji *7. Programu Ramowego Unii Europejskiej*. Podczas seminarium kon-

sultantki – Ewa Kocińska oraz Izabela Stelmaszewska – przypomniały podstawowe informacje na temat Programu: zakres tematyczny, priorytety i cele programu, ofertę stypendialną oraz założenia finansowe. W spotkaniu wzięło udział ok. 50 pracowników naszej uczelni.

Koordinacja lub uczestnictwo w projektach *7. Programu Ramowego* podnosi prestiż nie tylko zespołu naukowego realizującego projekt, ale również naszej uczelni. Jest doskonałym sposobem na prowadzenie badań na wysokim poziomie naukowym, podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych, udział międzynarodowych konferencjach i spotkaniach, a także zakup nowoczesnej aparatury i urządzeń. Dlatego w imieniu Dyrektora Krajowego Punktu Kontaktowego dr. Andrzeja Siemaszko oraz Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą naszego Uniwersytetu – prof. Józefa Korbicza zapraszamy do włączania się w europejskie inicjatywy dotyczące badań naukowych, rozwoju i nowych technologii.

Jednocześnie informujemy, że na stronach Punktu Kontaktowego Programów Badawczych (<http://www.kpkb.uz.zgora.pl>) znajdują się aktualne wiadomości na temat 7. PR – ogólne założenia programu, konkursy na projekty ogłaszane przez Komisję Europejską oraz zapowiedzi kolejnych seminariów i warsztatów, a także materiały szkoleniowe.

Zachęcamy do korzystania z naszych serwisów, a także portali internetowych: Krajowego Punktu Kontaktowego (<http://www.kpk.gov.pl>), CORDIS (<http://cordis.europa.eu>), a także bezpośrednich kontaktów z pracownikami Punktu (tel. 068 3283209, e-mail: J.Patalas@cptt.uz.zgora.pl oraz K.Wloch@cptt.uz.zgora.pl, adres: Kampus A, ul. Szafrana 2, siedziba AIP, pok. 9-3)

Kinga Wloch

Nowe projekty realizowane przez CPTT

Projekt I: *B2Europe West Poland*

Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii będzie realizowało projekt *B2Europe West Poland* wraz z ośmioma partnerami z Polski zachodniej: Wrocławskim Centrum Transferu Technologii (WCTT) przy Politechnice Wrocławskiej, Poznańskim Parkiem Naukowo-Technologicznym (PPNT) przy Fundacji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Biurem Programów Międzynarodowych Politechniki Szczecińskiej, Dolnośląską Agencją Rozwoju Regionalnego S.A. (DARR) – Wałbrzych, Fundacją *Kaliski Inkubator Przedsiębiorczości*, Centrum *Euro Info* przy Zachodniopomorskim Stowarzyszeniu Rozwoju Gospodarczego – SCP w Szczecinie, Stowarzyszeniem *Promocja Przedsiębiorczości* w Opolu oraz Agencją Rozwoju Regionalnego S.A. w Koninie. Głównym koordynatorem projektu jest Wrocławskie Centrum Transferu Technologii.

W chwili obecnej trwają przygotowania do rozpoczęcia realizacji zadań projektu. W listopadzie koordynator projektu podpisał umowę z Komisją Europejską. Budżet całego projektu to kwota 2.876.077 EUR (zgodnie z wnioskiem na pierwsze trzy lata), natomiast środki dla CPTT to – 117.515 EUR. Projekt obejmuje działania na rzecz przedsiębiorstw zarówno w województwie lubuskim, jaki na całym terenie realizacji projektu. Stąd też część działań będzie miała finansowanie centralne.

CPTT we współpracy z zespołami badawczymi naszej uczelni, innymi instytucjami otoczenia biznesu z woj. lubuskiego oraz Brandenburgii (Ośrodek Innowacji NOT, izby przemysłowo-handlowe, stowarzyszenia, jednostki badawczo-rozwojowe i in.) będą udzielały wsparcia przedsiębiorcom i firmom. Do naszych głównych zadań należeć będą:

1. Informacja, doradztwo, kooperacja z biznesem:
 - udzielanie indywidualnych porad, informacji, organizacja seminariów, dni informacyjnych nt. europejskich regulacji i dyrektyw, programów dotyczących przemysłu, rozliczeń finansowo-podatkowych stosowanych w Europie;
 - wspieranie i promocja lokalnych grup biznesowych w ich udziałach w programach i projektach europejskich;
 - promocja dobrych praktyk dotyczących współpracy MSP w Europie, w kraju, w regionie;
 - organizacja misji gospodarczych, spotkań biznesowych, prezentacji indywidualnych firm na rzecz rozwoju współpracy transgranicznej i międzynarodowej;
2. Innowacje, technologia i transfer wiedzy:
 - rozpowszechnianie informacji na temat innowacji, transferu technologii (założenia polityki europejskiej, legislacja, programy wspierające) poprzez udzielanie informacji i organizację szkoleń dla MSP, ale również poprzez samo doszkadzanie się kadry CPTT;
 - rozwój platformy internetowej dotyczącej wdrażania innowacji w regionie i zachodniej Polsce;
 - promocja w mediach zagadnień związanych z innowacjami, transferem wiedzy i nowymi technologiami, promocja dobrych praktyk;
 - upowszechnianie wyników badań i ich komercjalizacja;
 - organizacja wizytacji w firmach;
 - kojarzenie firm w celu ich lepszej współpracy w obrębie województwa, kraju i zagranicy – organizacja spotkań brokerskich, targów, misji gospodarczych;

- przeprowadzenie audytu technologicznego;
3. Programy ramowe dla MSP
 - udzielanie informacji (różnymi kanałami medialnymi) nt. programów badawczych Unii Europejskiej skierowanych do MSP;
 - organizacja seminariów, dni informacyjnych dotyczących programów unijnych wspierających MSP;
 - pomoc w poszukiwaniu partnerów do projektów, szkolenia nt. pisanie wniosków, zarządzania projektami.
 4. Wspólne działania na rzecz sieci *B2Europe*
 - współpraca z partnerami sieci – udział w spotkaniach dotyczących strategii i priorytetów, promocja aktywności całej sieci;
 - współpraca z instytucjami otoczenia biznesu w regionie w celu pełnowartościowej obsługi klientów sieci;
 - wspólne pisanie opracowań, raportów, sprawozdań dla koordynatora i Komisji Europejskiej.

Projekt II: *Standardy współpracy nauki z gospodarką w województwie lubuskim – promocja lubuskiej przedsiębiorczości*

Decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 listopada 2007 r. *Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii* otrzymało dofinansowanie na realizację projektu w ramach programu Ministra NiSW *Kreator Innowacyjności – wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej* pt. *Standardy współpracy nauki z gospodarką w województwie lubuskim – promocja lubuskiej przedsiębiorczości*. Projekt będzie realizowany w latach 2008-2009, a kwota dofinansowania z Ministerstwa sięga 213.840 zł.

Głównymi celami projektu są: opracowanie dokumentu *Standardy współpracy nauki z gospodarką w woj. lubuskim* oraz budowa *Punktu Promocji Przedsiębiorczości* (PPP) w strukturze CPTT. Oczekiwanymi rezultatami będą wzrost liczby komercyjnych rozwiązań innowacyjnych opracowanych przez pracowników naukowo-badawczych UZ oraz zwiększenie skuteczności działalności CPTT poprzez działania PPP.

Głównymi zadaniami CPTT będą:

- badania ankietowe służące specyfikacji zleceń ze strony przemysłu dla UZ;
- opracowanie karty zleceń „nauka-przemysł”;
- organizacja konferencji promujących projekt i działalność PPP;
- budowa portalu internetowego związanego z projektem;
- opracowanie dokumentu określającego standardy współpracy między nauką i przemysłem;
- opracowanie koncepcji, struktury i zaplecza technicznego Punktu Promocji Przedsiębiorczości (PPP);
- organizacja tematycznych warsztatów przez PPP;
- udział pracowników CPTT w konferencjach krajowych i zagranicznych, targach i misjach, szkoleniach, warsztatach podnoszących kompetencje i doświadczenia.

Oba projekty służyć mają zacieśnianiu współpracy między zespołami naukowo-badawczymi Uniwersytetu a MSP naszego województwa. Liczymy na wsparcie naszych działań przez pracowników uczelni oraz aktywny udział przedsiębiorców regionu w inicjatywach podejmowanych przez Centrum.

Kinga Włoch

....Dział Nauki

Promocje doktorskie na Uniwersytecie Zielonogórskim

19 października 2007 roku miała miejsce siódma już w historii Uczelni promocja prac doktorskich. Uroczystość odbyła się w obecności władz, promotorów oraz rodzin młodych naukowców.

Dyplomy odbierało 30 doktorów, z czego:

- z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – 3 doktorów (informatyka)
- z Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych – 5 doktorów (pedagogika)
- z Wydziału Mechanicznego – 6 doktorów (budowa i eksploatacja maszyn)
- z Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska – 2 doktorów (1 inżynieria środowiska; 1 budownictwo)
- z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii – 5 doktorów (matematyka)
- z Wydziału Humanistycznego – 7 doktorów (historia)
- z Instytutu Filozofii – 2 doktorów (filozofia)

Otrzymanie stopnia doktora wymaga ważnych badań, publikacji, egzaminów i rozprawy doktorskiej na oryginalny i jeszcze niezbadany temat. Jest to pierwszy stopień w rozwoju młodej kadry.

Wszystkim nowym doktorom życzymy powodzenia w dalszym prowadzeniu badań naukowych i pracy dydaktycznej!

Lista doktorów:

dr inż. Andrzej Stasiak

doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka
 Temat: *Automatyczna dekompozycja specyfikacji behawioralnej sprzętowo-programowego mikrosystemu cyfrowego*
 Promotor: prof. dr hab. inż. Marian Adamski
 Recenzenci: prof. dr hab. inż. Aleksandr Barkalow, prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień
 Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

dr inż. Agnieszka Duraj

doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka
 Temat: *Algorytmy rozpoznawania zespołu QRS w sygnałach elektrokardiograficznych pochodzących od pacjentów z wszczepionym układem stymulującym*
 Promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk

Recenzenci: dr hab. inż. Dariusz Uciński, prof. UZ, dr hab. inż. Piotr Augustyniak, prof. AGH
 Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk

doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka
 Temat: *Zastosowanie konwertera adresów do zmniejszenia rozmiaru pamięci mikroprogramowanego układu sterującego ze współdzieleniem kodów*

Promotor: dr hab. inż. Larysa Titarenko

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Marian Adamski, dr hab. inż. Dariusz Kania
 Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

dr Aneta Rudzińska-Rogoża

doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika
 Temat: *Sytuacje społeczne w szkole dzieci z dysleksją*

Promotor: prof. dr hab. Krystyna Ferenz
 Recenzenci: dr hab. Aleksandra Maciarz, prof. DSWETWP, prof. dr hab. Jadwiga Izdebska
 Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

dr Krzysztof Wąj

doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika
 Temat: *Nastolatki wobec prokreacji i rodzicielstwa w badaniach eksperymentalnych*

Promotor: dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Alicja Kargulowa, prof. dr hab. Andrzej Jaczewski
 Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

dr Ewa Szumigraj

doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika
 Temat: *Radzenie sobie współzależnych matek osób narkotyzujących się*

Promotor: prof. dr hab. Alicja Kargulowa

Recenzenci: prof. dr hab. Olga Czerniawska, dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ
 Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

dr Marcin Szumigraj

doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika
 Temat: *Dwa poziomy poradnictwa kariery*

Promotor: prof. dr hab. Alicja Kargulowa

Recenzenci: prof. dr hab. Mieczysław Malewski, dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ
 Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

dr Hanna Świerczyńska

doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika
 Temat: *Kariery zawodowe absolwentów elektroradiologii Medycznego Studium Zawodowego we Wrocławiu*

Promotor: prof. dr hab. Józef Kargul

Recenzenci: prof. dr hab. Bożena Wojtasik, dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ
 Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

DOKTORZY Z WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO WIRAZ Z PROMOTORAMI I WŁADZAMI UCZELNI

WSPÓLNE ZDJĘCIE

dr inż. Sławomir Miedziarek

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Optymalizacja ergonomiczna systemów komputerowych w projektowaniu i eksploatacji maszyn*

Promotor: dr hab. inż. Edward Kowal, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Edwin Tytyk, dr hab. inż. Roman Stryjski, prof. UZ, Wydział Mechaniczny

dr Czesław Częstochoński

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Analiza termomechaniczna w procesach uplastycznienia naturalnych kompozytów*

Promotor: dr hab. inż. Maria Kowal, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Janusz Mielniczuk, prof. dr hab. inż. Taras Nahirny, Wydział Mechaniczny

dr inż. Jarosław Falicki

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Wpływ lepkoplastycznych mediów smarnych na rozkład ciśnień w łożyskach ślizgowych wzdłużnych*

Promotor: dr hab. inż. Anna Walicka, prof. UZ

Recenzenci: dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ, dr hab. inż. Michał Styp-Rekowski, prof. UTP
Wydział Mechaniczny

dr inż. Manuela Grzybowska

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Optymalizacja wybranych etapów procesu topienia żeliwa z udziałem blach ocynkowanych*

Promotor: dr hab. inż. Adam Bydałek, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Mirosław Galicki, prof. dr hab. inż. Edward Guzik, Wydział Mechaniczny

dr inż. Andrzej Stankowiak

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Wpływ obróbki kriogenicznej na właściwości mechaniczne i strukturę stopu aluminium z miedzią o rozpuszczalności poniżej granicznej*

Promotor: dr hab. inż. Adam Bydałek, prof. UZ

Recenzenci: dr hab. inż. Henryk Paul, prof. UZ, dr hab. inż. Stanisław Rządkosz, prof. AGH
Wydział Mechaniczny

dr inż. Agnieszka Kierzkowska

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Temat: *Wpływ gęścia na charakterystykę in vitro anodowej warstwy wierzchniej implantowego stopu tytanu Ti6Al4V ELI*

Promotor: dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Jan Marciniak, dr hab. inż. Anna Walicka, prof. UZ
Wydział Mechaniczny

dr inż. Jolanta Nietrzeba-Marcinonis

doktor nauk technicznych; dyscyplina: inżynieria środowiska

Temat: *Wpływ rekultywacji leśnej terenów pokopalnianych na wybrane właściwości gleb inicjalnych na przykładzie zwałowiska nadkładu Kopalni Węgla Brunatnego Turów S.A.*

Promotor: dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ

Recenzenci: dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ, prof. dr hab. inż. Wojciech Krzaklewski
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska

dr inż. Krzysztof Kula

doktor nauk technicznych; dyscyplina: budownictwo

Temat: *Nieliniowa analiza płyt włóknokompozytowych*

Promotor: dr hab. inż. Mieczysław Kuczma, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Romuald Świtka, prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski, prof. dr hab. inż. Bernd W. Zastra
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska

dr Anna Chwastyk

doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Temat: *Pojęcia niezależności w algebrach z działaniami co najwyżej dwuargumentowymi*

Promotor: dr hab. Aleksander Grytczuk, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Maciej Mączyński, prof. dr hab. Andrzej Kisielewicz
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

dr Marek Malinowski

doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Temat: *Geometryczne sumy losowe*

Promotor: dr hab. Jolanta Misiewicz, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Władysław Szczotka, prof. dr hab. Jacek Wesółowski
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

dr Barbara Mędryk

doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Temat: *Funkcje arytmetyczne i specjalne ciągi liczbowe*

Promotor: dr hab. Aleksander Grytczuk, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Andrzej Rotkiewicz, dr hab. Kazimierz Wiertelak, prof. UAM
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

dr Justyna Jarczyk

doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Temat: *Niezmienniczość średnich quasi-arytmetycznych ważonych*

Promotor: prof. dr hab. Janusz Matkowski

Recenzenci: dr hab. inż. Joachim Domsta, prof. PG, prof. dr hab. Marek Cezary Zdun
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

dr Dorota Głazowska

doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Temat: *Niezmienniczość średniej geometrycznej w klasie średnich Cauchy'ego*

Promotor: prof. dr hab. Janusz Matkowski
Recenzenci: dr hab. Zygfryd Kominek, prof. UŚ, prof. dr hab. Andrzej Smajdor
 Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

dr Agnieszka Szczap
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: filozofia
 Temat: *Koncepcje społeczeństwa obywatelskiego w filozofii społecznej liberalizmu i komunitaryzmu*
Promotor: prof. zw. dr hab. Włodzimierz Kaczocho
Recenzenci: prof. dr hab. Zbigniew Drozdowicz, dr hab. Marek Piechowiak, prof. UZ
 Instytut Filozofii

dr Michał Markiewicz
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: filozofia
 Temat: *Wątki antropologii filozoficznej w nauce o literaturze Kazimierza Wyki*
Promotor: prof. zw. dr hab. Jan Kurowicki
Recenzenci: prof. zw. dr hab. Jerzy Jastrzębski, dr hab. Jerzy Kochan, prof. US
 Instytut Filozofii

dr Małgorzata Szymczak
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Kobiety w polskich programach i podręcznikach do nauczania historii dla szkoły średniej po II wojnie światowej*
Promotor: dr hab. Tomasz Jaworski, profesor UZ
Recenzenci: dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ, dr hab. Grażyna Pańko, prof. UWR
 Wydział Humanistyczny

dr Marek Smoluk
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Rozwój idei renesansu na dworze Henryka VIII*
Promotor: dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ
Recenzenci: prof. dr hab. Maria Barbara Piechowiak Topolska, prof. dr hab. Barbara Janiszewska-Mincer
 Wydział Humanistyczny

dr Andrzej Gillmeister
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Collegium viri sacris faciundis w rzymskiej religii publicznej. Studium epigraficzno-historyczne*
Promotor: prof. dr hab. Joachim Zdrenka
Recenzenci: dr hab. Wojciech Dzie duszycki, prof. UZ, dr hab. Danuta Musiał, prof. UMK
 Wydział Humanistyczny

dr Urszula Domżał
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Opieka nad dzieckiem w inicjatywach państwa i organizacji pozarządowych w Polsce w latach 1919-1939*
Promotor: dr hab. Maria Żmichrowska, prof. AP
Recenzenci: prof. dr hab. Joachim Benyskiewicz, dr hab. Wanda Wojtkiewicz, prof. UWR
 Wydział Humanistyczny

dr Joanna Korczyńska
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Arcybiskupi Komitet Charytatywny we Wrocławiu w latach 1981-1989*
Promotor: prof. dr hab. Włodzimierz Suleja
Recenzenci: prof. dr hab. Krzysztof Kawalec, prof. dr hab. Hieronim Szczegóła
 Wydział Humanistyczny

dr Fatima Nowak-Małołepsza
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Mniejszości narodowe na Ziemi Lubuskiej po II wojnie światowej*
Promotor: prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski
Recenzenci: dr hab. Roman Drozd, prof. AP, dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ
 Wydział Humanistyczny

dr Ireneusz Wojewódzki
 doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia
 Temat: *Kazimierz Sosnkowski - obraz żołnierza i polityka podczas II wojny światowej*
Promotor: prof. dr hab. Włodzimierz Suleja
Recenzenci: dr hab. Janusz Cisek, prof. UJ, prof. dr hab. Joachim Benyskiewicz
 Wydział Humanistyczny

Anna Ucińska

Przepis na GAZETĘ - 2

W listopadzie 2002 r. napisałam w miesięczniku (nr 9) tekst pt.: *Przepis na gazetę*. Był to pean na cześć pierwszego numeru UZetki, jaki trafił wtedy do rąk studentów i pracowników Uniwersytetu. Dzisiaj UZetka obchodzi uroczyste 5-lecie swojego istnienia. Numerów gazety ukazało się już 43, a ja nie zmieniałabym ani jednego słowa z tekstu, który opublikowałam 5 lat temu. Przepraszam, poza jednym – redaktorem naczelnym nie jest już Paweł Ławrynowicz (skończył studia) ale Kaja Rostkowska, która doskonale radzi sobie prowadząc gazetę. Powiem nawet więcej, dołożyłabym jeszcze trochę miodu do pełnej już beczki i ani kropli dziegciu. UZetka na początku wychodziła w 5-tysięcznym nakładzie, w tym roku było to już 10 tys. egzemplarzy i kolportaż w znacznej części województwa w szkołach średnich, a teraz będzie 11 800 egzemplarzy studenckiej gazety. Jako szefowej Biura Promocji trudno było mi wymarzyć sobie większą pomoc ze strony studentów w kreowaniu

pozytywnego wizerunku Uniwersytetu Zielonogórskiego wśród licealistów. A jaki to przepis na dobrą gazetę studencką? Może zacytuję ten sprzed 5. lat:

„Do dobrej nazwy dodać dobry zespół (tzn. ludzi, którzy mimo natłoku własnych obowiązków studenckich znajdują czas, aby zrobić coś ponad obowiązującą normę), do tego dołożyć szczyptę dobrej woli. Wszystko doprawić dobrym wyglądem, wymieszać z odpowiednio dużym nakładem i co najważniejsze – sprawić, aby była bezpłatna. To najprostszy przepis na gazetę studencką...”

Dziś można powiedzieć, że wyszło doskonale – pięknie wyrosnięte i bez zakalca!

Jubileusz może na razie dość skromny, bo dopiero 5 lat, ale Uniwersytet też jest jeszcze młody. Tym bardziej więc cieszy fakt, że wokół gazety zebrała się tak duża grupa młodych ludzi, którzy cenią sobie doświadczenia zebrane przy pracy dziennikarskiej.

Trzeba też pamiętać o tym, że UZetka w znacznym stopniu przyczyniła się do integracji środowiska studenckiego, które 5 lat temu było jeszcze podzielone na „tych z Politechniki” i „na tych z WSP”. Dziś spokojnie można już powiedzieć, że granice zostały zatarte, a dużą w tym zasługę ma również UZetka. Gratuluję swoim młodszym kolegom po piórze!

Ewa Sapeńko

REDAKTOR NACZELNEJ

oraz ZESPOŁOWI GAZETY STUDENCKIEJ UZetka

G R A T U L A C J E z okazji JUBILEUSZU 5. URODZIN

składa REDAKCJA Miesięcznika Społeczności Akademickiej Uniwersytet Zielonogórski

Kolędy Świata

16 listopada 2007 Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Chór Akademicki Uniwersytetu Zielonogórskiego wzięły udział w koncercie *Kolędy Świata*. Koncert odbył się w pięknej gotyckiej bazylice w Pelplinie. W całości został zarejestrowany przez TVP 1 i będzie emitowany podczas Świąt Bożego Narodzenia.

Koncert jest wynikiem długoletniej współpracy Jerzego Szymaniuka ze Stowarzyszeniem Muzyki Chrześcijańskiej Gospel w Osieku. Podobne wydarzenie miało miejsce w grudniu 2004 roku w Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku. Nagrany tam program można było oglądać w TVP2 podczas Wigili i kolejnych dni świątecznych, a dzięki TV Polonia dotarł do widzów niemal z całego świata. Jerzy Szymaniuk brał również udział w innych przedsięwzięciach telewizyjnych, którego pomysłodawcą był ks. dr Zdzisław Ossowski, między innymi *Nieszpory. Artyści polscy Janowi Pawłowi II w hołdzie*.

W koncercie w Pelplinie oprócz big bandu i chóru z Uniwersytetu Zielonogórskiego udział wzięły dwa inne chóry: Gospel Joy (Poznań) i Aksion (Białystok), a także orkiestra smyczkowa

z Gdańska. Wśród solistów wystąpili: Ingrid Diem (Austria), Marcia Walder-Thomas (USA), Eleni, Jozefa de Andres Galvan (Hiszpania), Brian Fentress (USA), Anna Serafińska, Janusz Szrom, Dorota Osińska, Karolina Kozak. Program został zaaranżowany przez Jerzego Szymaniuka.

Serdecznie zapraszamy do wspólnego kołędowania w wieczór wigilijny. Koncert *Kołędy Świata* będzie emitowany w dwóch częściach. Pierwsza ok. 17.00, druga w godzinach późniejszych.

Dzwonki śni, U-Zet i Telewizor.

Miasto zaczyna wyglądać jak Vegas, zewsząd atakują nas promocje, to znak, że idą święta. I muszę powiedzieć, że nie tylko my to zauważyliśmy. Bystra i przebiegła ekipa telewizyjna też myśli już nad tym, co generować będzie magiczne pudło w wigilijny wieczór. Jeszcze lepszym posunięciem naszych warszawskich przyjaciół było to, że do projektu – „Boże Narodzenie 2007” zaangażowała Chór Akademicki i Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego. A było to tak...

Już w październiku przybyła do nas telewizja (pośrednio przez managera chóru i big bandu – Grzegorza Bugaja) z radosną nowiną. Nie tracąc czasu zaczęliśmy się przygotowywać do koncertu noszącego wdzięczny tytuł: *Kołędy świata*. Uczucie to ciekawe, kiedy od października, dwa razy w tygodniu walczy się pastorałki. Chórzyści i Big Band wyciskali siódme poty, śpiewając i grając do późnych godzin wieczornych, co jak się później okazało przyniosło oczekiwany efekt.

Okazało się również, że telewizja nie ma litości dla biednych studentów. O piątej rano załadowano nas w autobus, który zawieźć miał nas do gotyckiej bazyliki w Pelplinie (nieopodal Gdańska). Wystarczyło niecałe 8 godzin jazdy i już byliśmy na miejscu. Bezwzględna ekipa telewizyjna nie zezwoliła jednak na ani chwilę odpoczynku, więc już po godzinie, w gotowości bojowej staliśmy na scenie kościoła. A jest to zabytek nie byle, jaki, przytłaczający wielkością, rozmachem i... mrozem panującym w środku. Na szczęście zielonogórska pomysłowa ekipa poradziła sobie i z tym problemem. Ubrani w 10 warstw ubrań, przypominając rodowitego Eskimosa ruszyliśmy do pracy. Razem z nami przygotowanie generalne rozpoczęły jeszcze dwa inne chóry – Gospel Joy (Poznań) i Młodzieżowy Chór Aksion (Białystok) oraz soliści z różnych zakątków świata: Ingrid Diem (Austria), Anna Serafińska, Marcia Walder-Thomas (USA), Dorota Osińska, Jozefa de Andres Galvan (Hiszpania), Brian Fentress (USA) Janusz Szrom i najsympatyczniejsza osoba pod słońcem Eleni (Grecja). Musicie przyznać, że miło jest śpiewać w tak kosmopolitycznym składzie? Repertuar wykonawców był równie różnorodny jak oni sami, w swoich osobach. Koncert oczywiście nie poprowadził się sam, zajął się tym, znany z telewizyjnych Wiadomości – Jarosław Kulczycki. Właściwie nie powinnam pisać ani słowa więcej poza tym, że dwa dni prób uwieńczono zostały ostatecznie nagraniem, którego efekt będzie można zobaczyć w Wigilię Bożego Narodzenia w TVP 1. Koncert będzie wyemitowany w dwóch częściach, z których pierwsza zacznie się około godziny 17.00. Mam nadzieję, że przybliżą Wam kawałek świata w ten wyjątkowy wigilijny wieczór.

Martyna aka ADHD Różańska

Zdrowych, radosnych i szczęśliwych

Świąt Bożego Narodzenia

oraz pomyślności

w Nowym Roku 2008

Pracownikom i Studentom Uczelni

życzy

Zarząd Związku

Nauczycielstwa Polskiego

w Uniwersytecie Zielonogórskim

Nowości wydawnicze

PEDAGOGIKA W EUROPEJSKIM WYMIARZE
Pedagogika mediów
Wielisława Osmańska-Furmanek,
Marek Furmanek
Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne

Przemiany społeczne, kulturowe, cywilizacyjne są nierozzerwalnie związane z powstawaniem nowych nauk, które są bądź subdyscyplinami już istniejących, bądź sytuują się na pograniczach dwóch nauk,

bądź są całkowicie nowe, gdyż odnoszą się do badań zjawisk współczesnych, związanych, na przykład z odkryciami czy rozwojem techniki. Często mają one przełożenie na praktykę społeczną, kulturową czy gospodarczą, ale niezmiennie w fazie kształtowania się poszukują uprawomocnienia i budują związki z dyscyplinami, które mają już swoją historię, a ich zakres, przedmiot oraz warsztat badawczy są ugruntowane.

Ze Wstępu

Książka otrzymała III nagrodę Rektora Uniwersytetu Łódzkiego za najlepszy podręcznik akademicki w 2006 r.

NAUKA A KREACJONIZM O NAUKOWYCH UROSCZENIACH TEORII INTELIGENTNEGO PROJEKTU
Pod redakcją Johna Brockmana

Przekład: Dariusz Sagan (Uniwersytet Zielonogórski) i Sławomir Piechaczek (Uniwersytet Opolski)
Opracowanie redakcyjne: Piotr Szwajcer, s. 304, oprawa twarda, 12 x 19,5 cm

Wydawnictwo CiS, Warszawa 2007

PATRONAT MEDIALNY: „Świat Nauki”, „Polityka”, merlin.pl, racjonalista.pl, „Gazeta Studencka”, interia.pl.

Czy rzeczywiście teoria ewolucji jest tylko jedną z możliwych teorii (i to błędną), która za sprawą oportunistycznego spisku naukowego establishmentu i antyreligijnego oraz materialistycznego nastawienia części środowisk naukowych zdominowała współczesny świat? Czy naukowcy chcą cenzurować programy szkolne, by uniemożliwić wykazanie fałszywości i niekompletności darwinizmu? Czy teoria inteligentnego projektu, najintensywniej ostatnio promowana „konkurentka” teorii ewolucji, jest nauką? Czy kreacjonizm stanowi naukową alternatywę dla teorii ewolucji drogą doboru naturalnego? A może tak naprawdę mamy do czynienia z konfliktem ideologicznym, jedynie dla niepoznaki przebrany w naukowy kostium?

Na te (między innymi) pytania odpowiada grupa szesnastu wybitnych uczonych, przedstawicieli najróżniejszych dyscyplin, od fizyki po filozofię, których John Brockman zaprosił do pracy nad książką „Nauka a kreacjonizm”. Autorzy na bardzo różne sposoby wywiązali się z postawionego im zadania – Jerry A. Coyne i Daniel C. Dennett na przykład przedstawiają bardzo szczegółową analizę poglądów zwolenników teorii inteligentnego projektu, dzięki czemu mogą wykazać jej nienaukowość i ideologiczny charakter. Podobnym torem podąża Richard Dawkins, a z kolei Lisa Randall, Leonard Susskind i Scott Atran przyjęły szerszą perspektywę i ich eseje poświęcone są, po części przynajmniej, ogólnym relacjom między nauką a wiarą oraz roli nauki we współczesnym świecie. Część autorów uznała, że ważniejsze od intelektualnie jałowych sporów z kreacjonizmem

jest wykazanie siły ewolucyjnego podejścia w najróżniejszych dyscyplinach naukowych – stąd w tomie Brockmana esej Lee Smolina o ewolucyjnej kosmologii, Stevena Pinkera o ewolucyjnej genezie moralności, Tima D. White'a o najnowszych odkryciach paleoantropologii i naszych przodkach sprzed pięciu milionów lat, Setha Lloyd'a o obliczeniowej mocy Wszechświata, Nicholasa Humphreya o ewolucji świadomości, Scotta D. Sampsona o związkach ekologii i ewolucji itp.

Książkę uzupełniają specjalne Poślowie do polskiego wydania, opisujące starania polskich kreacjonistów o przeniknięcie do szkół (i reakcje na ten fakt).

Dariusz Sagan

JODKOWSKI K.,
Spór ewolucjonizmu z kreacjonizmem. Podstawowe pojęcia i poglądy, s. 260, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm, Warszawa: Wydawnictwo Megas 2007

Książka prof. Kazimierza Jodkowskiego – pracownika Instytutu Filozofii UZ – jest poprawioną i znacznie rozszerzoną wersją pierwszego rozdziału jego monografii *Metodologiczne aspekty kontrowersji ewolucjonizm-kreacjonizm*, wydanej w 1998 r. przez Wydaw. UMCS.

Najnowszą pracą prof. Jodkowskiego otwiera wstęp, w którym autor przedstawia w zarysie sytuację problemową: „Zasadniczo istnieją tylko dwa wyjaśnienia pochodzenia Wszechświata, życia i człowieka – naturalizm i nadnaturalizm. [...] Naturalizm to przekonanie, że [...] przyczyny zdarzeń i zjawisk przyrodniczych mieszczą się w samej przyrodzie. Naturalizm jest więc materializmem [...]. Najbardziej znaną odmianą naturalizmu jest ewolucjonizm. Przeciwnie stanowisko, nadnaturalizm, uważa, że dla pewnych zdarzeń i zjawisk nie da się znaleźć przyczyny przyrodniczego typu. Najbardziej znaną postacią nadnaturalizmu jest kreacjonizm – pogląd, że Wszechświat jako całość i pewne (nieliczne) układy i struktury wewnątrz niego są wynikiem [...] celowego działania nadprzyrodzonego Stwórcy [...]” (s. 5).

Następnie we wprowadzeniu do swej monografii autor wyjaśnia istotę sporu ewolucjonizm-kreacjonizm, zarysowując jego genezę. W pierwszym rozdziale omawia stanowisko ewolucjonizmu, w drugim kreacjonizmu, a ostatni poświęcony jest epistemicznym układom odniesienia oraz „warunkowi Jodkowskiego”. W dwóch aneksach autor przedstawia kolejno definicję kreacjonizmu oraz spis bardziej znanych organizacji kreacjonistycznych. Praca ma charakter erudycyjny – czytelnik znajdzie w niej obszerną bibliografię (1370 pozycji) oraz wiele komentarzy rozmieszczonych w 738 przypisach. Takie dogłębne i drobiazgowo ujęcie przedmiotu badań wiąże się z przyjętą przez autora postawą „maksymalnej życzliwości dla analizowanych poglądów” (s. 9). Dzięki niej czytelnik ma mieć sposobność obiektywnego poznania sporu toczącego się między stanowiskami ewolucjonizmu i kreacjonizmu.

Prezentowana książka jest pierwszym tomem serii *Biblioteka Filozoficznych Aspektów Genezy*. Wśród zapowiadanych tomów znajdują się jeszcze dwie prace zielonogórskich filozofów: *Teoria inteligentnego projektu – nowe rozumienie naukowości?* pod red. K. Jodkowskiego oraz Dariusza Sagana *Spór o nieredukowalną złożoność układów biochemicznych*. Czytelnik zainteresowany omawianą w powyższych pracach problematyką powinien zapoznać się również z materiałami dostępnymi na stronie internetowej Zielonogórskiej Grupy Lokalnej „Nauka a Religia” (<http://www.nauka-a-religia.uz.zgora.pl/>), którą kieruje prof. K. Jodkowski.

Stanisław Hanuszewicz

BARON-POLAŃCZYK E., **Multimedialne materiały dydaktyczne w edukacji techniczno-informatycznej w szkole podstawowej i gimnazjum. Raport z badań, s. 254, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2007**

Żyjemy na progu XXI wieku, wkraczamy w nową epokę nazywaną cyfrową i obserwujemy dynamiczny rozwój technologii informacyjnych (dalej: TI) oraz przeobrażanie się społeczeń-

stwa przemysłowego w społeczeństwo informacyjne (dalej: SI). Egzystujemy pod przemożnym wpływem mediów, które zmieniają styl życia, szczególnie młodego pokolenia nazywanego „pokoleniem medialnym i mobilnym”. To właśnie te zmiany zachodzące w społeczeństwie wymuszają zmiany w edukacji, na skutek czego współczesnej szkole stawiane są odmienne od dotąd stosowanych cele, zadania, metody i formy oraz środki naukowo-dydaktyczne.

Opracowanie składa się z sześciu wyodrębnionych logicznie części. Rozdział pierwszy wskazuje na pedagogiczne konteksty procesu projektowania i wykorzystywania MMD. W obszarze podmiotowym wyeksponowano ważne zagadnienia dotyczące wymagań stawianych współczesnym nauczycielom – kompetencji zawodowych oraz standardów kompetencji informacyjnych w kontekście projektowania i wykorzystywania MMD. Nakreślono również koncepcję (opracowaną na podstawie literatury przedmiotu model) kompetencji informacyjnych w zakresie projektowania i wykorzystywania MMD. W obszarze przedmiotowym poruszono zagadnienia związane z wyposażeniem szkolnych pracowni komputerowych, gdzie prezentowane są projekty na rzecz rozwoju SI, które z kolei warunkują wyposażenie szkół w nowoczesny sprzęt teleinformatyczny. Scharakteryzowano standardy techniczne wyposażenia pracowni w komputery oraz wyposażenia i obudowy medialnej szkół.

Rozdział drugi to założenia metodologiczne badań własnych. Pięć podrozdziałów zawiera kolejno: cel i zakres badań; problemy, hipotezy, zmienne i wskaźniki badawcze; metody, techniki, narzędzia badawcze; organizacja i przebieg badań; opis środowiska badawczego. Następne podrozdziały rozpatrują wyniki badań – opisując i poddając je analizie ilościowej oraz jakościowej.

Rozdział trzeci dotyczy oferty rynkowej MMD do techniki i informatyki w szkole podstawowej i gimnazjum. W tym względzie przedstawiono: firmy IT (producenci, dystrybutorzy), które posiadają w swoich ofertach multimedialne produkty edukacyjne, przeznaczone do nauczania techniki i informatyki; multimedialne środki dydaktyczne zalecane przez MENiS; opinie i plany producentów i dystrybutorów odnośnie opracowań MMD do techniki i informatyki.

Rozdział czwarty charakteryzuje wyposażenie szkół podstawowych i gimnazjalnych w sprzęt teleinformatyczny i MMD do techniki i informatyki. Uwzględniono w tym zakresie infrastrukturę teleinformatyczną (konfiguracje sprzętowe komputerów, oprogramowanie, wyposażenie w osprzęt multimedialny, dostęp do Internetu) oraz MMD (oferowane przez polski rynek edukacyjny, zaprojektowane przez nauczycieli i uczniów).

Rozdział piąty opisuje kompetencje informacyjne nauczycieli techniki i informatyki w zakresie projektowania i wykorzystywania MMD. Scharakteryzowano obszar instrumentalny (obejmujący sprzęt teleinformatyczny, oprogramowanie, multimedialne dokumenty prezentacyjne, nowoczesne technologie internetowe, potrzeby edukacyjne uczniów, psychologiczne podstawy uczenia się wspomaganego MMD, dydaktykę nauczania przedmiotowego) oraz obszar kierunkowy (poruszający zagadnienia takie jak: etyka-prawo, doskonalenie się i samokształcenie, optymalizacja ekonomiczna). Określono i zaprezentowano związek między poziomem kompetencji informacyjnych a projektowaniem i wykorzystywaniem MMD oraz czynniki różnicujące ten związek.

Rozdział szósty niniejszej książki poświęcony jest uogólnieniom i wnioskom dotyczącym badań teoretyczno-empirycznych nad uwarunkowaniami projektowania i wykorzystywania MMD. Zawarto w nim refleksje końcowe wraz z jednoczesnymi wskazaniami w zakresie perspektywy dalszych badań. Tematem tego rozdziału jest także projekt internetowego serwisu WWW, zawierającego dyrektywy kierowane pod adresem nauczycieli, którzy chcą w ramach samokształcenia doskonalić własne kompetencje edukacyjne w dziedzinie projektowania i wykorzystywania MMD.

Monografia traktująca o MMD adresowana jest dla tych wszystkich, których interesują aspekty procesu projektowania i wykorzystywania multimediów w edukacji. Przedstawiane zagadnienia mogą być przydatne nie tylko dla badaczy podjętej problematyki, ale i dla studentów (szczególnie kierunku edukacja techniczno-informatyczna) oraz nauczycieli praktyków (nie tylko techniki i informatyki).

[Ze Wstępu]

12 października 2007
w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki
odbyło się otwarcie wystawy
„Marcin Berdyszak. Prace”.
Wystawie towarzyszył wykład
pt. „Sztuczny instynkt kultury”,
który zakończył spotkanie
dyskusją.

PIOTR SZUREK, AUTOPORTRET 2002, TECHNIKA MIESZANA NA PAPIERZE, 90 X 135 CM